

De bono tractatunitatis more pmi
Capitulum primum libri beati Ambrosii episcopi de officiis Capitulum

Prefatio **Capitulum** De bono tractatunitatis more pmi
rate **Capitulum** Quod invisibiles hostes malorum vborum
simul tentatores et et exceptores **Capitulum** etiam an
nales inimicos cum nos instinctu dyaboli ad convicia provocat
patria supare debeamus huius rei exemplum iduat dauid la
ressitus a semer. **Capitulum** et psalmus xxxviii ydithum nomine
titulatus non solum silentii laude sed etiam optentu verum val
de sit mirabilis **Capitulum** et nomine officii non solum philosophis
sed etiam nostris usitatum sit. **Capitulum** et omne officium ut honest
tate ostendat ut utilitate vel christianos nichil utile existia
re debere nisi quod vere honestum esse appareat et hoc in dei con
spectu **Capitulum** et nostre religionis gratia quam se officia aliter
apud nos habeant quam apud gentiles **Capitulum** et non diuturnum
iuxta philosophos sed mutum debet idem silentium Et quod primum sit
officium modus loquendi **Capitulum** et omne officium aut medium aut
primum esse ostendat **Capitulum** et plures ab officiis retrahantur quia
non providentia dei sed casibus agi iuxta arbitrium **Capitulum**
et beatus iob iusto sed propter voluntatem huius vite sus
tineat nichil sanctis impedire debere fatetur **Capitulum** et deum en
a cum non putat regere omnia que creavit **Capitulum** et deum nichil per
terre et scripturarum testimonio et solis operibus exemplo quod
licet creatura sit ut luna vel solis calorem nutu penetrant **Capitulum**
et quod his quibus displicet nunc bonis male et malis bene
fit satisficere debeat parabola illa de lazaro paupere et divi
te purpurato et per maximis laboribus totius apostoli paulus
Capitulum et comendatis similitudinibus de evangelio huius labore
dicitur esse incedere in celo ponens exemplum athletarum et spec
tatorum **Capitulum** et maxime adolescentes debeat exempla de ysa
ac et ioseph de moysi et heri **Capitulum** et de bono veniendi quod
maxime in sancti dei amant gestare Et quod gestus exterioris

Mentium Vultu. M. n.
A. 1645

hois p sepe qualitate iteious ostendit Et qd oia meli
naturalit habita polleat honestate **Ca. xv.** i oibz actibz
viliter sit agendu. nec qd afferatū aut seineu attep
tadu. **Ca. xvi.** conuicia extirpanda et accessus viduarū in
uentui et vgnū **xvii.** De inuidia i se i pūmēdā et i a
liis pace mitigandā **Ex. i. iacob 2. dā. xviii.** De cogitatio
nibz et appetitu et baptito loqdi mō **xix.** ad iom q pli
ponit iter offina peius ab emā sit imouēdā **xx.**
De tribus que i actua vita nra st obfūcā Et qd ap
petitu rōi recte oueniat. quoz exēpla iroduit priu
che **xxi.** ad vtutes qtuor pūpales i pūbz mīs nō
mediocriter st qsumate **xxii.** Et falsa p vens vsurpa
re caueam. qd est pūde. **xxiii.** ad vtutes qtuor ita p
plere st ut ab iure separi neqant **xxiv.** primū qd pli
dicūt 2 scdm iustine munus apd nos excludi. tertiu vero
a mīs mutuari **xxv.** iusticiā et fidē hostibz enā exhibē
dā **xxvi.** De beneficētia **xxvii.** De iūpēdēdā bñficiētia
hīs qui p te meruerūt 2 maxie de **xxviii.** ad licet vñ
p ptes sint beneficēcie bēuolētiā tñ libealitati ppon
dēre. **33.** bēuolētiā maxie i emā et eandē vñ
tū hoibus pleneat **34.** De laude bēuolēcie q sumā
e iusticie. **35.** De fortitudie quā sine iusticiā vtute nō
esse manifestis declarat iudiciis. **36.** Fortitudinē max
ime i aīo et cōtemptu iūz ostēte labentū. **37.** mala
cārimūtolēanda et itēndū enā dēclmāda. **38.** ad p
uidēcia magnū sit minime fortitudis. **39.** Fortitudi
nē adūsus oia vicia dūmāe debē. **40.** Virtutē bellū
mīs enā nō iūsitatū. **41.** Fortitudinē nō solū i vñ
to p enā i tolēndō qstie. **42.** Potēstates nō iūritū
zab et adulaciōibz nō attendēdū. **43.** De sepetūcia
et eius pūbz. **44.** Officiū sibi cōgruo quēqz stude debē

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DUISSELDORF

2
Ca. xv De pulchro et honesto **rlvi** Quod naturalia
pulchra sunt et honesta turpia vero contra natura **Ca.**
rlvi Quatuor passionum instructione pulchre illud possit
argui **rlvii** De tribus generibus hominum iustas ampie
nū et qd pfectio hic enā quodammodo sit ipsa **rlx.** De
vanitate militum **Ca. lxi** Qd officiorum gloria ministros altaris
marie debeat qd testimonio leuitici approbatur
Explicit m. la

Incipit liber primus beati Ambrosii de officiis. prefat.

Non arrogans videri arbitror. **caplin**
si iter filios suscipiam affam doceri. **p. m.**
nū ipse humilitatis magis dixerit Venite
filii audite me: tunc enim dñi docebo vos.
In quo licet humilitate verūdie eius sp
me et grā dūced em tunc dñi: qd cois
esse videtur oib: expellit iugne verūdie Et tunc cū
ipe tior iūm sapie sit et effector bñtūdis: qm tunc
tes deū bñ st: pceptore se sapie edoceat et demonstra
tore bñtūdis adipiscat euiceter significauit **¶** Et
nos ergo ad imitandū verūdiā seduli: ad oferendū grā
nō usurpatōes: q illi spūs ifudit sapie et p illū nobis
māifestā et visu tēpartū. atq exēplo vobis qsi libris
tradim: cū iā effugē nō possum: officium doceri: quod
nobis refugietib: iposuit sacerdoti necessitudo Dedit ei
deus quosdā quide aplos: quosdā at pphetas: alios vero
euāgelistas: alios at pastores et doctores **¶** Nō igit m
aploz gloriā vendim Quis ei hoc nisi qd ipe fili? ele
git dei. Nō pphaz grā. nō vñtē euāgelistaz. nō pas
torū inspectione: sed tūmō itatione et diligētiā cum
scripturis diuīs opto asseq. quā vltimā posuit aplos
iter officia sūoz: et hāc nām ut doceri studio possum

disce Unus enim verus magister est: qui solus non didicit
quod omnes docet. Hic autem discit prius quod doceat: et ab
illo accipit quod aliis tradit. Et ne ipse quod in amentia
Ego ei innotuit de tribunalibus: atque administrationis in
fulis ad sacerdotum: docet vos sepi quod ipse non didicit.

Itaque frater est: ut prius docere imperet quam discere. **De bono ta-**

Discendum igitur in **cautionis moderate Ca. 2^m**

similiter et docendum est: quoniam non vacavit ante discere.
Quid autem per te feris debemus discere quam tace ut possim
loqui: et ne prius me voro odepnet mea quam absoluat
aliena. Scriptum est enim. Ex verbis tuis reprehenderis.
Quid opus est igitur ut perires periculum suscipe to
reprehensionis loquendo: cum taceres possis esse tutior.
Cum plures vidi loquendo periculum indidisse: vir quippe tace
re: ideoque tace nosce quam loqui diffinire. Cui loqui ple
rosque: cum tace nesciat. Rursum autem tace quippe: cum sibi loqui
nichil possit. Sapiens ergo quod nomen tace. Denique sapi
entia dei dicit. Deus dedit in lingua eruditionis: quoniam
oporteat Simonem dicere. Meo ergo sapiens: quod a domino
accepit quo tempore sibi loquendum sit. Vnde beatus autem scriptum
est. Homo sapiens tacebit usque ad tempus. Ideo facti domini qui
sciret quod vox hominis plerumque perniciem annuncia est: et initium hu
mani erroris sermo est: homines amabant tace. Denique
scitis domini autem domini custodia vias meas: ut non delin
quam in lingua mea. Creabat autem et legerat digne esse per
testionis: ut homo a flagello lingue sue abscederet.
et a conspectu sue testimonio. Verbecamur ei tante rogi
tationis obprobrium et iudicio conspectu: verbecamur enim vo
cis nostre verbe: cum loquimur ea quorum sono redit animus
nostri et mens confutatur. Etiam autem qui mundum coram patrum
hinc colluunt: aut non delinquant in lingua sua. Et ideo

q̄ neine videbat s̄m os seruare posse ab inuidia
 sermois: ip̄e sibi silēto lege ip̄osuit inorene: ut ta
 cēdo culpā delināet. quā vir effugē posset loquēdo
Custodiamus ergo cautiōis nigrim Dixi custodia vi
 as meas. Hoc est. in dixi: tanto cogitatiois p̄cepto
 idiri m̄: ut custodue vias meas. Alie s̄ vic q̄s debe
 sequi: alie q̄s debe custodie. Sequi vias dñi: custodi
 re vias m̄as: ne i culpa dignant. Potes at custodie
 si nō cito loq̄ris. Ier dicit. Audi isrl̄ dñm deū tuū. Nō
 dicit loq̄re: sed audi. Ideo eua lapsa ē: q̄ locuta est
 vīo qd̄ nō audiebat a dño deo suo. Prima vox dei dicit
 ē. audi. Si audias custodis vias tuas: et si lapsus es
 cito corrigit. In quo em̄ corrigit iunior viā suā: nisi
 i custodiēdo v̄ dñm. Tace ergo p̄us et audi: et nō de
 linques in lingua tua. Graue malū: ut aliq̄s ore suo
 cōcepne. Et em̄ si. p̄ onoso v̄bo rdd̄: vniūq̄q̄ ratioē:
 q̄tomagis p̄ v̄bo ip̄uritatis et turpitudis. Similia s̄
 em̄ v̄. p̄p̄itatiois: q̄ onosa. Ergo si p̄ onoso v̄. ratio
 posatur: q̄tomagis p̄ f̄mōe ip̄icitatis pena exsol
 uitur. Quid ergo: m̄litos nob̄ ē oportz. Nime est
 em̄ t̄p̄ loquedi: et ē t̄p̄us tacēdi. Dem̄ si q̄ v̄. onoso
 rdd̄imo ratioē: videat ne idē et p̄ onoso silētio
 est em̄ negonosu silētiū ut eāt susane: q̄ plus est
 tacēdo q̄ si ess̄ locuta. Tacēdo em̄ ap̄. hoīes locuta ē
 deo: nec ullū maius idiri sue m̄st̄itatis iuenit q̄ si
 lētiū. Cōsua loq̄ba vbi vox nō audiebat: nec q̄rebt
 p̄ se hōm̄ iudiciū. q̄ hababat dñi testimoniū. Ab illo igr̄
 volebat absolui: quē sciebat nullo posse falli. Ip̄e dñs
 i eua: tacens op̄aba. Salutē om̄. Recte ergo dñud
 nō silētiū sibi idirit p̄p̄hū: s̄ custodia. Custodiamus
 ergo cor m̄m: custodia os m̄z: vtrūq̄ ei s̄p̄tū est

hic ut custodias os: alibi et dicit: o custodia serua cor
 cor tuum Si custodiebat cor: tu non custodies: Si inuēda
 labia habebit ysaías q̄ dicit: o miser ego qm̄ copunctus
 su: q̄ tu sum hō et inuēda labia habea. Si p̄ph̄a dñi i
 munda labia habebat: quō nob̄ munda habemo. Et tui
 nisi unicuiq̄ nūz sēptū est. sēpi possessionē tuā sp̄mis
 et aurū et argētū tuū alliga: et ori tuo fac ostiū et
 ventē et v̄bis tuis iugū et statera. Possessio tua mēs
 tua ē: aurū tuū cor tuū ē. Eloq̄a dñi eloq̄a iusta: ar
 gentū igne examinatū. bona etiā posses: mēs bō Deiq̄
 possessio p̄iosa hō mūdo. Sēpi ergo hāc possessioez.
 et tūtiuallato cogitatioibz: munito sp̄mis. Tollitu
 dimbz ne i ea urruāt. et captiua ducāt irrōnabiles co
 por passionēs. ne inuēsent motus ḡues. ne dūpiāt
 vindictā eius trāseūtes viā Custodi itēiore hōiez tuū:
 noli eū q̄si vile negligē ac fastidie: q̄ p̄iosa posses
 est. Et merito p̄iosa tuū fr̄us nō cadunt et sp̄alis: s̄
 stabilis atq̄ et̄ne salutis est. Sole ḡ possessionē tuā:
 ut sint flagiti Alliga sermonē tuū ne luxuriēt. ne las
 ciuiat: et miltiloquio p̄m̄a sibi colligat. Tit restrictor
 et v̄bis suis coarctat. Cito locutū colligit ap̄mis erudie
 Alliga sensū tuū: nō sit immissus ac defluus. ne dicat
 de te: nō est malagma ponē neq̄ oleū neq̄ alligatu
 ra. Hebet suas habenas mēt̄s sobrietas: quibz regit̄
 et gub̄natur. Sit ori tuo ostiū ut claudat: ubi oportet.
 et obsecatur diligētius: ne q̄s i inuidiā eruat v̄te tu
 a: et ostiā repēdas ostiē. Audisti hodie lectū: nūc
 tim et nolite p̄em̄e. Ergo et si nūscim̄ q̄ affr̄us na
 ture ē nō potestatis: malū s̄mone de ore nūc nō p̄fe
 rimus ne i culpa tuam: sed iugū sit v̄bis tuis i stashe
 ra: hoc ē hūilitas atq̄ mēsurā: ut lingua tua mēt̄i sub

[illegible]

Dura sit Restringeret habere vinulis: Frenos habeat
suos quibus suorari possit ad mensuram: sermones p
ferat libra erantatos iustitie: ut sit gustus i sensu i
fmoē pōdus: atq; i vrbis modis *Inuisibiles hostes inloz siml*
Et si custodiat aliq; sit mitis itētores itēptores

N masuetus modestus. Custodiēdo em os suū *Ca. m.*
et retinēdo linguā suā n' p'us loq' q' it' roget: et
erpedat atq; exāinet q' sua si custodiēdu h'. si dūcēdu ad
uersū hūc. si t'p' fmois hūc: is p'fecto erit modestia.
at masuetudine et pañas. ut nō ex idignōe et ira i fmo
nē p'cipat. Non alio passionis idicū det i vrbis suis:
nō ardore libidinis flāmare i sermōe suo iduat: et iet
se dūctis suis stimulos urādie: ne sermo postreō qui
qmēdie itētores debz virū aq' esse i moribz apiat et
p'eat. Tūc em marie insidiat adūsarius. qū vidz nob
passiones aliq; g'nuari: tūc fomites mouet. laqos pa
rat. Vn nō imēito sicut audisti hodie legi. p'phā dicit:
q' n'p' libeāuit me de laqo venācū. et a vbo aspo Syma
thub uritatiois vbu dicit: alii turbatiois. Laqos adūsari
i sermo nū ē: sed enā n'p' nō mino adūsari nob loqui
m' plerūq; q' eripiat iūmū: et q' n'p' gladio nob vul
neret. Et to tolleabilis ē alieno gladio q' n'p' p'p'ie. Ex
plorat q' adūsari nū arma: et g'ruit sua tela. Si vide
rit mouei me: inserit anileos suos ut sciamia iurgioz
erit. Si emisēdo vbu itētores: laqū suū stringit. Inter
dū m' q' estā p'p'it vindute possibilitate: ut dū vindi
cari cupio. n'p' me itēn laqo: et nodū mortis astrigam
michi. *Et tūc les iūmū sapia supae debe. Ca qm.*

S quis g' hūc adūsariū sentit pntem eē: tūc ma
gis custodia adhibe debz ori suo: ne det locū adū
sario. Et nō multi hūc vident. Sed enā ille mūc
dus ē q' videi p't. qūz uritāt. qūz intāt. qūz eraspent

quāq; iūctua luxurie aut libidinis suggerit. Cū ergo
aliquis nobis quiniatur lateat. ad violentiā quomodo
ad iurgia vomit? tūc silentiū extremo: tūc muti fieri
nō erubescit? Prior em̄ ē qui nos quomodo? q̄ iūctū fa-
cit: et nos siles sui fieri desiderat. Demq; si taces. si dis-
siles: Tolet dicere. Et quid taces? loq̄re si audes. Si nō au-
des. mutus es. elingue te feci. Si ergo taceas plus rū-
pitiū: viciū se putat. irrisū post habitū atq; illusiū. Si
respōdeas supiorē se factū arbitrat? q̄a parē inuenit.
Si em̄ taceas dicitur? ille quiniatur ē hūc: q̄tep̄sit iste.
Si iūctas quiniatur dicit? abo quiniatur sē: vterq; q̄dep-
natur. nemo absolutus. Ergo illi ē studiū ut irriter:
ut silia illi loquar. Silia agā. Tūc at est dissilare. michi
il loqui. tene bonū firmū q̄sac? plus omittit bonoz iū-
dicio q̄ criminatis insolentia. contentū ē q̄uitate mox
suoz. Vt est em̄ sile a bomb? q̄ qui bñ sibi q̄sac. fal-
sis nō debz moueri: nec estare plus pōdeis i alieno
esse quino. q̄ in suo testōnio ita fit: ut etiā hūilita-
te custodiat. Si aut nolit hūilior videri: talia trinitat
et dicit ipe seā. Hic ergo ut me q̄tep̄nat. et i q̄sp̄u
nico loq̄tur talia adusiū me: q̄si nō possim ego ei ap-
te ob meū. Cur nō ego etiā dicit: iquibz eū mestificare
possim? Hic ergo ut m̄ iūctas faciat q̄si vñ nō sim?
q̄si me vndicare nō possim? Hic ut me criminetur? q̄
ego nō possim quiora m̄ eo q̄ponē: etui talia dicit:
nō ē mutis atq; hūilis: nō est sine teptatioe. Teptator
em̄ eragitat: ipe em̄ tales opiones in se. Plerūq; ad-
hibet hōiem atq; apponit neq; spūs: qui her illi dicit.
Et tu i petri. Ferū vestigiū tene. Et si ferus quiniatur di-
cat iusto taceat: et si iūctas quiniatur faciat iusto taceat:
et si paup criminetur. iusto nō rñd. Hec sē arma iusti

[illegible]

ut cedendo vincerent: sicut pili ianuladi cedentes solent
vincere: et fugientes gravioribus sepius vulneribus ictibus
Quid enim opus est moveri. cum audimus quina? Cui non i-
mitari? ducent? obmutui et humiliati su et filii a bo-
nis? An hoc dixit timotheus? non etiam fecit dauid? immo et
fecit. Nam cum ei quinareretur semel filii gemini tacebat
dauid. Et quibus sepius armatis. non retorquebat quina?
non ultione querebat: consuevit ut diceret sibi filio serue qui
eum viduare vellet. non promiserit. Tbat ergo tunc mutus.
et humiliatus: tbat tacebat: nec movebat: cum viri appel-
latur sanguis. qui erant consuevit. propter mansuetudinis. Non
ergo movebat: quibus: non hincabat bonorum operum gratiam.
Itaque is qui cito iniuria moveatur: facit se dignum videri con-
turbat. dum vult ea indigna probare. melior est itaque qui contemnit
iniuriam: quam qui dolet. Cui enim contemnit. quasi non sentiat ira
despicit: qui autem dolet. quasi sentiat. *Ex ps 38 non solum file*
Ex iproinde in laude s et oteptu i: ualde sit
ad vos filios meos scribens. huius psalmi mirabilis.
propheta usus su. Cuius psalmi propheta dauid scilicet videtur.
thum amedundedit: ego vobis tenenda suadeo: delatatus
eius sensu profuso et virtute smaragdini. Aditimo ei ex hijs qui
breuiter libantur. et silendi pariter et oportunitate loquendi:
et in posterioribus contemtu diuinarum: quam maxime virtuti fidei
metam sit. hoc psalmo dorei. Dum igitur huius psalmi con-
sidero: successit animo de officiis scribere. De quibus etiam si phi-
losophie quam studentes sapserint: ut panethius et fi-
lius eius apud grecos. tullius apud latinos: non alienum duri-
mo munus. ut etiam ipse scribere. Et sicut tullius ad erudien-
dum filium: ita quasi ego ad vos informandos filios meos. Neque
enim minus vos diligo quos in euangelio genui: quam si con-
gito suscepisse. Non enim vehemens est natura ad diligendum:
quam gratia plus recte dilige debemus quos perpetuo nobis in-
putamus futuros: quam quos in hoc seculo tantum. Illi regene

res nascuntur frequenter qui dederat patre: nos aut
eligimus ut diligamus. Itaque illi nunc diliguntur, quod non sa-
tis pater atque diuitia est ad perpetuitate diligendi ma-
gistra: nos iudicio: quo magni muniti potius ad vim
diligendi adiungitur: probat quos diligas et dilige quos
elegeris. **Ex no^o officii no^o solu^o plus s^o etiam minus v^olunt**

Ergo qui persone quocumque: videamus tu sit **Cam^o fer^o**
vtrum res ipsa conueniat. Tunc de officiis et tu:
vtrum hoc nomen phoz timo scilicet aptu sit: an etiam
i sapientis i piatut diuis: pulchre itaque diu legitimo
hodie euangelium quod adhortatur ad scribendum spiritus
sanctus: optulit nobis inone quod confirmam etiam i nobis
officiu diu posse. Ita tu zacharias sacerdos obmutuit
set in templo et loqui non posset. factum est igitur ut impleti
sit dies officii eius. abiit i domum suam legitimo ergo
officiu a nobis diu posse: nec ratio ipsa abhorret: quoniam
quidem officiu ab efficiendo diu putat quasi efficiu: s^o
propter cetore fmois: vna inuictu lra officiu nuncupa-
ri vel ite ut ea agas quod nulli officiatur: possint oibus.

Officia aut ab honesto **Ex nulli officiu utile nisi**
et utili diu efficiantur: et honestu ee **proba^o Cas^o**
de his duobus elige quod possit. Deinde ite ut duo co-
currant honesta et duo utilia: et quatur quod honestu
et quod utilius. Primum igitur i tres ptes officiu diu-
ditur: honestu et utile et quod possit. Deinde ite
i quia igna diuiserunt: i duo honesta i duo utilia et
eligendi iudiciu. Prima ptiuete diuit ad tenus ho-
nestateque vite: secundum ad vite comodam copiam opes
facultates: et his eligendi iudiciu sbeffe. Her illi
nos at nichil oino nisi quod debeat et honestu sit. fu-
turoz magis quod pntu metim formula: nichil quod v-

tile nisi qd ad vite illius etne pfit gna defimmo.
 no qd ad delmatione pntis itaqz aliq comoda i facul
 tatibz et topiis opū ostendimmo? si iomoda h putamus
 si no iinatur: eaqz oneri nū sint estiare iugis qd dī
 pedio nū erogatur. *Officia qd ali se ap nob ha*

beat qd ap gentiles

Non supflui igitur spnionis beat qd ap gentiles
 nte est opus: qz officii diuisa estiam i regula
 atqz illi estiauerūt. Illi sili omoda i bonis ducūt:
 nob het eria i definetis. Qm qd h renpit bō ut ille di
 ues illuc aruna: et lazaro q mala h ptulit. illuc solaci
 onē iuenit. Dem qui illa nō legūt. mā legēt si volūt:
 qui nō smonu supellentile neqz arte dīcedi. sed sipli
 te ipe erquit ut gūz. *Ex pmu officiu sit modū loqdi.*

Dicitur at i mris septuag pmo ostiu loco: qd gre
 ce pponi dī: iheruim et dorem. legētes se de
 vno deus i spon. Et apls aut. loqre q darent sana doct
 nā. Et alibi dēbat at cū p que oia p pti que oia
 multis filiis i gliz adductis: dūcē salutis eoz p passio
 nē osuimā. nūqz pōr pmetibus: nūqz aristotiles q et
 pē disputauit de offiio q dā. nū et pē pitagoras qui
 legi. sōtate atqz pphaz scutus dī. legē silenij de
 terit ius. Sed ille ut p qnquēniā dīlis usu ihibet lo
 quēdi: dauid at nō ut ne mmo iiminuet: s ut custo
 dia pfendi smois dōret. Et pitagoras qdē ut nō loquēdo
 loqui dōret: dauid ut loqēdo iugis dīscim loq. Cuiō gē
 sine exilio dōtina: aut sine usu pfectus. et dīsapli
 nā bellum vlt assequi: cotidie erre. atimis. et i p
 rintu pōitus pludit plū. et velut corā pōito pteudit
 hoste: atqz ad pūā vires qz iaculadi ul suos explorat
 lacertos. uel adūsaior dēlmat utus. et vigilati erit ob
 tutu. et nām i mari i gē gubnatis studz. uel iennis du
 re: pus i fluuio pludit. Et i mēdi suauitate et vōis

affertat prestancia: p[ro]p[ri]us sensum amodo voce erant. Et qui
vibis corp[or]is legitimoq[ue] luctandi certamine corona petuit: co[n]
diano usu palestre durantes mebra: nutrites parat[ur] labore
assuescit. Necno[m] ip[s]a natura nos i[n] pulis docet: q[uod] p[ro]p[ri]us sonos me
ditatur loq[ui]di ut loq[ui] discat. Itaq[ue] sonus eritatio q[ua]m et p[ro]p[ri]us
tin voris est. **E**rgo et q[uod] voluit discere munitione loq[ui]di: q[uod] na
ture e[st] no[n] negent. q[uod] custodie e[st] erant: ut q[uod] in sp[eci]ula se spe
culando ite[ra]nt. no[n] dormie[n]do. Oib[us] em[im] res p[ro]p[ri]us at[que] domesti[c]is
erant[ur] auget. Ergo dauid mactat. no[n] semp[er]. Si p[ro]p[ri]us t[em]p[or]e: no[n] i[n]
giter neq[ue] oib[us]. sed i[n] i[n]t[er]itu adu[er]sario. p[ro]m[issi] p[ro]p[ri]us no[n] res
pondebat. Et sicut alibi ait: loque[n]tes vanitate et cogitantes do
lu[m] no[n] audiebat: q[uod] i[n] i[n]t[er]itu et q[uod] i[n] m[un]do no[n] ap[er]iebat illis os suu[m]
Et alibi habes. Noli i[n]t[er]itu i[n]p[ro]p[ri]us ad i[n]p[ro]p[ri]us eis:
ne filis illi fias. P[ro]p[ri]us ergo offitium e[st] loque[n]di mod[us]. Hor sa
crificiu[m] laudis deo depe[n]ditur: hor i[n] i[n]t[er]itu erubet[ur] i[n] d[omi]ne
scripture leguntur: hor h[ab]ent p[ro]p[ri]us. S[ed] loq[ui] p[ro]p[ri]us p[ro]p[ri]us
tate nesciat. R[ati]o est t[em]p[or]e q[uod] i[n] sibi no[n] p[ro]p[ri]us loq[ui]d[ur] Sapies
ut loq[ui]tur multa p[ro]p[ri]us q[uod] i[n]t[er]itu quid dicit: aut au[tem] dicit. q[uod]
i[n] loco i[n] t[em]p[or]e. Est ergo latendi mod[us] et loq[ui]di: est ena[m] fur
tis mod[us]. Pulch[er] i[n]t[er]itu tene me[di]um offitium. **De offitio a**
Offitium at[que] o[mn]e aut mediu[m] a p[ro]p[ri]us. q[uod] mediu[m] a p[ro]p[ri]us e[st] co[n]stat.
que septuaginta auctoritate p[ro]p[ri]us possit. habet[ur] etia[m] i[n] m[un]do.
euange[li]o dixisse d[omi]nu[m]. Si vis i[n] v[er]u[m] et[er]na[m] venire: serua ma
ta dicit ille. Que. Ihu[s] aut[em] dicit illi. No[n] ho[m]i[n]u[m] facies
no[n] adult[er]ab[is] no[n] furti fures no[n] f[aci]m[us] testis dices: ho[m]i[n]a
p[ro]p[ri]us et i[n]t[er]itu: et diliges p[ro]p[ri]us. tui si t[em]p[or]e. Het si media
offitium: q[uod] i[n]t[er]itu aq[ui]d deest. Deiq[ue] dicit illi adolestes. Oia[m]
custodiu[m] a iuuetute me[um] eid[em] adhuc i[n] deest. Aut illi ihu[s].
Si vis p[ro]p[ri]us esse: vade v[er]e oia[m] h[ab]e tu et ta paup[er]ib[us] et
habebis thesauru[m] i[n] celo: et ve[n]i seque me. Et supra habes
septuaginta ubi diligentes iuuetos et oradu[m] dicit. p[ro]p[ri]us i[n]p[ro]p[ri]us
i[n] p[ro]p[ri]us nob[is]: et b[e]n[e]d[i]c[t]e maledicetes. q[uod] nos facit de
beno si volu[m] p[ro]p[ri]us e[st]. Sicut p[ro]p[ri]us i[n] i[n]t[er]itu e[st] a sup[er] bo
nos et i[n]t[er]itu sole i[n]t[er]itu i[n]d[i]os suos effunde et pluuia et ros

et tunc unusquisque sine ulla dispendio pigrescit. **H**ic est per
fectu officiu quod mihortoma dixerit gieri: quo corriguntur
omnia que aliquos potuerit lapsus hinc. Vona ena mia: que et ipa
perfectos sunt: quod imitatur pfaan piaz. Nichil in omneat xpi
ana aiaz: que misericordia pfaan i paupes: ut conuincet in
duces partus nature: que omnibus ad usum finem generant fructus
ut quod habes largiaris pauperi: et sorte et forme tui ad
iuuet. Tu nimm largiris: ille vni accipit. Tu penuriam tu
a dabis: ille sibi sua estia. Tu denario tenso. **H**ic est ad huc
plus ille t' offert: an sit debitor salutis. Si nudu vestias:
tempm idus iustitia. Si pegrinu iduas sibi tectum tuum: si sus
cipias egente: ille t' accipit sora aianas et etna tabnam
la. **Is** medioris ista gna. Corpalia semas: et metis spi
tualia. Mutis iudiciu dmi de sro job: mune vntu e qui
poteat dicit. oculi eni teroz: pes dauidoz. **H**ic est i firmoz
p: velleibz agnoz meoz. alefacti sibi hueri eoz. **S**ous no
bitat pegrino: ostiu at meu dmi venien patebat. **B**eaty
plane: de auo domo nupq vacuo sinu paup eruit. **I**eq ei
qsp magis beato: que q itelligit sup paupis necessitate: et
firmi atz iopis erupna. **I**n die iudicij habebit salute a dno:
que habebit sue debitoru mie. **Ex plures no pueri dei p**
Sed pleiq ruorantur ab offino dispe. **msibz agi nunt arbiht**
trins misericordie: du putat hois acty no aune dmi
aut nescit eu quid i oculis geram. que teneat mra ofaa
a iudiciu e neqsp iusti videri: qn patres dms habundie
vident. gaude hoibz salute et libens: totu at iustos io
pes dege i honoros sic libens. **I**firmos corpe luctu frepti.
Uter medioris ea questio: quoniam qdem tres al reges aia job
ppta eu patrem pnuabant: quoniam iope fmi ex diuite. oiba
in libens et fcaio pauete. p fusu vlcibz i boueteq vili alio
eruitu vulneibz a capite usq ad pedes videbit. **E**uibz suis
job hat pposuit asserone. **S**i ego p pmi me her paroz:
nu ipi viuut. **A**nueteaueit at et i diuitis seme eoru.

scdm voluntate: filij eoz i oculis dno eoz habundat: hor
aut nusq. flagellu at a dno no est i ipis her videns istu
mo corde exagitatur: et studiu auit suu cuius dntu ser
mone ante facie lob pmissit dicens: portate me ego at lo
quar: deinde videte me ora et si arguor: q. ho arguor.
portate ergo ois simoni meoz dntus ei su qd no pbo.
si ad vos i arguendos pferu simones in quos aut certe:
q. ita e versus: Quid autem? Quid ab hore arguor? hoc est.
ho no pt me i arguere qa pemu: et si argui digno su.
q. no ex euideti culpa me arguitis. si ex iuris estans
meum delictor: **Quit voluntate h. vite n. fac ipe**

Uidens ergo i firmo habundie dntu debz **Ca. 12.**
iustos successibz pspere. se aut atteri: dnt dno.
Discede a me vias tuas fac nolo: Quid pdest q. si iustus
ipi: aut q. vultus? q. omni ipi iu malis eoz oia bona:
opi aut ipioz no videt laudat i platone: qd in polina
sua posuit eu q. totu iusticia disputandi ptes recepiss. pos
tulare venia dictor q. no pbaet: et veni iuicendi atq.
examinade disputationis gna illa sibi iposui psona dnt:
qd consp nullus pbaet: ut qe in libris quos scripsit de re
publ. i ea sententia dntu putauit: Quid anqor illis lob
q. her pimus repperit? nec eloqne falende gna: si veritas
plumde pmitteret estiaut: Statimq. qe qstione enode
reddidit: pntens q. extinguatur lucerna ipioz et futuri
sit eoz euersio: no falli deu doctore sapie i displic: sed
ena veritatis iudic: Et ideo no scdm foresem habundia ef
timada bntudine singulor: si scdm itiore oia q. inore
au et flagitior meum discernit: veni atq. iurupta peni
atq. pmoz arbitri q. otui: inore i pntu simplicitatis
sue: i habundancia ppe voluntatis: siud adipe i plen aiaz
gerens adueo pmoz quibz fons habundet et deluiss afflu
at: odibz frangit: i amantudie aie sue vna erigit et vl
timu die claudit: nichil eoz q. epulatu fuerit referet boni
nichil seai auferet nisi pna sceloru suoz: her rogatus

negri si potes diu esse iudici inuincatione. Ille tuo affini
 beatus: hic miser. Ille iudicio suo absolutus: hic reus. Ille i
 tu letus: hic merces. Cui absoluti p[ro]p[ter] q[uo]d nec sibi inores est. Dicit
 te iqt m[er]it[um] ubi e[st] p[ro]p[ter]tio m[er]it[um] eius. Signu[m] eius no[n] iuei
 etur: ubi etem facinorosi ut sopnu[m] apparuit orlos. insunt
 reget eius: euauit delinco. Hicet n[on] p[ro]p[ter] q[uo]d vide[re]t[ur] ena du uiuit
 ipsoz iquei i inferno e[st]: uiuetes em i infernu[m] descendit.
 uidet omniu[m] p[ro]p[ter]io: it[er]o q[uo]d q[uo]d eius. r[ati]one q[uo]d omib[us]
 fetet sepulchris: Intueis letitia eius: et salubritate minuis
 corp[or]is. filioz atq[ue] op[er]u[m] habundantia. In h[ab]itu vlt[er]a: et uiuam
 aie eius cordis q[uo]d mestitidine. ita de opib[us] q[uo]d loquar: n[on] le
 geris q[uo]d no[n] in habundantia e[st] v[er]u[m] e[st]. n[on] scias q[uo]d et si tibi vide
 atur: diues. sibi paup[er] e[st]. et hui[us] iudiciu[m] suo resellat. De m[er]it[um]
 tudie q[uo]d filioz et de iudicia q[uo]d loq[ui]t[ur] n[on] se ipe lugeat et
 sine h[ab]itu futuri iudicij. n[on] imitator[um] sui successores suos es
 se nolit. nulla ei h[ab]itudo p[ro]p[ter]io. Ergo ip[s]ius ipe sibi p[ro]p[ter]ia
 e[st]: iustus at sibi ipe g[ra]tia. Et v[er]u[m] aut bonoz aut m[er]it[um]
 op[er]u[m]: merces ex seip[s]o soluit. **Et q[uo]d de u no[n] putat ipe**
Ed iuetam ad p[ro]p[ter]io ne fann oia q[uo]d n[on] e[st] la r[ati]o:
S diuisione p[ro]p[ter]io videam[us]: q[uo]d omni r[ati]o op[er]io eoz
 qui videt[ur] sceleratos quosq[ue] diuites. letos h[ab]itatos.
 potetes. n[on] pleri iustoz egeant atq[ue] i[st]u[m] sint: putet q[uo]d
 nichil de nob[is] de u ante. ut ep[ist]ola dicit[ur]: uel nescit actus
 ho[m]i[n]u[m] ut flagitiosi. putat: uel si sat oia iquu[m] e[st] iudic[are].
 ut bonos pariatu[m]: ege habundantia ip[s]os. Nec sup[er]fluis ve
 lut q[uo]d extul[us] fuit: ut op[er]io hui[us] op[er]io affectu respo
 det. quos b[ea]tos iudicant: n[on] ip[s]i se miseros putet. Arbitrio
 em su[um]: q[uo]d ip[s]i sibi facilius q[uo]d nob[is] crediderint. Eius deaur
 so: prius est[us] ut resella retea. Et p[ri]mo eoz assertione
 q[uo]d de u putat aut m[er]it[um] neq[ue] h[ab]ere. sicut aristoteles asserit
 usq[ue] ad luna eius d[omi]n[us] p[ro]uidencia. Et quib[us] op[er]io neglig
 op[er]io sui aut[em]: eis descat: desituat: q[uo]d ipe t[em]p[or]e putat.
 Si iuria e[st] ipe n[on]ne maior e[st] iuria fuisse: n[on] a quid no[n]

fecisse nulla iustitia sit. sed nō curat qd feceris sūa
indemnitatē. Quod si aut deū creatorē suū abnegant.
aut ferarū aut bestiarū nūc se hīc tenent: quid de illis
dicimus qd hoc se cōdepuat iuria. P oia ire deū ipi asse
rūt et oia i vītute eius oīsse: vīm et maiestātē eius
p oia clemētia penetinē frās relū maria: et putant
iuria eius si mētē hoīs qd nūc nōb ipē pstant dedit
penetret. et dūc maiestatis ingrediat hīc. Sed horū
māgīm velut ebriū i voluptis pōnū ipi qd putant so
lū urident pbi. Nā de aristotilis opione qd loquar:
qui putat deū otentū ēē suis siml. et pscripto rign
modo regē. Ut poetarū loquūt fabule: qd mūdū fert
i tres esse diuīsū. Et alij relū. alij mare alij iferna co
arcedā i perij sorte obuenerūt: eos qd curat ne vīrpa
ta alienarū pūi sollicitudinē iter se bellū erit. Silr
ergo asserit qd finitū turā nō habeat: sicut et maris et
ifermi nō hī. Et quō ipi poetās erludūt quos sequūt:
Beātū illa rūsio. Vtrū deū si opīs sui curā nō pterit: p
tereat suā. Ergo qd plāuit aurē nō audit: qd finit ordi
nō videt: nō osideat. **Qd deū nō pterit i septuaginta pba.**

Non pterit her vana opio sros **testimoniis i sol ex. 14.**
aphas Deniqz dauid idunt eos loquētes: quos supbia
i platos asserit. Quid em tū supbū qd nūc ipi sub pāo sint. a
lios idigne ferūt pāores vūc: dicētes. usqz quo pāores
dne glabūtur. Et ifin Et dixerūt: nō videbit dñs: neqz
intelliget deus iacob et iūbz rūd i pba dñs. Intelligite
nūc i pāores in ppo: et stulti alij sapite. Cui plātā
aurē nō audit: et qd finit ordinē nō osideat. Et corripit
gētes nō arguet: Cui doret hoīs suāz dñs. Int cogita
tiones hoīm qm vane sūt. Et qm vana sūt dephendit. ea
q sūt se nescit: et ignorat qd ipē fecit. Ut opus suū
ignorac artifex: Nō est et i ope suo latētia dephendit:
et deus opus suū nescit. Alius ergo qd fū dū i ope: qd

i auctore. Et fecit aliquid quod super est? aut esset nesciret
 arbitri. Hec illis. Ceterum nobis satis est ipsius testimonium
 qui ait. Ego sum sanctus corda et renes. Et in eum? quod aut
 dominus ihesus. Eius cogitationes in corde vultus. Erubuit enim
 quod cogitaret in la Deique euangelista testat. Dicit. Erubuit
 enim illius cogitationes eorum. Quorum non poterat satis mouere opus.
 Si factum eorum. Noluit supra se esse iudicem quem nihil
 fallat. noluit ei dicit omnium. Inuenit qui metuunt omnia su
 a pidi. Et enim dominus sciens eorum opera. tradidit eos in tene
 bras. In nocte igitur erit fur. et oculi adulteri. Seruabit te
 nebras dicens. Non oscedabit me oculus. et latibulum persone
 posuit. Sicut enim qui luce fugit diligit tenebras. Studeat
 late cum deum late non possit. qui ita abyssus et ita hominum
 metes non solum trinitatem. Et enim voluerat cognoscit Deique
 et ille qui dicit in ecclesiastico. quod me videt. et tenebre operi
 ut me et pietas. quem vereor. quibus in lecto suo positus
 huius cogitet. ubi non putauerit. apprehendit. Et erit igitur deus
 eius. quod non intellexerit nomen dei. Eius autem tam solidum quam
 putrie deum. quod quod perireat. cum sol qui mister. lumen est etiam
 abdum penetrat. et in fundamenta domus vel secretum oda
 uia vis caloris eius irrupat. Eius neget verna tepe
 rie tepefieri. iteiora fructu. quas glacies iberna co
 strimere. Morit igitur arborum omnia vi caloris vel frigo
 ris. adeo ut inducet arborum a vultu. frigo. a fotu so
 lis vireant. Deique ubi elementa reliqua arseant. varios
 finem se fundit in fructu. Si igitur indus solis fundit lumen
 suum super omnia finem et in ea quod clausa sunt. iterit. nec ventibus
 ferreus a gemitu vultu obitibus quo minus pene
 traret impeditur. quo non potest intelligibilis dei splendor in
 cogitationes hominum et corda semet quem ipse creauit in
 tere. Sed ea quod ipse fecit non uidet. et fecit ut meliora
 sint quam factum sunt et potentiora quam ipse est. quod ea fecit. ut

possint qm voluit cognicioe sui opatois late. Tan
in igit. vntu et pntem dertut mētibz mīs: ut eam
qphende cū velit ipe nō possit. *ed' absoluium.* et ut
arbitrium nō iogruie nob' huius. *teridit disputatio.*

Quā genus qstionis residet. *Cuius bonis mīle?*
huiusmodi. Cui piores habuānt mīl' bñ r' capm
opibz et diuinis. epuletur iugiter sic mercede. sine
luctu. Iusti at egeant et afficiantur. a iugū amissi
one a liberos. et iugis satissare debuit illa euāgelij
parbola: q' diues bysso et purpura iduebat. et epu
las copiosas exhibebat cotidie. paup' at plenus vi
terū de mēsa ei nupiebat. *Post obitu vō*
utriusqz. paup' erat i' sinu abrahe iquie habes. diues
at i' suppliciis. nōne euicēs ē mēitoz? a pnia a sup
plina post mortē manē. Et rē? q' i certamine labor
ē. p' certamē alijs victoria. alijs ignoia. Aliquid pūsqz
auso oficiatur. palma nūqz datur. aut desert corona.
nleito paulo. certamē iqt bonū itinu. fide suau. qd'
iliquū. ipōita ē m' corona iustis. quā idd' m' dñs m
illa die iusto iudex. nō solū at m' p' enā hys q' diligt
aduētū ei. An i' iqt die idd' nō hnt. hic aut i' labori
bz i' pūlis i' naufragiis q' athleta bono decertabit.
q' sciebat. qm p' multis tribulatioes oportz nos inoi
re m' rēgnū dei. Ergo nō p' quis pmiū ampe nisi le
gitimē certauit. r' ier ē glōsa victoria nisi ubi fuerit
laboiosa certua. Ex p' labore pmiū i' celo dñ. 16m

Nōne iusto ē q' ante dat pmiū? q' certamē fu
erit absoluium. *Idcoqz dñs i' euā? aut bñ paupes*
spū. qm ipōz ē rēgnū celoz. nō dñt. bñ diuites. sed
paupes. Inde inpit bñtudo iudi? dñs. ubi estnātur e
nūpna hūano. Beati q' esuriūt. qm saturabūt. bñ
qui lugent. qm ipi q' solationē habebūt bñ mīse

reddet. qm ipi mīse
reū videbūt. bñ q' p
ipōz est rēgnū celoz
sequētur et dñt
ete et exultate qm
nō pntem: in celo nō
dñt alibi posis: qd
ipōz am' vntu. Cu
re nupis. qd epulā g
plē expm. ad athle
sed forte dñs. Cui i
nō mēti ipi laborat:
nō tenetur ad laborē
nō se p'fidit oleo. nō
exportet iura vngi
nō solē estis puluer
te. Venite: nobis la
dñs de vō iudicam
glā videribz. Ipsi u
quēbz hōibus: stud
p'clatōes: habent
fouet onū astina?
p' exsoluet sem' licet
nō. hūa vō m' celo. I
pūlis vigiliā eos i
bere nō pnt. quē ille
uultu sapē. ut pūle
dñt ea que p' postē
mōr qd' p'fū est. q
de formā ipm red
mīsa ille diues fici
pōtē al? q' mīsa i
labitu: fortasse u

cordes: qm̄ ip̄is m̄sebit̄ deus **U**bi mūdo corde qm̄ ip̄i
deū videbūt **U**bi q̄ p̄secutionē patiūt̄ q̄ iusticiā: qm̄
ip̄oz est ignis celoz **U**bi estis cū vobis maledict̄ et
p̄sequetur et dicit̄ de m̄lū adūsū vob̄ p̄ iusticiā: gāu
rete et exultate qm̄ m̄tes v̄rā copiosa ē in celo futura
nō p̄ntem: in celo nō in fin m̄redē p̄mittit esse rōdendū
Quid alibi possis: qd̄ alibi debe? **Q**uid p̄prope coronā ex
igis anq̄ v̄m̄is: **Q**uid deterge puluerem: quid iques
ce cupis: qd̄ epulā gestis anq̄ studiū soluat? **A**d huc
p̄p̄s exp̄it̄ ad̄ athletē i s̄emate s̄: et tu iā oriū petis?
Sed forte dicit̄. **S**ui ip̄i letit̄ur: aut̄ lurr̄iāt̄: aut̄ enā
nō m̄enū ip̄i laborāt̄: qm̄ qui nō subs̄pserint ad coronā:
nō tenēt̄ur ad laborē certis **E**tui i studiū nō descendit̄:
nō se p̄fidit̄ oleo: nō obliuīt̄ puluē **Q**uos manz glōia:
exp̄et̄ iūma **V**nguenti sp̄entatōes solent nō deterit̄e:
nō solē estis puluē p̄b̄es q̄ p̄peti **D**icit̄ ḡ et ip̄i athle
te **V**enite: nobiscū laborate **E**t r̄idebūt sp̄entatōes **N**ob̄ h̄
it̄em de vob̄ iudicāz: vobis at̄ sine nob̄ corone: si vicētis
gl̄az v̄d̄m̄bitis **I**sti igit̄ qui i delictis: q̄ in luxuria: in p̄mis
questibz hōibz: studia posuerūt sua: sp̄entatōes m̄gis sūt
q̄ p̄chatoēs: habent lurr̄ū laboris: fructū v̄tutis nō h̄nt
Fouet̄ oriū astutia: et ip̄b̄ante aggerāt̄ diuāri areruos:
p̄r̄soluet̄ sem̄ licet nequie sue penā **H**oz iques i iher̄
no: tua v̄cō in celo **H**ozū domz i sepulchro: tua i paradiso **V**n̄
p̄ulchre vigilāe eos i tumulto **I**ob dicit̄: q̄ sapore q̄etis ha
bere nō p̄nt: quē ille dormiuit q̄ r̄surrexit **N**oli igit̄ ut p̄
nulus s̄ape: ut p̄uulo loq̄ ut p̄uulo cogit̄e: ut p̄uulo ven
dicāe ea que s̄ post̄ioris etatis **P**rōz ē corō **E**xp̄m̄ ut ve
niat qd̄ p̄f̄m̄ est: qm̄ nō p̄ sp̄et̄ i em̄ḡte: sed facie ad fa
cie formā ip̄am redap̄te v̄ritatis possis agnosce **C**ur qua
m̄sa ille diues fuit̄ q̄ eāt̄ i p̄robo i m̄ptor̄ alieni: q̄ m̄sa
potes ali? q̄ m̄sa ille h̄ndauit̄ lib̄is: ille filio hōibz iue
labitur: fortasse ut dicit̄ m̄ptor̄ **D**ices eas: q̄ m̄sa aliena

rapiebas. egestas non copulit? copia non coegit? tunc te
ido te duntaxat feci? ut emendatione hinc non possis? Omnis
enim potenti. Cui non affuisti vidue? orphani? qui iura pa-
nenti? Numquid tu infirmis? Numquid non poteras subire?
Ideo te feci potente? non ut infirmitas violenter te expelleret? non
f. scriptum est: eripe iura ampicere? non f. scriptum est: eripe
pauperes et egenum de manu potentis libera. Diminui enim ha-
bitum. Libens horum annulauit te: salubriter corpus co-
ressi f. tui non sentis es preceptum meum? Facilius meum quid fe-
ci f. aut quid ostendit te? tunc ego f. liberos dedi? ho-
nores otuli. Salutem donavi? tui me negabas? Cui estia-
bas quod ad fratrem meum gessis non puerent? Cui tenebas
zona mea? tui despiciebas matrem meam? Deus de iudicio
dico heri intelligere licet? qui et apostoli iter duodenarium et locu-
los pecuniarum quas pauperibus erogaret omittos habebat.
ne videtur? aut qui iherosolymis. aut quasi egenus dominum perdidisse
Et ideo ut iustificaretur? i eo dominus heri ei otulit: ut non quasi i
iura exasperatus si qui quatuordecim annorum esset offensus
dignioribus. **Ex marie adolescentem debet ibere vestigiis**
Quoniam igitur et pena ipebitur. et virtuti. **scilicet da in**
fore pium satis claruit: de officiis aggrediamur di-
re que nobis ab adolescentia spectanda sunt. ut cum etate ac-
cesserit. Similiter est igitur bonorum adolescentium more dominum hinc:
deferre partibus horem habere senioribus. custodire tuam. non
aspici huiusmodi. dilige clementiam ac venundiam: quoniam ame-
to si minor etas. Ut enim in senibus iuventus? i iuuenibus alacritas.
ita i adolescentibus venundia. velut quidam dote commendat
natur. Erat ysaac timens deum. utpote abrahe. idcirco de-
ferre prius. usque adeo. ut adulescentia voluntate non morte re-
nascatur. Ioseph qui cum somnasset quod sol et luna et stelle ado-
raret eum: sedulo tamen obsequio deferbat prius: uti castus ut ne
simone quidem vellet audire nisi pudici: humilis usque ad
seruitutem: venundia usque ad fugam: paries usque ad amittere

remissio iure usque ad i-
da fuit: ut opusculis a-
gentis mallet relinquere: qui
demonstrat etiam a domino ut ou-
nunt per gratiam emendat
Pollicita igitur est
quod non solum in fortis
ne modum aggrediamur lo-
sonet tu? Expensum enim
tu vobis solum liberat mo-
re sonet. Deique in ipso
de est. primo i oisus lo-
me a postremo loq impu-
pessit. Cilem qui ipm i
ma nra venundie est de-
poto datur si venundie la-
fama? et quibus venundie
trahatur pinto pudis
na potest. msta venundia
Et enim et i oculis ve-
de velut. Neque vno quod
et enim venundia pudic
hinc est. bonis enim i
pudent? a pma pua
pino i ipso cognatione
et tunc testis loquipes
tunc i q i nubilo. q
in vno est motus e q ad
ignis. Itaque quibus effi-
et vlli tulum etulit
regiorit ut glorie est
in qua ois mra multu
da mra. tunc h pua

remissor iure usq; ad immutatione. Cuius tamen ven-
dia fuit: ut ophensib; a muliere veste i manib; eius fu-
gens mallet relinque: q; vendia deponere. Moses q; et
thennas elia a dno. ut oracula dei p'dictu et p'lo: qd pote-
runt p' g'mm genisabat p' vendia. *De bono vendie*

Polenta igitur est vendie et suavis g'ma. *Ca. 18^m*
q; no solu in factis si in ipis spectatur f'moib;:
ne modu p'gredians loquedi ne quid idcor sermo re-
sonet tu. Spenlu em mens: plenip i v'bis r'fulget. Ip-
su vons sonu librat modesta: ne cuiusq; offedit aures
vor sonor. Deiq; in ip'e muedi g'me p'ma d'saplia veni-
die est: p'mo i or'ulu loq'di: ut sensim q's aut p'alle a-
ame. a postea loq' impiat: ut vendia p'mpia omedet
p'g'm. Cilem q; ipm i quo e' aliquam v'tuti onu: mar-
imo atq; vendie est. Deiq; si aut p'mie p'ma a s'bie-
p'bro datur: si vendie laude ducatur. Tacebat i p'mis su-
fama: et g'mis vendie q; vite d'p'm p'mbat: nec arbi-
trabatur p'mlo pudis t'mca salute. Deo soli loq'batur:
au poteat msta vendia loqui: r'fugiebat ora itueri vno
ru. Est em et i oculis vendia: ut nec vide seia vnos n' vi-
dei velit. Neq; vno atq; solus har laude m'statib; putet:
est em vendia pudiane comes: au? sonetate m'statib; pa-
tuor est. bonis em ingre m'statib; pudor e' comes: a si
p'tendit i a p'ma p'ma st' pudiana teptu no s'mat. In
p'm: ip'o r'omacomb' i'g'm m'ie: d'm omedat legib;:
et t'q; testis loq'ples digna q; ad tale munus eligetur as-
truit: q; i m'itulo. q; sola. q; saluti ab anglo taret et in
m'itulu e' motu e' q; ad vilis serus spena p'g'ma. Asp'to
v'g'mis. Atq; q'mus est h'ulib; p' vendia m' no r'faliat:
nec vllu r'atsum v'tulu m'si vlu de susopieca d'm g'macoe
rognouit ut g'lumie effus d'scet: no ut f'mone p'p'fietet
In q'a o'ice m'm m'ulu vendia plac: m'lu g'ulat g'me m'p-
deu m'm'one h' p'mit publicanu: et omedant en a nec

oculos suos audebat ad celum levare. Ideo iustificavit magis
dominus iudicio quam ille phariseus: quia deservit plurimo Ideo o
remus in iustis quiescentibus et modestis spiritibus: qui est ante deum lo
cupletus. ut ait petrus magna igitur modestia quam cum sit etiam
sui iuris remissor: nihil sibi usurpans. nihil vendicans. et
quodammodo in se vires suas obliat: dices est apud deum apud
quem nemo dives. Dives est modestia: quia porro dei est Paula
quam oves deserti precepit in vendidit et Tobie prima habet
quam si prima esse velit ovis future: ut non gloriatur propter ovis.
Et si colore pudoris obducit. Cuius plus deservit vendidit.
et in iustis deservit. eo ubi ore meretur gratia. Est etiam
in ipso motu et gestu et ictu tenenda vendidit. Habitibus
enim nobis in corpore statu remittitur. Hinc homo cordis nostri
absconditus: aut lenior et iactantior: aut turpidior: aut co
tinuarius et ostentior et purior et maturior ostenditur. Itaque
verum quidam est animus: corporis motus meminit filii quidam au
tem in sedulis se videtur omne officium: hoc solo non in de
um a me non recepi: quod gestus eius plurimum dederet. Alie
ni quoque in in eis repperisse iube me ne vix periret in
quod velut quodam modo inestis ubi ore oculos ferret me
os. Id quod dicitur in id est post offensa muneri: hoc solum ex
cepi. Nec fefellit sententia: uterque enim ab eadem recessit. ut
qualis recessu prebatur. talis perfidia animi demonstraret.
Nam alter arriane festinationis tunc fide deseruit: aliter pe
tune studio ne iudicium sibi sacerdotale se minus nega
vit. Incebat in illorum recessu imago lenitatis. spes quidam
sauritum pausantem. Sunt etiam qui sensum abunde imita
tur histriomachos gestus: et qui quidam femina populi et
stultitiam motus imitantur. ut quoties non gressu infferunt mo
dulos quosdam servare videantur. Nec minus abunde ho
nestum arbitror: nisi in causa erigit aliam? pinuli vel ius
ta necessitas. Nam plerumque festinantes: ab eis videmus tot
que ora. Cuius si causa desit festinationis: necessarie

venit in se offensa
ratio proinde ex ma
i naturam videtur. Nec
fides prole: nec i
phariseus: in quo
iniquitatisque ven
offensio: si motus
animi placet: motu
in vix est. Id est
rectio est si enim
di est ne quid tur
nat hores. No enim
si videri deservit
vix offensa: nulli
ad id sed et non se
re quid edemo h
logica sue audire
que delectat audire
ad turpe sit: pro
huius: fortuito au
i alijs displicet: et
ipsi naturam nos
corpus exprimitur
habet. Et in eis
forme aperit quod m
tas et vultu spen
not: obuias atq
naturale obsequi
tanquam per in
pore: per in
naturam est ingratum

uenit in iste offensionis est. Sed nō de hys duo quibus
 tam ppeano ex causa nascitur: si quibus uicis et ori
 i natura vtiuntur. **N**ec i illis ergo tamq̃ simulachroz ef
 fugies pbo: nec i istis tamq̃ emissorū ruinas. **E**tet iā q̃ss
 p̃babilis: in quo sit spes auctoritatis. q̃uitatis q̃ p̃cō:
 tranquillitatisq̃ vestigiū. **I**ta tñ ut si studiū desit atq̃
 assertatio: si motus sit purus ac simplex. **N**ihil em̃ fu
 catū placeat: motū natūm iformet. **S**i qd̃ tñc i natū
 in viciū est. industria emēdet: ut ars desit nō desit cor
 rectio. **E**t si enā ista spectatū: aliū: q̃to magis caue
 diū est ne quid turpe ore creat. **H**oc ei q̃uiter conqui
 nat hoies. **N**ō em̃ tibus conq̃nat: si iusta obtrecta:
 si vborū obsecritas. **H**ec enā vlgō pudor sit. **I**n nro
 vō offitio: nullū vbi qd̃ i honeste mēat nō imitit ve
 cūdiā. **S**ed et nō solū mēat nō i deoz loq̃: si ne au
 tē quidē debemo huius: p̃bere ditis. **S**icut ioseph ne
 iogitua sue audiret vēndie. veste fugit i lūta. qm̃
 quē delectat audire alter loqui puom̃. **I**ntellige q̃
 qd̃ turpe sit: pudor maxio est. **S**pectat vō si quid
 huius: fortuito amant: q̃ti horrois est. **E**t ergo
 i alijs displicet: nūq̃d p̃t in tēpō place. **N**ec her
 ipā natura nos docet: q̃ p̃ferte q̃d̃ oēs p̃tes m̃i
 corpis expliauit: ut et nātū q̃silet i gna venus
 taret. **E**t tñ eas q̃ docere ad asp̃m̃ forent: i q̃bus
 forme aper q̃t in arte q̃d̃ locatus. et figure suam
 tas. et vultu species eminet. opandi q̃ ṽsū ess̃ pa
 rior: obuias atq̃ aptas ṽliq̃t. **E**as vō i quibz esset
 natūle obsequiū nātis: ne deforme p̃beret sui sp̃
 taculū p̃tim tñq̃ in ipō omēdauit atq̃ abscondit cor
 pore: p̃tim donū et suasit tēfēdis. **N**ōne igit̃ ipā
 natura ē ingra vēndie. **E**ui exēplo modestia hoīz

ni intrabunt in tabernaculum testimonium: et non accedet sacrificare ad altare. Sancti erunt: et non inducet super se peccatum ne moriatur. Ad nonnulli nostrorum servare adhuc ferunt: plenius spirituali interpretacione ad cautionem venundie et custodia integritatis ductu arbitrantur. **Et in omnibus actibus vilitas sit agendum**

Dilexit me dominus in partibus demorari venundie. **Ca. 19.**
Quod ad vos loquor: qui aut bona et ex vobis itrofitur noscitis: aut dampna ignoratis. Que cum sit omnibus etatibus. Personis. temporibus et locis apta. tamen adolescentes iuvenesque quod annos marie decet. In omni autem suadum est etate: ut decoret quod agnis et quiescat. et quadret sibi ordo vite sue. Unde nullus etiam ordinem putat in illo decore servari oportere: id quod positum in formositate dicitur. ordine ornato ad actionem apto: quod difficile aut lapsu explicari posse: et ideo satis esse intelligi. Formositatem autem tunc posuit non intelligo. Quamvis etiam ille vires corporis laudet: nos certe in pulchritudine corporis boni virtutis non ponimus. Ignoramus tamen non excludimus: quod venerundia et vultus ipso solet pudore offundere. Ignoscimus proinde. Ut cum artifex in materia quomodocumque melius operari solet. Sic venerundia in ipso quod corporis decore plus eminet: ita tamen ut ipse non sit affectatus decore corporis. si naturalis. simplex neglectus magis quam expetitus: non pinguis et albetibus adiutis vestimentis. sed coibus: ut honestati vel necessitati nihil desit. nihil accedat nitori. **Ver** ipse non immissa. non ficta. non feineu sonas: qualem multi quibus spene simulari osuerunt. si forma quam ac regula ac suum vultu ihuans. Hoc est cum pulchritudine vivere tenet: quemicia nuquam servi et persone reddere. Hic ordo gestorum optime: hic ornatus ad omnem actionem accomodatus. Sed ut molliculus et infanti vultu sonu aut gestu corporis non plorant. neque agreste ac rusticum naturam imite. Cuius effigies. forma discipline forma honestatis est. **Ut communia et accessu**

Habet sane tuos scopulos venerundia. **Feiax caueat. 20.**

no quos ipa iuehit si quos sepe iaurit. si ut peritū
idmms qstoria: qui sub spene iocunditatis venenū ifu
dūt bonis. **V**bi si assidui st et maxie i quibus ludo. ac ioto:
enariat gntate illa vilem clauca itaq; ne dū i larate
am volu. Soluam oem armonia qsi cōrenti qdam bo
noz opm. **V**bi em nro iflectit natura. **V**bi q; quēienter
frīs quēire ecclesiasticis et maxie mīstroz officiis arbi
tror dēclmāe extirneoz quūua: uelut ipi hospites si
tis pēgrinātibz: uelut ea mūtiōe nullus sit obpno lo
tus. **C**ōmūia appē extirneoz omipnāoēs habent. **C**ur
enā epulādi pōūt cupiditate: sbrēpūt enā fabule sic
quēter de sēlo ac voluptatibz. **C**laude aures nō potes:
plabē putā. **S**upbie: subrepūt enā pter volūtate po
nula. **M**elius ē domui tue semel excludi: q; aliene freq
ter. **E**t tu ipē sobrius iurgas: tūc ex aliena iolentia
iōcēpnari nō d; pūa tua. **V**iduarū ac vgtmū domos
mīsi vīstadi gna: iuniores adire nō est opus. et hoc cū
temoribz: hoc ē cū epīscopo. ul si gūior ē musa cū pībīs
Cuid necesse ē ut dēmo silaribz obtrectandi loni: **E**id
opus est. ut ille quoq; vīstimonis trebie amipiant aut
tormentem. **E**id si aliq; illaz forte labatur: aut aliem loy
sus subens iudiciā. **C**uā mltos enā fortes illerebra dē
pit: **E**zūti nō dederūt errori loni: et dederūt suspitioni
Cur nō illa tpa quibz ab emā vāns lāom i pendis:
Cur nō xpm reuistas: xpm alloqris: xpm audias. **I**lli
alloqm cū oramus: illū audimz cū dīna legimz oratu
la. **C**uid nob cū aliemz domibz. **V**na ē domo q oēs m
pit: illi potius ad nos vēiant q nos iquirūt. **C**uid no
bis cū fabulis: **C**onmisteriū altaribz xpi: nō obsequiū
hoibz deferēdū i repmz. **H**uiles dēz ēē mites. dēz
māfuctos. **I**gues: pācietes: modū tenē m oibz: ut nullū
viciū esse i moribz ul tantus vultū qut sermo ā
nūnet. **D**e inuidia i se i pūmēdā et i aliis pāci
Aueatur inuidia: aut si pāuēi mitigā. **I**z.

nō pōt prohibeatur mala em iller pmi indigno ē: que
 ita aīm p̄turbat ut rōi nō r̄linquat locū. Prīmū ē igit̄
 si fieri potest: ut mor tranquillitas usq̄ quodā affrione
 p̄pōita i naturā vertatur. Dem qm ita plerūq̄ motus
 firus ē nature ac moribus: ut euelli atq̄ euitari nō
 qat: si quidei potuerit rōe iprimatur. Aut si p̄us omi
 patus fuerit aīmo ab idignone q̄ osilio: p̄spici uel
 quidei potuerit ne occuparet: meditare quō motū
 aīmi tui vims. inuidiā tēperes. **Resiste** ne si potes:
 redē si nō potes: q̄ scriptū ē **Date** locū ne **iacob** firi i
 dignati pie cessit: et rebeate id ē p̄ane i struū osilio.
 abesse nialuit et p̄grinari. q̄ erit mē firs idignone:
 et tūc redire nī firs mitigati putnet: et ideo tātm ap̄
 zēi iuenit grām. Quibz deinde obsequis. q̄tis muneibz
 firi i p̄m r̄onsiliat sibi: ut ille p̄repte b̄ndictiois
 nō mēmiss: mēmissi delate satisfraionis. Ergo si p̄uene
 rit et p̄occupauit mētē tuā inuidiā: et ascendit i te:
 nō derelinquas locū tuū. **locus** hī? p̄ana ē: **locus** tu?
 inuio: **sapia** ē **locus** hī? **locus** hī? sedano idignone ē
 Aut si te quātia ispondētis mouerit: et p̄isitas i pu
 leit ad idignone: si nō potueris mitigare mētē. rep
 me lingua tuā. **E**cce ei scriptū est **Co**hibe lingua tuā
 a nīlo et labia tua ne loq̄tur doli. Deinde iquire p̄atē:
 et p̄sequē eā p̄are illā. **S**i iacob vidē? q̄ p̄mū sedito
 aīm. si nō p̄ualueris fienos lingue i pone tue: deinde
 r̄onsiliationis studiū nō p̄termittas. **H**ec oratioes s̄di
 ze nris usurpata i suis posue libris. Sed ille sensu hu
 ius hī ignam: qui p̄or dicit **V**temus ergo aut tēpere
 inuidiā: ne sit eius aut i laudibz erceptio. a i viciis
 exaggetatio. **N**ec mediorre est mitigare inuidiā: nō
 i ferius q̄ oīno nō q̄moueri. **H**or nostrū ē: natūe illud
Ulle demq̄ q̄monones i pueris inorie s̄t: que plus ha
 bent igne q̄ amantudinis. Et si cito pueri nū se mouē?

qz omoti estis: et nō peribitis. Cui em sibi insatur
qz nō motus est: desinit in se alteri cui at vlt in sua
iustā pbat: plus iplamat et nō i culpa mōit melior
ē aut scdm salone qui inuidiā oting? quā qz vrbē impit:
qz in enā fortes deripit. Cuiē igitur debemus: ne in pnt
banones prius indamo. qz āmos mōs inno opōnat. Cui
nat em mētē plerūqz aut in aut dolor: aut formido mor
tis ex ipso prellit uti. Deo pūent pulchz ē cogitati
one: qz voluēdo mētē excreat: ne ipentimis eritetur cō
motiōibz: p iugo quodā rōis et habemīs astruta mitesant.

Sunt aut gemi motus. **De bytho mō loqdi Ca. 22.**

hor ē: cogitationū et appetitus. Alteri cogitationū
alteri appetitus: nō osi sed disincti sed disparēs. Cogita
nones verū erquire et qz emolere mūneis habet: appet
tus ad aliqd agendū ipellit atqz eritit. Itaqz nō gene
nature sue: et cogitatioēs iniquillatē sedationis ifun
dūt: et appetitus motū agendi eritit. Itā ergo i forma
ti simo: ut bonaz rōi subeat āmū cogitatio: appetitus
rōi obtēperet. Si vō ut illud deoz custodiam ām vō
lūm ipendē: ne rāione excludat rei alim affrū. Sed
ratio quid honestū quēniat erāinet. Et qm ad ofuatio
nē deozus spectat: dirimo ut ināmo i dictis factis ve
qui modus sit: prior aut ozo loqdi qz faciendi est. b

Cerimo i duo diuiditur: i colloquiū familiare: et in
trinitū discrepationē qz fidei atqz iustitiae. In vtroqz f
uandū ne sit aliq pūrbano: sed tūqz mīs et planū
et bēuolentie plenus et gēie: sine vlla fmo diatū
quēlis absit pūnox et in familiari fmonē gēno: ques
tiones em mīs eritit ianes qz utilitatis aliquid af
ferre solet. Discrepāio sine uti suauitās sic amāitūdi
ne sit: monitio sine asperitate: hortatio sine offensione
Et sicut in oī actu vite id mūē debemus: ne rāione ni
mō āmū motū excludat: sed teneam? osiliū locū. Ita
etā in sermone formulā eam teneri quēnit: ne aut

no. #

qic.

ua erit? aut odiū: aut cupiditatis mē. aut igna-
uie aliqua expmāns idia. **E**rit ergo sermo huius-
de scripturis marie. **Q**uid em magis oportet nobis loqui?
q̄ de gūfaciōe optia. adhortatione obseruationis. Dis-
cipline custodia. **H**abeat inquit et obseruatio et fi-
nis modū: sermo em tediosus nūc erit. **E**t vero i-
deorū: ut cū oīs q̄ fabulatio habē soleat inueniēti gne.
habeat neuū offensionis. **C**onstat q̄ de doctrina fidei.
de magisterio otinētie. de discrepatione iusticie. adhor-
tatione diligēcie: nō vnus semp. s̄ ut se debeat lno
nob et accipiendus est: et p̄t possum psequēdus.
Non mīmū pluriū neq̄ nō iterruptū: ne uel fasti-
dū delinquat ut desidia p̄t atq̄ inania. **O**ratio s̄
pura. simplex. dilucida atq̄ māifesta: plena gūitatis
et p̄dēis: nō affectata elegācia. s̄ nō itimissa gūia. **E**t

Multa p̄terea de ratione **loca sūt p̄tius finoue**
dicēdi tant p̄cepta seculares viri. que **ca. 23.**
nobis p̄tereūda arbitror: ut de iocūdi disciplina nā
licet interdū honesta loca ac suauia sint. tamē ab ec-
clesiasticis abhorrent v̄gula: qm̄ q̄ in scripturis nō ip-
m̄ ea q̄admodū vsurpāe possū. **C**auēdū etiā i fa-
bulis: ne iflectant gūitate seuioris p̄p̄iti. **H**e vobis
qui ridētis: q̄ flebitis aut dñs. **E**t nob ridēdi matēi
ann iquūm: ut hic ridētes. illi fleam. **N**ō solū p̄-
fisos s̄ oēs etiā iocōs determinādos arbitror: nisi forte
plenu suauitatis et gne finoue esse nō idēuū est.
Nā de voce quid loquar: quā simplici et purā esse sa-
tis arbitror. **S**anora atq̄ esse: natū est non idustrie.
Erit sane distincta p̄nūnationis modo et plena iun-
vilitis: ut agreste et s̄brustum fugiat sonū: nō ut
rictū affectet scemai. sed mistici seruet. **De tribus**

O et ratione dicēdi satis **q̄ in actū vita s̄ nūa**
duti puto: nūc de actione vite quid ḡtūat. **24**

cosidem? Cui aut in hoc genere spectanda terminus: v
 nū ut rōi appetitus nō fluctetur. hoc em solū mō pos
 sūt officia nostrū illi decore quere. Si em appetitus rōi
 obediat: facile id qd decet i oibus officiis obseruari pōt
 Deinde ne maiori studio qd res ipā est qd suscipit ut mīore
 aut pūa magno abitu suscepisse aut magnā i seiore
 restituisse videam. Tertiū de moderatioe studiorū opm q
 mōz: de ordine qd i rōi. et de oportunitate tpm: nō dissi
 milādū puto. Et pīmū qd si fidemētū ē oīm: ut appeti
 tus rōi pareat: secūdū et tūc idē est. hoc ē in vtrōq; mo
 deratio. Vnde em apud nos species libealis: q pulchritudo
 habetur: dignitatis ostēplano. **S**equitur de ordine i rōi.
 et de oportunitate tpm: ac p hoc tā p que uideamus vtrū
 i aliquo sūoz osūmāta possim dōre. Pīmū ipē p abza
 ham qd ad magistratū futūe successione i formaty et in
 struitus. ē iussu erire de tūa sua et de cognatioe sua. et
 de domo pūa sui: nōne multiplicante necessitudis pstric
 tus affā. tamē appetitū rōi obedire pbiut. Cuiē enā hie
 sue cognatiois. domo qd pūe gna nō celaret. Et hūc
 ergo mulcebat suoz suauitās: sed i perij celestis et re
 muneatiois etne osideatio mouebat āplius. Nōne oside
 rabat vroz mberille ad labores. teneri ad iūiūz. dero
 re ad iūentia: solennia sine sumo nō posse duci pūlo.
 Et tā subire oia qd grauiāe osulauz iudicauit. Deinde:
 nī descendet in egiptū. monuit ut dicit se torore esse nō
 vroz ipō adūte qd appetitus timebat vroz pudorū.
 tēbat pūe saluti: suspectus habebat egiptoz libidies:
 et in pūeualuit apd cū in erequēte deuotiois. Considerat
 em qd dei fauore ubiq; tutū esse possi: offenso at dno enā
 domi nō possi illesus manē. Vnde igitur appetitū rāio: et
 obediētem sibi pstrit. Cūto nepote nō pteritū neq; tot
 i gū turbatus pūis: bellū repetit victoria potitus: pte
 pte tūi ipē fuit auctor i rūsau. pūmīto qd filio sibi:

nūc osidearet emortui corporis sui vires depositas. stelli-
tate quibus et suprema senectute: enā tunc usū nativē:
deo credidit adūte quēre oīa. **A**ppetitus nō defuit si re-
pressus ē: animo cōlis gerēdis. q̄ nec magna p̄ uilibz n̄
mīora p̄ magnis dūcet. **M**oderatio p̄ negotiis eāt ordo
rez: oportunitas t̄pm. mēsurā vbor. **F**ide p̄mo: iustitia
p̄pū: i bello strenuū: i victoria nō auarū: domi hōpi-
talis: vixi sedulus. **S**cā q̄ eius nepotē iacob delecta-
bat domi securū regē: si nūc voluit p̄grinai. ut dūet
fēne inuidie locū. **V**ixit appetitū salubritas osili: exul
domo. p̄fugus a p̄ntibz: ubiq̄ in quēmētē mēsurā nego-
tiis tenuit. et t̄pibus oportunitate i seruauit. **A**cepto do-
mi p̄ntibz: ut alter maiūitate p̄uocatis obseq̄ bndicōz
daret: alter amōe p̄o p̄pender. **F**ino q̄ iudicio p̄latū
cū cibū firi redendū p̄uiss. **D**elambatur vtiq̄ alimēto
firi natū: si firi p̄ictur cessit p̄cto. **P**astor dñō gregis
fidus. **S**orero gener. redulus: i labōe i p̄ger. i quīuo
p̄m: i satisfactōe p̄u: i iūmēcāōe laus. **D**eū
firi firiā mitigauit inuidiā: ut cui vebatur iūmā
as. adipiscitur grā. **Q**uid de ioseph loquar: **E**t utiq̄ hi
bebat cupiditate libitatis: et suscepit seruiciū necessitate
Eim subditus in fuitute. q̄ osimis i v̄tute: q̄ benigno
i m̄re. **S**apies i m̄p̄tatione: i p̄tate moderato. i uber-
tate quidus: i fame iustus ordine laudis i v̄bo adiūges.
et oportunitate t̄pibus: eātate p̄lis offitij sui moderatōe
dispensans. **J**ob quoz iusto sedis atz adūs i v̄bo ir̄p̄hensi-
bilis: p̄mēs. deo gr̄us atz accepto p̄latū: v̄ralatur
coloibus p̄ se osolabatur. **D**auid enā fortis i bello. pa-
ciens i adūs: in iherl̄m p̄m̄f. i victoria m̄asucto: in
p̄ao tolens. i senectute quidus: i v̄m̄ modis vires t̄pm. p̄
singulāū sonos seruauit em̄tū: ut in v̄de nō m̄no
v̄uēdi gr̄e q̄ canēdi suauitate p̄dulas. i mortale deo
ostat sui fuisse menti m̄lennā. **E**d istis v̄m̄s v̄ntū

principaliū officiū defuit. Quatuor pmo loco constituerunt
 prudentia: que in veri investigatione usatur: et sciēne
 plenioris spūdit cupiditate. Sed iustitia: que suū aug
 tribuit. alienū nō vendit: utilitatē suā negligit.
 ut totā castatē custodiat. Tercio fortitudinē: q̄ et in
 rebus bellis certat animi magnitudinē et tōno eminet:
 corpus q̄ p̄stat vībus. Quarto temperantiā: q̄ modū ordinē
 q̄ servat om̄: q̄ uel agēdū ul̄ dicēdū arbitrat̄.

Hec fortitudo a quibus dicitur **quatuor principales in quibus non**
 pmo loco poni oportuisse: qm̄ ab his **mediocriter se cōsu**
 quatuor virtutibus nascitur officiū grā. Et hoc **mate**
 atis est ut pmo officiū definitur: postea i cetera grā
 diuiditur: **ros** at autē fugiō. ex maiorū pōmō: q̄
 neq̄ obscuritate affertur ad intelligēdū. neq̄ ad tractandū
 versutis. Est igitur vna maior nobis discipline specul
 nō calliditatis cōmētariū: inuitadi reuerētia nō dispu
 tandi astutia. Fuit igitur in scō abrahā pmo loco pri
 uatū de quo dicit scriptura. Credidit abrahā deo et repu
 tatū est ei ad iusticiā. Nemo em̄ prudens: q̄ nescit deū
 deiq̄ insipiens dicit nō est deus: nā sapiēs nō dicit. Cui
 ei sapiēs q̄ nō requirit auctore suū: qui dicit lapidi p̄
 me es tu. qui dicit dyabolo ut manibz auctor me es
 tu. Cui sapiēs qui ut arriano mault ip̄m auctore ha
 be atq̄ regere: q̄ verū atq̄ p̄m. Cui sapiēs q̄ ut
 marcion atq̄ eunom: q̄ mault deū malū q̄ bonū hīe.
 Cui sapiēs: qui deū suū nō timet: timū em̄ sapie ti
 mor dñi. Et alibi habes Sapiētes nō declinat de ore
 dñi: s̄ trahunt i cōfessionibz suis. Simil q̄ dicit scriptura.
 reputatū est ei ad iusticiā: alieq̄ vītibz ei grā tenuit
 p̄m igitur mī definerūt prudentiā i veri cōsistē cog
 nitōe. Cuius em̄ aliorū an abrahā dñs saloez. Deū iusti
 ciā expetit ad sonetute grā hūmā. Deiq̄ dñs ait dis
 p̄sit cedit paupibz: iustū ē manz i scdm scdm iustū mī

setur: iustus comodum. Sapiens et iusto totus mundus
diuinari est. Iustus oia pro suis habet. Sui pro rebus
Iustus seipsum priusquam alios amittat. Ille enim iustus qui
nec sibi parat: et occultum suum late non patitur. **U**bi ius-
tus abraham suscepit i senectute filium per promissionem:
i postremum domino negandum ad sacrificium quibus vniuersi non
putauit. Adite hic quatuor virtutes in vno facto. Fuit sa-
pie deo credere: nec filii gratia auferre auctoris precepto.
Fuit iusticie acceptum idem. Fuit fortitudinis appetitum in
tione cohibere. Ducebat hostiam pro: interrogabat filius:
reprobatur: affectu penam si non vincebatur. Repetebat
filius appellationem penam: impugnebat penam viscera si
non minuebat deuotionem. Accedit et quoniam vultu tem-
perantia tenebat iustus: et pietatis modum et cuncta
bonis ordine. Denique cum sacrificio necessaria vehit.
Cum igne adoleat. Cum filium ligat. Cum gladium educat: huius
imolandi ordine meruit ut filium reseruaret. **Q**uid
sapiens. Sicut iacob. qui deum vidit. Sane ad faciem et be-
dictionem meruit: quid iustus? qui ea que acceperat oblatis
muneribus cum fratre diuisit. **Q**uid formosus? qui cum deo luc-
tatus est. **Q**uid modestus? eo quod modestiam ita et locis et
temporibus deferrebat ut filie diuina mallet pretere-
gustio quam vindicta: eo quod inter alienos positus amori
potius consulendum quam odia colligenda censebat. **N**ec qui
sapiens: qui tantum fabricauit archam. **E**t iustus qui ad se-
mper omnem reseruatum. Solus ex omnibus et preste gratioris
superstes est factus: et auctor future: mundo potius et vni-
uersis magis quam sibi natus. **Q**uia fortis: ut diluuium
vicerit. **E**t temperans ut diluuium tolleauerit: qui introi-
erit. **Q**uia moderans deget: qui conuiuium qui colubam di-
mittet. qui rapet inuententes. qui creudi oportuitate
Incipit et agnoscat. **E**t falsa pro veris usurpa-
tionibus trahunt in veri investigatione reuerentia. 26^m

tenedū ē. deorū ut sumo studio inquiramus qd verū
 sit: nō falsa p veris dicē: nō obscuris vā involuere:
 nō superfluis vel impletis atq; abiguis occupāc amē. **Q**uod tū
 in interor: q; veneari lignū qd npi faciūt. **Q**uod tū
 obscurū q; de astronomia: geometria tractat qd plūc.
 et pfudi aens spacia metiri. reliū q; et mare numeris
 includē causas salubris erroris qre. **A**n nō ille emendat
 ni oī sapiā egiptior moyses pbavit qm. **E**t illa sapi
 enā detinentū: stulticia iudicavit: auersa q; ab ea
 itmo deū qsiuit affai. **R**ecog vidit itrogavit audiuit
 loquētē. **E**tis magis sapiēs q; ille quē donuit deus: q;
 oē egiptior sapiā oēs q; annū potētiā opib; sui vtu
 te variavit. **N**ō h; iūgnitā pro cognitis habebat: hīs
 q; temē assenniebatur. **Q**ue duo i hoc marie naturali atq;
 honesto loco vitandū dicunt: qui sibi nec cōtra naturā
 esse nec turpe iudicāt sām adorāc. i a simulachris anni
 lūi petē que nihil sentiāt. **E**to igitur excellior vtu ē
 sapiā: tūto magis emendū arbitror ut assequā eā possim.
Utaq; ne qd cōtra naturā ne qd turpe a idetoz sentiamus.
 duo her id est tēpus i diligēciā ad osidationē ēz exai
 nadi grā a ferre debemus. **N**ihil ē em magis quo hō re
 teris manib; pfit. q; q; totis est pūcep. **C**ausas verū
 requirit generis sui auctore inestigandū putat. i au
 pte vite nens q; mē pūc sit: qui nudū hūc suo tu
 tu regat. **A**u sūam rōē esse rōdendū mōz actūū. **N**ihil
 em ē qd mē pūc ad vitā honestā: q; ut credam
 eā iudicē futurū: quē et omnia nō fallant. et mētra
 offendant: et honestā delectent. **O**ibus igit hōib; iest
 pū naturā hūmā verū inestigāc: q; nos ad studiū
 cognitiōis i fac trahit. i quietē i fidit cupiditātē.
 i quo extelle vniuersis pulchz uidetur. **E**t pauca est
 assequi q; volūcō cogitationēs. osilia exainācō: nō me
 dione i pendit laborē ut ad illud bte honeste viuedū

puerire possint: atq; opib; qppinquare. **N**o em q; dixerit
in iqt dñe dñe strabit i rignu relox: p q; fecerit ea q;
duo **N**ia studia sine sine factis: hant scio an ena in
uoluat magis **Quatuor vtutes ab iure separari neq;**

Primo igitur officij fons prudentia est **ant. 21.**
Quid em ta plenu officij q; deferre auctori sui
dñi at; reuerentia? Qui tunc fons et i vtutes diuat?
reterat **N**eq; em pt iustitia sine prude? ee? ai exua
re quid iustu qd ne iustu sit. no mediocrius prudentie
e: sumo i vtroq; error. Qui em iustu iudicat iustu. i
iustu at iustu: exetabilis e apud deu. **Utq; habu**
rant iusticie ipudenti? Salo aut **N**eq; itez prudentia
sine iust? e **P**ietas em in deu: iutu itellat est et
adutimo e ab huius scti tñslatu magis q; iuctu sapi
entib;: q; pietas fudmnetu est vtutu omi **I**usticie
aut pietas est pma i deu: scia in pñaz. fua i pntes
Ite et in oeb; que et ipa fm nature est magister iu.
Siquide abieute etate ubi pñu sensus i fidi cepit.
vita amam? tñp dei muno? pñaz. pntes q; diligit?
deu eales qbus tota aiupimo **H**ic mitas nascit que
alios sibi pfert: no qrens q sua pñ: in qbus e pñia
patib; iusticie **O**ib; q; auantib; inasit pmo salu
te tuei. tuic q; noent. expete q; pñit: ut pastu. ut
latibula. quibo a pñib; pñib; sole defendit: qd e
prudente **E**xredit q; ut omi gñia aiamau cōgregabi
lia natia sunt **P**mo gñis sui ac foune ofortib;: ai
ena reterat ut boues armētis iudemo equos gregib;
et marie pares parib; delatit: tenuos q; tenuis et p
pleruq; hoibus adiungi **T**am de pñeadi studio et fo
hole ut ena generatū amore quid loquar? i quo e
iusticie forma pñia? **L**iquet igitur et has et reli
quas cognitias sibi vtutes esse **S**iquide et fortitu

to q̄ uel in bello tuctur a barbaris patria. ul' domi
 defendit iſſimnos: aut a latronibz ſonos. plena iuſti
 tie ſit. et ſic quo oſilio defendat atq; adiunet. Cap
 tie etiā ipm ⁊ loroz oportunitates: prudentie ac moder
 tie ſit. Et ipſa ipm ſine prudentia modū ſuū nō po
 ſit: oportunitate noſcē ⁊ ſm meſura idē ſit iuſtie:
 et i oibz iſtis magnitudinibz iuſtia ſit. et q̄dam fortitu
 do mētis plenitudo et corpis: ut quid qd' velit implere
 poſſit. *p. qd' phi dicūt: 3m iuſtie mūn ap' nos ex
 uſtia igitur eludi. 3m vō a mīs mutuatū. 28.*

Iad ſocietate generis huāni et ad ciuitate refer
 tur. Societas em̄ ratio diuidit i duas ptes: iuſti
 a et beneficētia: quā eādē benignitate et liberalita
 te vocant. Iuſtia in exteſſior videtur: liberalitas igno
 r. Illa reſuſa tenz iſta bonitate. Et p̄mū ipm qd' putat p̄m
 iuſtie mūn: apud nos excludi. Dicūt em̄ illi eā p̄mā
 eē iuſtie forma: ut nēim qd' noſcat niſi laeſſim iu
 ſia: qd' euāgelij auctoritate variat. Vlt em̄ ſap̄tia ut ſt
 i nobz ſpūs filij hoīs: q' uenit offerre grā nō inferre iu
 ria. Dein forma iuſtie putauerūt: ut qd' corā id ē publi
 ca pro publicis habeat. priuata pro ſuis. Ne hor qd' ſed
 natura natura ei oīa oibz i om̄ie proſudit. Sic em̄
 deus generis iuſſit oīa: ut paſtus oibz coīs eſſi: et t̄ra
 ergo foret oīm qdā coīs poſſe. Natura igit ius tōe ge
 nerauit: uſurpacio ius ſecit priuati. Quo i loco aiunt
 platuſſe ſtoins. q' in t̄ris gignatur oīa ad uſus hoīz ne
 am: hoīes aut hoīm cauſa eē gignatos: ut ipi niſ ſe aliq
 alijs pdeſſe poſſint. Vnde h' niſ de ſap̄tibus mīs dūcū
 aſſuſerūt. Sap̄toſes em̄ ſap̄ſit. q' dixit deus: faciamus
 hoīes ad imaginē m̄ā ⁊ ſcōm ſilitudine: et habeat po
 teſtate piſcū maris ⁊ volatiliū celi ⁊ pecorū et oīm repe
 cū ſup̄ t̄rram. Et dū ait oīa ſubieci ſub pedibz eī: oues
 et boues vniuſas iſſi et pecora capi: voluēs celi et piſ

res maris Ergo oia scienda esse hoi de mris didicerit:
et ideo tenent pp^{ri} hoi^{es} ee gnatu hoi^{es} quos hoi^{es} causa
gnatu ee m libus moris ipimo: dicte dno no est bonu
ee hoi^{es} solu: fiamus ei adiutoru sile sibi ad adiune
tu ergo mulier da est viro q gnatet: ut ho homin adiune
to foret Demq amq mulier formaret dictu e de adu: non
e iuctus adiutor filis illi adiunctu em ho nisi de hoi^{es}
hie no potest Ex oibus utitur aialibz nullu aut sile: et ut
absolute dicimz. nullu adiutor hoi^{es} iuctus e muliebus
ergo ferus adiutor erpmbatur Ergo fm dei voluntate ul
nature copula iure nob esse auxilio debe^t Certae officis
uelut i medio oes vilitates pone: et ut vbo scriptur utu
adiunctu ferre alteri alteri vel studio ul officio ul pecunia
ul opibus ul quolibz mo. ut iter nob sonetatis augeatur
gna: ne quisq ab officio ul pculi fove iure: si oia sua
dunt ul aduersa uel ppera Deiq suis moris p plo
pria bella suscipe gna no formidauit: nec regis poten
tissimi trepidauit arma n^o barbare inuictis erpauit
ferocia: si abiecit salute sua. ut pbebi libitate redderet
magna itaq iusticie splendor. q alijs potius nata q sibi:
cortate et sonetate miz adiuuat. excellente tenet. ut suo
iudicio oia scienda habent. ope alijs ferit. pecuniaz ofert
officia no abnuat: pcula suscipiat aliena Eius no cu
peret hanc vtutis aie ferre: nisi pma auaricia ifirmat
ret atq iflectet tate vtutis vigore: Item du auge ope
aggente pecunias. omipae fms possessionibz cupimo:
pstat diuinit. iusticie forma erumio: bnficena coem a
mismo Quo em pt iustia ee? q iudet eripe alteri qd sibi
qrit? potencie q cupidinis. forma iusticie vilem effeiat.
Quo em pt p alijs ifueit? q alios sibi sbue conatur: Et
ifirmo adusub potete ope ferre: qui npe gnuu libtati
affertat potentia **Quistia i fides sit hostibz et hibe**

Quata at iusticia sit et hoc itelligi **Ca^m 29**
pt: q nec long nec psonis n^o pils eripit. q ena hos

libus feriat: ut
des plu aduersus
cites em vtr chop
aut supore dno
hostibz: mfo
ferit vno: ut de
pemie ferit e
munda effusa e
pelle pueit
tuerit plebe po
posse offia im
nuat dno
grederet vde m
quieset dno: na
lona tua pone es
finitur i omi a
fpenfent Demq
deferent si ergo
i pnt feriat est
ei compedi veni
mfer ter fne er
lis: argumetudo
nhi hoi ferit
dnt pbi: soli tme
regit pbi ut apu
nap hca pbi monu
hio Eius descendit
nu fne Quo pperit
e dnt tot ad hoi^{es} q
mpe gestebant: et
gnt ora m bello fca
vna ee posse si uole
bretes appellatoc m
pos em angus m

libus r'seruat: ut si o'stitutū sit nō hoste aut lorū aut
 dies plū aduersus iusticiā p'ute' aut loco p'ueit aut t'pe
 iustest em vtz aliquis pugna aliq' o'flicu gūi imp'itū
 aut sup'iore g'ia uel a'quo eueit. **Q**uandē vehemēioribz
 hostibz: m'fidis et h'is qui a'plius leserint vehemēior re
 fertur v'no: ut de madianitibz q' p' m'heres suas p'leo sp
 pennē ferent et plebe iudeoz. **V**n et dei i' p'lin pat'ri
 m'ndia effusa ē: et ideo f'm ē ut n'lin moyses v'ctor su
 p'esse p'at'ur. **S**abaonitibz at q' fraude m'gis q' bello t'p
 trauerit plebe p'm: nō exp'gnaret ihesus s' adu'ionibz
 iposite aff'et i' i'ha. **S**iros v'co helze' quos obside'tes i
 ciuitate idureat: m'omētanca reitute p'au'los: nō q' m'
 g'rederētur: v'ide nō possent: volenti igit' i'st' p'ate nō ac
 quiescēt dicens: nō p'au'nes quos nō cap'itasti gladio et
 lātea tua. **P**one eis panē: aquā et māduret: bibat: ut
 i'mittantur: et eant ad d'nū suū: ut i' m'atute p'uocati g'ia
 i'pensarent. **D**emq' postea i' f'm i'st' p'itate syrie v'ire
 testentur. **S**i ergo enā m' bello iusticia ualeat: q'to m'gis
 i' pace seruāda est. **E**t h'at g'ia p'phā h'is d'itū: qui ad
 eū m'p'iedū venerūt. **S**it em legit' q' m' obsidioē
 m'iscat rex syrie c'itū suū: cognito q' helze' eēt q' cōsi
 liis: et argumētūibz aus obuiat o'ibus. **E**uē uide' c'i
 citū h'ien seruū p'phē: de salutis p'iculo t'p'it'ie cepit. **S**u
 d'it p'phā: **T**oli t'mie q'm plures nob'is s' q' n' illis. **E**t
 rogante p'phā ut ap'ient' oculi seruo suo ap'h s'i: et uidit
 itaq' h'ien totū montē equis i'pleti: et auribus i' m'itu be
 lizei. **E**uēbz descendētibz aut p'phā p'au'iat d'n's reitute ex
 citū syrie. **E**uē i'p'et'nto: ad syros d'it Venite post me:
 et dūm vos ad hoies quē q'ntis. **E**t viderūt helze' quē
 cor'pe gestebant: et uidentes tene nō poterūt liquet
 igitur enā m' bello f'ic' et iusticia seruāda oportere: nec p'
 zec'itū eē posse si uole' f'ides. **D**emq' enā adu'sarios mol
 li veteres appellatōē no'abant: ut p'grinos vocarent.
Hostes enim a'quo m'itu p'grini dicebātur: q' eque enā

ipm de nris assumptu dicit possu. Aduersarios em suos
hebrei allophilos: hor est alienigenas latino appellabat
votabulo. Deniq in libro ignoz p^o sic legimus Et fin
e in diebus illis: conuenit alienigene i pugna ad isrl
fidemmetu ergo iusticie est fides iustoz em cordi me
ditatur fide Et q se iustus amittat: iusticia sup fide col
locat. Na tunc iusticia eius apparet: si vera pateatur. De
niq: dñs p ysaiā. Ene iqt mitto lapide in fidemmetu
sion: id est xpm i fidemmetu etie fides em om xpūs
ecclesia at qdam forma iusticie ē: comune ius om i cō
ceat. i cōe opatur i cōe tepitur. Deiq q seipm sibi ab
negat: ipe iusto ipe digno ē xpo. Deo i paulo fidemne
tu posuit xpm: ut sup eū opa iusticie locumemo: qz fi
des fidemmetu ē. In opibus aut aut in iis iustis: aut

S bonis iusticia est. **De beneficētia Caplm. 30.**
Ed iā de beneficētia loquam: que diuidit enā
ipā in beniuolentiā i liberalitē. Et hūc em dua
bus ostat beneficētia: ut sit pfm. Nō em satis ē bene
velle f etia bnficē: nec satis est iter bnficē. nisi id ex
bono fonte: hor est ex bona voluntate pfm. Philatē
em datore diligit deus. Nam si iusto fmas qf merces
ē. Vñ apls gñaliter. Si volens hor ago mercedem habeo:
si iustus: dispesano iqt in credita ē. In euāgē q multas
disaplinas accepimus iuste liberalitatis. Pulchz ē igitur
bñ uelle: et eo largiri ofilio ut pñs nō ut nocens. Na si
luxuriosos ad luxurie effusione adulteros ad mēde adul
teri largiendū putes: nō ē bnficētia ista ubi nulla ē
beniuolentiā. Officē em istud ē nō pdesse alteri. si largi
aris ei qui cōspuet aduersus patrā: qui cōgredietur ari
at tuo supm pñtos: qui ipugnet ecclesia. Nō ē her pba
bilis liberalitas. si adiuues eū q aduersus viduā i pupil
los qñi derelicti iurgio: aut i a quo possessiones eoz em
pere conatur. Nō pbatu largitus: si ad alteri largitur

alteri qđ extorqat. Si iuste qđat i iuste dispesandū pu-
 tet: nisi forte ut ille zachens reddens pñs et quadruplū
 quē fraudulens: et gentilitatis vna fidei studio et cre-
 dentis opatione cōpenses. **Fidamētū** igitur habeat libe-
 ralitas tua. **Hor** pñū qđatur: ut nū fide oferas finude
 nō fanas oblati: ne diuis te plus oferre. et minus ofe-
 ras. **Quid** em opus ē dñe? finus pñmissi est? **An** tua po-
 testate ē: largiri qđ velis. **Finus** fidamētū soluit: et
 opus corrūit. **Quāquid** petrus in indignatione efferbuit:
 ut anania extingui vellet et vxorē eius? **Et** exemplo e-
 orū noluit pñe ceteros. **Iter** illa pñs ē libealitas: si
 iactantie causa qđ misericordie largiatis. **Affectu** tu? no-
 mie iponit opī tuo: quō a te pñsatur sic estriatur. **Vi-**
 zes qđ morale iudicē habeas? **Te** ofulit: quō opus sus-
 cipiat tuū: mētem tuā pñs itrogat. **Nesciat** igit simit-
 tua: quid faciat dextera tua. **Non** de corpe loqitur: sed
 etiā vñimīs tu? **Fi** tu? quid facias nesciat: ne dñi si me-
 redē qñs iactantie. illis imūncationis fructū amittas.
Pñs est aut libealitas ubi silentio qđ tegit opus suū
 et necessitatibz singlōz omīte subuenit: quē laudat os
 paupis: et nō labia sua. **Dem** pñs libealitas fide causa
 loco tpe omēditur: ut pñū opus ita domesticus fidei
Finus culpa si sciēte te fidelis egreat. si scias eū sine o-
 supitū fame tollerē. erupnā pñti? qui pñertim egere
 erubescit si i causa cenderit aut amptitatis suoz a calūp-
 nie et nō adiuvet. si sit in curē et pñis: suppliis pñti
 debiti qđ iusto extiruietur. **Et** si oibus debetur mi-
 seicordia: in iusto aplius. **Si** tpe afflictionis sue nihil
 ate ipetierit: si tpe pñali quo impitū ad mortē plus ap-
 te pñua tua ualet qđ uita moitū. **De** quo iob pulchre
 dixit. **Condicio** pñti in me veniat. **Pñonaz** qđem de ac-
 ceptor nō ē qđ nouit oia: nos at oibz debemo misēcor-
 diam. **Et** qđ pleriqz finude eā qñt et affingit erupnā:
 ideo ubi causa manifestatur pñona cognosatur: tē pñs

viget: largius se debz pferre misericordia qd em a
natus deus est: ut plurimū qrit. **B**eatius quide q
dimittit oia r seqtur eū: s et ille beatus ē q qd bz
ex affectu facit. **D**eniqz duo em vidue illi diuiti p
tulit muneibz: q totū illa qd habuit otulerit. illi at
ex habundantia ptem exigua otulerit. **A**ffatus aut
diuite collatione aut pauper facit: et priu rbo ipo
nit. **C**eterz dñs nō vlt effundi opes s dispensat. nisi
forte q heligenz boues suos occidit r pauper pauit
ex eo qd habuit: ut nulla tenetur tūm domestica.
s rlictis oibz in disciplina se pphetia daret. **E**st
etia illa pbanda liberalitas: ut prius scimis tui
nō despicias. si egere cognoscas. **N**eli ē em ut ipe
sbuenias tuis quibz pudor ē ab alijs supbi deponere.
a aliam postulare rbsidui nriti: nō tū ut illi diuoes
fieri eo velint. qd tu potes oferte in opibz. **C**ausa ei
pstat nō grā. **N**ec em ptea te dñs dimisti ut tuos
diuites facias: s ut uitam f ppetua fructu boi opis
acqns: et prio miscationis pna rdimas tui. **P**utāt
se parū posse. priu tui qrit. vite tue fructū adi
me cotendūt: et amittat q em diuite nō feceris: nī
te ille velit etne uite fraudare in te. **C**onsiliū pmp
sim: auctoritate petimus. **P**rimū neine debz pūde
si ex diuite paup fiat dñ largitur paup: q pau
p xpūs facty ē nī est diues: ut oēs iopia sua dūa
ret. **D**edit iūgulā quā seqmur: ut bō ratio sit exia
niti primoni. si quis paupm fame ipulit. iopia
sbleuauit. **V**n r osiliū in hoc d: aptis dicit. **H** ē vti
le ē uobz. ut xpm imitemi. **C**onsiliū bonis datur: ac
repro erimutes roberet. **D**eniqz q bonis dicit: qz
nō tū facit s et uelle repistis ab ano pteito. **P**erfō
rū vtiūq nō pars ē. **Q**uap doret r liberalitate sine

benivolentia r benivolentia sine
bono pmi bonitatis dicit
et qd modū pmpia ē in uobz
boni et eo qd habetis. **E** ē
qd hī accipit: nō sibi d
tū ē uobz aut agnoscit: s
bonitatis ad illor iopia: ut
hī iopia: ut facit agnoscit
bonitatis et q modū nō mō
bonitatis et libalitate: n
qz pmpia dñs modū: q i
pmpia agnoscit in s pmi
bonitatis agnoscit agnoscit
bonitatis sed pmpia nī bonitatis
pmpia videtur et pmpia q h
nī dicit de sōm pmpia
illor iopia: et illor bonitatis
dicit ut pmi bonitatis
bonitatis alendi iopia: et illor
pmpia iopia mēti pmpia
pmpia pmpia: q mēti
pmpia bene bonitatis
bonitatis pmpia: qm et q p
q mēti ē qm in sōlo et
pmpia ē qd amittit. **P**er s
pmpia sō sō illor bonitatis
nō bonitatis: q pmpia
et q erigim hī nō mō
pmpia. **E**rgo: ille p
pmpia: et si pmpia: habet
pmpia: sed alleuē mēti
nō dñi est em qd ar
nō nemo magis ē mō

beuolentia et beuolentia sine liberalitate non esse p[ro]f[er]re
 v[er]o ad p[ro]f[er]re hortatur d[omi]n[u]s. **S**unt ergo et facit ostendit
 ut quodmodum p[ro]p[ri]a est in vobis voluntas facienda: ita sit et
 p[ro]ficiendi ex eo quod habetis. Si enim voluntas p[ro]p[ri]a est s[e]c[un]d[u]m
 id quod h[ab]et acceptu[m] est: non s[e]d: id quod non h[ab]et non enim ut aliis re-
 fectio est volu[n]t[is] aut angustia: sed ex caritate in hoc t[em]p[or]e v[er]a
 habundantia ad illo[rum] iopia[m]: ut et illo[rum] habundantia sit ad ves-
 timenta iopia[m]: ut fiat caritas sicut scriptu[m] est: qui multu[m] non ha-
 buerunt: et q[uod] modicu[m] non minoraunt. Aditum quodmodum et
 beuolentia et liberalitate et modu[m] co[m]prehendit: et fructu
 am p[er]sonas. Ideo modu[m]: q[uod] ip[s]e fectis dabit os illi. Non enim pa-
 nuntur angustias nisi imp[er]f[ec]ti. Et si quis em[er]g[er]e nolet g[ra]ui
 i[n] sacerdotio a quo constitutus aut misterio non totu[m] quod habet
 offerat: sed opetur in honestate q[ua]ntu[m] officio sat est: non in
 ip[s]ius videtur. Et puto q[uod] h[ec] angustia non aum h[ab]et familia-
 ris dixerit de p[er]sonis puto d[omi]n[u]m: ut v[er]a habundantia sit ad
 illo[rum] iopia[m]: et illo[rum] habundantia ad v[er]am iopia[m]: et illo[rum]
 id est ut p[ro]p[ri]a habundantia sit bone opationis ad illo[rum] suble-
 uand[um] alendi iopia[m]: et illo[rum] habundantia sp[irit]ualis adiuuet
 i[n] plebe iopia[m] me[n]ti sp[irit]ualis: et offerat ei g[ra]tia[m]. V[er]o ex
 optimu[m] posuit: q[uod] multu[m] non habuerunt: et q[uod] modicu[m] non
 minuit. Bene hortatur ad officiu[m] misericordie o[mn]es ho[m]ines
 istud ex[em]plu[m]: q[uod] et q[uod] plinu[m] auri possidet non habuerunt.
 q[uia] nihil est q[ua]ntu[m] in solo est: et q[uod] erigui h[ab]et non minuet. q[uia]
 nihil est q[uod] amittit. Res sine dispendio est q[uod] t[ot]o dispendiu[m] est
 est etia[m] sic utellus bonus et plinu[m] h[ab]et: et si non donat
 non habuerunt: q[uod] q[ua]ntu[m] accipit: eget t[em]p[or]e q[uod] plus occupat
 et q[uod] erigui h[ab]et non minuet: q[uod] non multu[m] est q[uod] paupes
 pascat. Sicut ergo: ille paup[er] q[uod] confert sp[irit]ualia p[er] pecu-
 nias: et si plinu[m] habent g[ra]t[ia] non habuerunt. Non enim onerant
 g[ra]t[ia]: sed alleviunt me[n]te. Et etia[m] sic p[er] utelligi: q[uod] habundans
 o[mn]i ho[m]i[n]i est enim q[uod] accepit: et si t[ame]n multu[m] est: Robanes
 quo nemo maior est muliere: inferior t[ame]n erat eo q[uod] minor

ē in igno relorū p̄t et sic itelligi v̄o habūant dei gr̄a
corpuliter: q̄ spiritualis ē. Cō em p̄t aut magnitudinē
aut latitudinē ophende quā nō uidet. Fides si fuerit
sicut ignū synapis: mōtes fuisse p̄t. Et nō ē datur
vltimū gr̄a synapis: si habūdet in te gr̄a nō est verē
dū ne mēs tua tāto mune inpiat extolli: q̄ multi s̄
q̄ ab altitudine cordis sui gr̄a conuertit: q̄ si nullā ha
būissent dñi gr̄am. Et q̄ parū habuit nō minuit: q̄ nō
ē corpeū ut diuidat. Et q̄ parū videtur hñt: plūmū
ē nū nichil deest. Consideranda enā in largiēdo etas atq̄
debilitas: nōnq̄ enā v̄tudia q̄ iūuenios p̄dit natiles:
ut senibz plū largiant q̄ sibi labore iā nō q̄r v̄tū
q̄r. Sibi: et debilitas corpis: et her iuuān p̄mpti. Cū
si q̄b ex diuinis tendit in egestatē: et maxie si nō v̄n
o suo: s̄ aut lacrimis a p̄sarpitōe aut tūlupm̄s q̄ ha
bebat amisit. Sed forte dicit aliq̄s. Scis vno loco sedet
et p̄teitur: et lucis ualidz frequēter accipit. Et verū ē: q̄
obiepit p̄ ip̄ortunitatē. Non ē illud iudiciū si tediū. Na et p̄
dñs aut ieuāge? de eo qui iā clauscat ostiū suū. si q̄b osti
ū eius p̄mptū pulset: q̄ surgit et dat illi p̄ ip̄ortunitatē.

Pulchz quoz ē p̄p̄t. **De p̄phēdā beuolē hñs q̄**
siore eius haberi ratione qui ē aut meruerit. 31.
bñficiū aq̄d aut mūnū otulit: si ip̄e i necessitatē indit
quid ei tūm otin offitū? q̄ nō idēre q̄d accipit. Nec
mēsura p̄rem s̄ ubiorem iēdendā arbitror et usū
pensae bñficiū ut et tu s̄buenias q̄tū eius erupnā
p̄pellas. Et em sup̄iore nō esse in referendo q̄ in ofe
rendo bñficio hoc est mōre esse: q̄ qui p̄t otulit ē
ipe sup̄ior bñficio p̄t bñ imitandi nobis ē i hoc
quoz natura timrū q̄ susceptū semē m̄luplūmāore so
let nūo idē q̄ accipit. Deo ē scriptū. Sicut agnūltu
ra ē hō insipiens: et t̄p̄ v̄mea hō egens sensū. Si reli
q̄ris eā desolabitur. Sicut agnūltum ergo enā sapi
ens: et t̄p̄ feneratū sibi maiore mēsura semina suscep

in restituat Terra ergo aut spontaneos fructus ger-
 minat: aut creditos uberoze annulo refundit ac reddit.
Utriusq; debes quod in hereditario usu parentis: ne filii
 quaris sicut hereditas ager. **E**sto tu ut aquis erusai
 possit qd non dederit: quo erusai pt qd non reddiderit. **N**o
 dic tuq; vir licet: no idde vco no licet. **D**eo pulchre
 salom ait. **S**i sedes cene ad mesam potetis sapiet
 itellige ea q apponuntur t: et mitte manu tua sciens
 q oportz te talia ppare. **S**i at itanabilis e: noli quipis
 re esais eius. **H**ec em optinet vita fallam: qua no i
 mitari cupietes tentenas sapientia. **C**onferre gna bo-
 ni est: et q referre nescit durissim. **I**nitantib; exm-
 ipa fia suggerit: spontaneos fructus mittant quos no
 seueris: multiplicanti qd iddit qd accepit. **R**egne t
 peniaz miam no litz: quo licet accepta no i ferre g-
 na. **I**n pibis q habes q ita plurimu redibino ista
 gne apud deu osuevit vale: ut etia in die ruine tue
 mat gnam qn pnt ppondere pmi. **E**t qd alijs vnt
 ereplis tu dms ipe imuneat: uberoze scz metis
 i evange pollucatur atq; exhortetur ut opem boni
 opis dicens: dillite et dimitte. date et dabitur vobis.
 mesura bona comota superfluente dabit in sinu vrm
Utriusq; et illud quutu salom no est de cibis: s de opib;
 e bomb. **E**t em melius epulatur anim: q bonis fructis.
Aut qd aliud ta facile pt iustoz erple metes: q boni
 opis gna: et at iocundior cibis: q fare voluntate dei.
Cuic alu sibi solu dms habundie meditabat: s i qpti e
 i eua. **M**eus cibus e: ut facia voluntate pris mei q m
 celo e. **H**oc cibo delectamur de q ait ppha: delectare i dno
 hoc cibo delectamur: q supioes delectationes mirabili i
 genio cophederunt: qui pnt fac qlis sit munda illa et
 itelligibilis metis delectatio. **E**terna ergo paces sapie

et satietur i vbo dei: qz nō in solo pane s i oī vbo
dei vita est hōis facti ad ymaginē dei De ponilo
vōs satis erpisse dicit sūb iob Sicut tū expectas
pluuia. sic et isti sermones meos Pulchz ē ergo
ut diuaz scripturaz humescant eloquio: et q̄ iōs sit
i nos dei vba descendunt Cū igit sedens ad illā mēsa
potentis itellige quis iste sit potens: et i paradiso de
lectationis potius atqz i conuiuio sapie locato: osceda
q̄ apponitur t̄ Scriptura dina quūuū sapie ē: singu
li libri singula s̄ fertula Intellige p̄b q̄ hnt fertu
lorz tapes: t̄ tū mitte manū ut ea que legis ul q̄ ac
cipis a dño deo tuo opibus crequaris. et collata in
te grām officij ip̄ntes: ut petrus i paulus q̄ euā
gelizādo vīcē q̄dam largitori muneris i dderūt
ut possint singli dñe Grā aut dei sū id qd sū et i
ria eius egena i me nō fuit: s̄ habuim⁹ illis oibz
laborauī. **beuolē? p̄pōndat liberalitati. 32.**

Alius ergo fructū accepti bñficii ut auri an
to argentū argēto ip̄endit Alius labore: a
lius haut s̄no an etiā locuplet⁹ Solū istituit affm
Cū em si referēdo facultas nulla suppetit: In be
refino referēdo plus aūm q̄ census opat: magis
p̄pōndat beuolētia q̄ possibilitas referēdi mu
neris Grā em i corpō qd̄ habetur i fertur magna
igit beuolētia q̄ etiā si nichil offert plus exhibet
et tū in p̄mōio nichil habeat largitur pluribus:
id q̄ facit sine ullo sui dispendio et luto oīm Et idō
p̄stat beuolētia: sup ip̄m liberalitē Dñor het
moibz q̄ illa mūcēbz Plures em s̄ q̄ indiget bñ
ficio: q̄ qui habuim⁹ Est em beuolētia et quāta
liberalitatis: a q̄ ip̄a liberalitas p̄finitatur: nō lau
gūntis affm sequitur largiendi usus i separati atz

discreta. Vbi enim deest liberalitas benivolentia manet:
tunc admodum parvis omni que animam conestit. et copulat
in consiliis fideles. In prosperis leti. In tribus maestri. ut
vniuersisq; benivolentis se magis q; sapientis creant consilio:
ut dauid in est benivolentia. ionathe tamen iunioris consilio
amerebat. Tolle et usu homin benivolentia. tanq; sole e mu
do tuleris. ita erit? q; sine ea usus homin esse no pot. ut
pergrinanti mostine via. iuonice emite. deferre hospitium
non igitur mediocrius virtus. de q; sibi plaudat iob dicit
Foris aut no habitauit hospes. ianua mea oi venienti
patet. Aqua de aq; dñe. lumē de luce accēde benivolentia
est. Itaq; in hīs ē oībus tūq; fons aq; refectus sitiet. tanq;
lumē que etiā in alijs luceat. nec illis desit q; de suo luce
alijs lumē accēderint. Est etiā illa benivolentia liberalitas.
ut si qd habes debitois ergographū simitens instituas.
a debitoe nichil osecuto debui. ad exēplo sui nos facit
debe iob suis amon. ita qui h; no mutua. q; no h; no li
beat ergographū. Cuius ē? est si ipē no erigis auarū hē
dibus seruas. qd potes nū benivolentia tue laude sine dñi
no penue ipitate. Atq; ut pleni disantia benivolentia
a domesticis pmi pfecta psonis. id est a filiis parci
bus fratribz p quictionū gradus i ciuitati puenit abi
tū. de paradiso egressa mūdū impleuit. Deiq; cū i viro
et seia benivolentia deus posuiss affm dicit. Erūt abo
i vna carne i vno spū. Vn se eua serpenti credidit.
qu benivolentia accipat. malivolentia esse no opānaba.
Vgetu: **benivolē. marie i emie hoibz d; pseuerie.**
benivolentia retu emie fidei oforio iuandi sone **Ca. 33.**
tate: ppiende gne necessitudine. msteioz conuione
per em etiā appellatioe necessitudine iucienā filioz
autoitate patni et pietate germinante fratri sibi ve
diant. Multū igitur ad cumulatū spectat benivolentia
a necessitudine gne adiunat etiā parū studia virtutū.

siqdem beuolentia etia mox facit similitudine Deiq
ionatha filius regis imitabat. Ita regis mansuetudine
ppter qd diligebat eū. Vnde et illud cu scō saīs eris. nō
solū ad oīsationē sī etiā ad beuolentiā diuandū videt.
Nā utiqz et filij noe simul habitabāt. et nō eāt in hīs cō
cordia mox habitabāt etiā in domo priā etau et iacob.
sī discerebant. nō eāt em beuolentia int̄ eos q sibi p
ferret alterū. sī magis otēno q p̄ripet bñdictionē.
Nā nī alter p̄durus alt̄ mansuetus esset. int̄ dispēs moēs
et studia cōpugnāna beuolentia esse nō poteāt. eldē
q saīs iacob patre regerere domo v̄tuti p̄ferre nō
poteāt. Nichil aut tā osonabile q nī eq̄tate iustitia.
quclut cōpare et forū beuolēne facit. ut eos quos
patres nos credim diligam. Hāz at i se beuolētia
fortitudinē. Nā cū aīna ex beuolēne fonte p̄cedit.
nō dubitat q aīo q̄ua uite sustineat p̄cula. Et si ma
la in tāt euenerit. p̄ illū sustineo. **De laude beuo**

Beuolentia etiam gladiū iracundie lenit. 39.
Ex torquē osueuit beuolentia facit. ut aīn vul
nem utilia q volūtūa iūmī oīa sūt beuolētia
facit ut vñs fiat ex pluribus. qm si plūes aīn sūt
vñs fuit. i quibz spūs vñs et vñs sūa ē. Simul etiā
adūctim cōreptiones i aīna iūtas esse. q atileos
habent dolores nō hūt. Cōpugnū em censorijs ser
monibz. sī beuolētie delectam. sedulitate. Ad sūmā
nō oībz temp eadē bñficia debentur nec psonaz. q
sed plerūqz causaz et tpm p̄lationes sūt. ut vñm qd
iterdū magis q finem adiuuēt. qm et salōn dicit.
melior vñm i p̄rio. q si ater lōge habuim. Et ideo
plerūqz aīn se beuolētie q̄sā oīmittit. q fr̄s neres
similitudm. Tm ualz beuolentia. ut plerūqz pignora
vīuat nature. **De fortitudie q sic iust. nō ē vñ. 32.**

Sicut copiose iusticie loco honestatis naturā et
vñm cōtinuū. nē de fortitudie t̄tēam. quclut

excellior ceteris in res bellis diuidit et domesticas
 Sed bellum in terris studium a nro officio iam alienum videtur
 quod animi magis quam corporis officio intendimus: nec ad arma
 iam spectat usus noster. sed ad pacis negotia maiores autem noster
 ut ihesu naue iherosolymitan sapienter dicitur summa est virtus bel-
 lica virtute gloriatur. Est itaque fortitudo velut excellior ce-
 teris: sed nunquam committitur vti. non enim seipsum committit
 sibi: alioquin fortitudo sine iustitia iustitiae materia est. et
 enim validior est eo promptior est ut inferiore opprimat: cum in-
 ipso virtus bellis iusta bella an iniusta sint spectandum pu-
 tetur. Tunc dauid nisi laessisset bellum inuictus. Tunc pri-
 zencia fortitudinis comite habuit in philistinis et aduer-
 sus goliath immane mole corporis virum singularem certamine
 dimittitur arma quibus oneratus est: ispuerit: virtus ei su-
 is laetis magis quam alienis regumetis militum. Deum
 enim quo goliath feriet uti lapidis hostem iterum: pos-
 tera nunquam nisi consilio domino bellum aduersus. Deo in oibus vir-
 torum philistinis usque ad summa lenetute manu prompto bello
 aduersus titanos suscepto. feronibus bellator miscebat
 agnibus: glorie cupidus iauosus salutis. Sed non hec
 sola preclara fortitudo est: sed etiam illorum gloriam fortitudi-
 ne accipimus. quod per fidem magnitudinem cum obstruere leo-
 num ora extirperunt virtute ignis: effugauerunt aene gla-
 dii coualerunt de infirmitate: fortes qui non committunt et
 legionibus iugiter committunt cum multis victoria: sed nuda
 virtute animi singulare de perfidis virtute triumphum. Et quod
 peccabilis daniel: qui cum latea sua videntes non erant
 leones. fremebant bestie: et ille epulabatur. **Ex fort. collat.**
Non igitur in viribus corporis in ceteris terris ca. 36.
Non igitur in viribus corporis in ceteris terris gloria est. sed in virtute
 virtute animi: non in inferenda sed depellenda iura lex vir-
 tutis est. cui enim non impellit a sono iura si per: tamen est
 iura quod ille qui ferit non suis moyses hinc prius ordo
 est septimem bellum fortitudinis. ita cum vidisset hebrei

ab egyptio iuriā ampicte defendit: ita ut egypti
cū sterneret atq; in arena absconderet **Salōn** q̄ aut
Erixe eū qui ducitur ad mortē. vñ igit̃ h̄ ut tullius
ul' etiā panethius aut ip̄e aristoteles trāstulerunt
optū ē satis: q̄ qm etiā hīs duob; antiquor dixerit
iob. salui feri pauper de māu potetis. et pupillū
cū adiutor nō eāt adiuui. bñdictio p̄turi i me
uēiebat. **Pro**ne h̄ fortissimū q̄ tam fortiter p̄tulit
ip̄etib; dyaboli: et uicit eū v̄tute mētis sue. neq;
v̄o de eō dubitādū fortitudinē sui dī dñs. **Amige**
sicut vñ lūbos tuos: suscipe altitudinē et v̄tutē: o
nē aut iuniorū hūiliato. **Aplū** quor aut habens for
tissimā solationē. **Est** ergo fortis qui se in doloē aliq;
solatur. Et reuera iure ea fortitudo vomitur: qm vnus
quisq; seipm vincit. ita q̄ tñz nullis illerebris emollitur
atq; iflectib; nō adisib; p̄turbatur. nō extollit sedis.
et quasi v̄to vāit quod i z trāfertur mūitione. **Ed**
aut excellens et magnificens q̄ errere mētē afficere cur
re. et in seruitutē redigē ut obediat ip̄eio q̄ silis obtē
peret: ut i adēndis laborib; i pigre crequat p̄piti
aīm ac volūtātē. **Her** ē igitur p̄ma vis fortitudinis.
qm i duob; generib; fortitudo flectitur. in p̄ma ut
externa corpib; p̄ mīmib; habeat: et quasi sup̄flua des
piciendā magis q̄ expetendā ducit. **Secū** ut ea q̄ summa
sūt. oēs q̄ res i quib; honestū illud p̄poni cernitur: pre
clara itentioe aīm usq; ad effectū p̄sequa. **Cū**id em̄
tā p̄clariū. qm ut ita aīm iformes hui. ut neq; diui
cias neq; voluptates neq; hōres i maxis q̄stituas. neq;
i hīs studiū oē oteris: **Ed** tū ita affectu aīo fuēis.
necesse est ut illud honestū ac deoz p̄ponēdū putes.
illiq; mētē tuā ita itentis. ut quicquid amiderit q̄
frāgi aīm solent. aut p̄momi amissio. a hōis imi
nicio. aut obtrectatio ifidelū. q̄si sup̄ior nō terrnas.

tende ut te salu
nō moueat. de
qui m̄s legime
fendit p̄ter
p̄na p̄bna
et vno reza
dñs. n̄ m̄s
p̄terit dñs hōes
i m̄s hōes
p̄bna dñs
dñs q̄ dñs
n̄ iē hōes
aī p̄o ab dñs
et hō m̄s
ne ḡstus
Et ergo n̄
q̄stus
adit dñs
p̄bna q̄
p̄m̄s n̄
certano nulli
f̄trent ergo
dñs: ut f̄trent
ḡno dñs
f̄trent q̄
m̄s a f̄trent
dñs m̄s
q̄ f̄trent
dñs: q̄ f̄trent
dñs f̄trent
n̄ f̄trent
f̄trent p̄na
f̄trent
mala f̄trent

remde ut te salutis ipsius pinda p iusticia suscep
 no moueant. **Hec fortitudo** vera e qua hz xpi athletar
 qui nisi legitime certauerit no coronatur. **An mediotre**
 e videtur preceptu fortitudis? **Tribulatio** patiar opa
 pania pbanone: pbanio aut spem **Vide** quot certina
 r una corona. **Ed preptu** no dat nisi qui e confortatus i r
 illu: cuius caro igne no habebat afflictio vndiq: foras
 pugne itus tiores **Et qm** i pnilis. i laboribus plurimis
 i curis i mortibz potius: aio m no frangeba: sed
 pliabatur adeo ut potencius suis fiet i firmittibz. **Itaq**
 osidea qadmodu eos q ad officia eme accedut: respicie
 na i: humanaz habe debe tereat **Si ergo mortui** estis
 ai xpo ab elementis huius mundi: quid ad: velut viuete
 de hoc mundo deremite: **Nec** letgetis. ne attmancitis.
 ne gustauitis: q st oia ad corruptela ipso usu **Et ista**
Si ergo co sumeritis ai xpo q surtu st qrite **Et iteru**
 mortificante ergo mebra vira: q st sup firm **Et h** quide
 adhuc oibus fidelibz: tibi at fili contempu diuini p
 phana q i amliu fabularu suadet declinanco: nihil
 pmittens nisi qd te erretreat ad pietate: qia corporalis
 certitudo nulli rei usui e: pietas aut ad oia vtilis est
Erretreat ergo te pietas ad iusticia. otmenia masuetu
 dme: ut fugeat iuuilia opa. confirmaty i radant m
 gna **Donu fidei** subeas certame: no te iplures negotijs
 salaribus qm deo militas **Etem** si hui qui ipeatoribus
 militant a suscepcioe litu. actu negotioz forenu. veda
 tioe meritu phibentur humanis legibus: qtomagis
 q fidei exeret milita ab oi usu negotianois abstine
 deis: **Agelluli** sui otentz fructibz si hz: si no habz sipe
 dioz suor fructu **Siquem** long testis e q dicit: iuue
 nis fui etem seniu i no vidi iustu delutu n semie e q
 tens pane **En e em** tranquillitas ai i seperana: q neq
 studio amendi affat: neq egestatis metu agit. **Ad**
mala st equmit toleanda. et iterdu ead declina

16.

In Ca^m 3A^m:

Est etiam virtutis animi que dicitur ab angustis
bus: ut neque in dolibus molliores sumus neque in
prosperis elatiores. Quod si hi qui ad capefrendam
rem publicam adhortantur aliquos hec precepta dant. quanto
magis nos qui ad officium ecclesie vocamur talia debemus agere
que placeant deo. ut prestantur in nobis virtus christi. et ita
simus in omni probati ipsorum. ut membra nostra arma iusta sint.
anima non carnaliter in quibus peccatum regnet. sed anima foris
deus quibus peccatum destruat. et mortuat caro nostra. ut in ea omnis
culpa moriatur: et quasi ex mortuis viventes novis re-
surgamus opibus ac moribus. Hec sunt plena honesti ac de-
cori officii stipendia fortitudinis. Sed quia in omnibus que agimus non
solum quid honestum sed etiam quid possibile sit querimus. ne for-
te aggrediamur aliquid quod non possumus erequi: unde nos ipse
persecutionis de civitate in civitatem accedit. immo ut verbo ipse
vitarum fuge vult dominus: non tamen aliquis dum martyrium deside-
rat gloriam offeatur se periculis. qui fortasse tanto infirmior a-
nimis ferre aut tolerare non queat. **Ad prudentiam**

Et rursus magnam est munus fortitudinis. Cap. 78.
Non ignavia cedere quis aut desistere fide debet.
metu periculi. Quia gratia expandus est animus. ex-
crescit mens. stabilis ad ostentandam: ut nullis per-
bani animus possit terroribus nullis frangi molestiis. nul-
lis suppliciis cedere. Que difficile quidem sustinetur. Sed
quia omnia supplicia graviorum suppliciorum vincuntur formidi-
ne: ideo si consilio firmes animi tui non a reo discedendi
putes. et proponas tibi diu iudicii metu. perpetui supplicii
tormenta: potes aut subire toleramina. Hoc igitur dili-
gentie est ut quis ita se comparet illud regem: si quis
vigore potest mentis providere quod futurum sit. et tamen ante oculos
lumen quid possit amittere: et quid agere debeat si unum aut
terit desinere. Insuper duo vel tria simul voluit animus quod co-
miceat. aut singula a consuetudine amittere posse: et aut sin-
gulis a consuetudine disponere actus quos intelligunt et fieri

ros fortis ē ergo viri nō dissimulāe cū aliquid imine
 at. s. p̄tende ⁊ tanq̄ explorāe de spenila q̄am mētis.
 et obuiare cogitatioe quida r̄bus futuris. ne forte di
 cat postea Ideo q̄m indi. q̄ nō arbitrabat posse euenire
 Deniq̄ nisi explorētur adūsā cito occupat. ut i bello i
 quisus hostis vir sustinetur et si ipatos inueniat facile
 opprimat. ita am̄ mala explorata plus frangit. In hīs
 igitur duobus illa ē aī excellencia. ut p̄mū am̄ bo
 nis cunctis cogitationibz mūdo corde qd verū ⁊ honestū
 videat. Beati em̄ mūdo corde. qm̄ ipi etiā deū uidebūt
 atq̄ id qd honestū ē. solū bonū uidet. Dem nullis
 p̄turbetur occupacionibz. nullis cupiditatibz fluctuet
 ⁊ tēp̄ vō id facile quisq̄ facit. Quid em̄ tā difficile q̄
 respice tanq̄ ex arte aliq̄ sapie opes. aliaq̄ oīa q̄ pleis
 q̄ videntur magna ⁊ p̄ressa. Dem ut iudiciū tūi sta
 bili rōe q̄ firmes. et q̄ iudiciueris leuia tanq̄ nichil pro
 futuri cōtēpnas. Dem ut si quid acciderit adūsū. idq̄
 graue ⁊ acerbū p̄teat. ita foris ut nichil p̄ter natū
 ita am̄disse p̄teat. cū legens. nūdy sū naty nūdy eri
 bo. q̄ dñs dedit dñs abstulit. Et utiq̄ iob ⁊ filios ami
 serat ⁊ facultates. Serues q̄ in oibz p̄sonā sapiētis
 ⁊ iusti. sicut ille seruauit qui ait. sicut dñs placuit
 ita fr̄m est. sit nomē dñi b̄ndictū. Et infm̄. Sicut v
 na aspiciū m̄liem̄ locuta es. Si bō suscepim̄ de man
 dñ. que mala nō sustinemus. **Ad fortitudinē debeo**
Non ē igitur. **Dimutue cōtra alia vicia Ca 30.**
 mediocritas nec discreti a ceteris aī fortitudo. que
 bellū cū v̄tutibz gerit. s. que sola defendat ornamētū
 v̄tutū om̄ ⁊ iudicia custodiat. ⁊ q̄ terribili p̄lio ad
 versus oīa vicia decernat iūcta ad labores. fortis ad
 p̄cula. ingridior aduersus voluptes. dura adūsus ille
 cebras q̄bus am̄e deferre nesciat. n̄ ut dicit aue dicit.
 penuriaz negligat. auaricia fugiat tanq̄ labē q̄dam que
 v̄tutē effeminat. nichil ei tā cōtrariū fortitudi. q̄ luxu

vinu frequenter pulsio hostibz. inclina ad fugā adusa
uoz aie dū eximius resoz capitur p̄liator m̄t n̄p̄os
quos p̄traxit miseradus occubuit. et tūphus suus de
iecte legioes dū p̄p̄olis occupatur hoste in se suoni
rūt q̄ fugeat fortitudo igit̄ tam immane peste ipellat
et p̄terit: ne teptetur cupiditatibz nec frīgatur me
tu: q̄ v̄tus sibi ostat ut forit oīa p̄sequatur vicia tū
q̄ v̄tutis venena timidia veluti quibusdā p̄p̄ulset
animis q̄ tollit osiliū: et tūq̄ egritudine vitet Glē q̄ m̄
ueat appetētia: q̄ si eḡter notuit immoderatus expeh̄t.
Temp̄ aut̄ usurpata Quid hoz scō iob ut i v̄tute defu
it: uel i vino obrep̄it: Quid labore eḡtudinis frigo
res fames p̄hilit: Quid desperit salubris p̄iculi: r̄u
quid rapinis diuine coarctate: de q̄bus tāta iopibz
affluebant: Quid auidia census a voluptatibz stu
dia cupiditates q̄ exstinguit: Quid trui regū iuniosa
otencio ut fuoz otuēlia i un̄ exstinguit: Quid glā sicut
leuē extulit q̄ ip̄etiba: ḡua sibi si v̄nq̄ ut nō volū
taria relauet culpā: ut iuenit eff̄ multitudiez ple
bis quo min⁹ am̄naret eā in osp̄i om̄: et q̄ em̄
osentaneē s̄t v̄nq̄ v̄tutes: s̄ sibi ostant. Quid igit̄ tū
fortis q̄ s̄is iob: Cui sedus adiudiciū p̄t: qui p̄are
vir repperit. **Ed virtus bellu nō est m̄is iustū**
Sed fortasse aliquos bellu defiros glo. **Ca. xl.**
ma tenz: ut putet solā esse p̄liari fortitudiez.
et ido me deflexisse ad her q̄ illa m̄is deforet
Et fortis ihū naue: ut vno p̄lio q̄z i ges capros ster
neret tū p̄lis suis. Dem tū adūsū garbaonitas suū get
plū et iuertetur: ne not̄ ip̄ednet victoriā magnitu
dine m̄ch̄s et fidei clāuit. Et t̄t sol. Et t̄t t̄t: donec vic
toria osūmactur. Sedon i t̄tētis v̄nq̄ de i ḡeti et a
cerbo hoste reuerit tūphū. Tonatha adolescens v̄to
riā fent i magno p̄lio. Quid de machabeis loquim̄: Et

prius de iplo dñi pñm: qui nō essent pati ad re-
 pugnanā p templo dei: p legitimis suis. volo hostiū
 die laessu sabbati. maluerit ulneis offerre nudā
 torpa q̄ ipugne. ne violaret sabbati. Itaq̄ oēs lei-
 se morti obtulerit. Et machabei considerantes q̄ hoc exē-
 gens oīs possi pñe. sabbato etiā ipi nō i bellū puam-
 rentur. ulti s̄ inotēni nēre fr̄m suoz. Vñ postea si
 mulati rex athiochus nō bellū arēdet p dñes suos
 hysia minore gorgia. ita nō ovetalibz suis et assyris
 attritus est copis: ut quadraginta et octo milia i me-
 dio capi a tribz milibz psterneeretur. Virtute dñis in-
 ze machabei de vno eius milite osideate. Itaq̄ helaza-
 rus nō superminete ceteis elephante locu vestitu re-
 gra aduertet: arbitrari q̄ in eo rex esset. nūsu cōtibz
 i mediū legionis se pñpuit: et abiecto dipeo vñ
 q̄ manu bestia interfinebat atq̄ inuuit sub eā et sub
 iecto gladio iteremuit eā. Itaq̄ cadens bestia oppressit
 helazaz: atq̄ ita mortuū est. Et ita ergo vñs nō
 ut morte nō timet: dñm ut cūctisq̄ legionibz iuni-
 orz i cōfertos impetū hostes mediū penetraret agme
 et cōtempo morte feronoz abiecto dipeo vñsq̄ manu
 ulneare mole bestie subiet ac sustinet: post m̄ ipam
 succedet: quo pleniore ferret itu. Cuius ruina iulius
 magis q̄ oppressus: suo ē sepultus triumpho. Nec fefel-
 lit opinio virū. q̄uis regius fallēt habitus. Tanto em-
 vñtis spectaculo defixi hostes iarmē occupati inu-
 sare nō ausi post casu bestie sic trepidauerūt: ut ipi
 res se oñes vñi vñti arbitrentur. Deiq̄ rex athio-
 chus hysie filius q̄ nō cētū viginti homin milibz arma-
 tis veneat et nō triginti duobz elephantis: ita ut ab
 ortu solis p singulas bestias uelut mōtes quidā armo-
 ri choruscō nūq̄ lapidibz ardentibz ifulgeret: vñi for-
 titudine terris pacē rogaret. Itaq̄ helazaz hēdem
 vñtis sue pacē reliquit. Sed hec sūt triumphatorū.

Et fortitudo non solum constat in vitendo sed etiam in

tolerando. rli

Uerum quod fortitudo non solum sedis
rebus. sed etiam probatur aduersus: spectemus in de
machabei erant etiam post victum in amore regis de
mehri ducem seniorior aduersus viginti milia erant
regis cum nonagesimo viris bellum aduersus volentibus his re
de ne multitudinem opprimeretur. gloriosa magis morte
quam turpe fugam suavit: ne crimine magis me etiam. gle
Itaque commisso primo cum a primo ortu diei in vespertina dimi
nueretur: dextrum cornu in quo validissima manu adu
tit hostium aggressus facile auerit. Et dum fugientes
sequitur a tergo vulnei locum prout: ita gloriosorem
superius locum mortis inuenit. Cuius ionathan frater erat
terram. Cui cum qua manu aduersus erant regios pug
nasset. desertus a suis et cum duobus tantum iunctis in prout bel
lum: auerit hostes: fugientes suos ad societatem inuol
uit superius. Habes fortitudinem bellum in quo non medio
cris honesta ac decori forma est: quod morti fuit in prout
ac turpitudinem. Cuius aliter et de martiri dicitur passionibus.
Et ne longius vagemur: non minore de superbo regis an
thorho machabei pueri inuenerit superius quam prius.
Eundem illi armati: isti sine armis vixerit. Stetit in
uicta septem pueros tororis regis inuicta legionibus: de
ferent superius. cesserunt tortores: non deferent inuictos.
Alius corus capitis erant. spem inuenerit virtute auer
erat: alius lingua iussu apud inuicta pmerit inuicta.
Solum dominus audit loquentes: qui audiebat moysen tunc
te plus audit suorum cogitationes inuictas: quam voces omnium
lingue flagellum times: flagellum sanguis non times.
Vix et sanguis voce sua qua datur ad deum: sicut clauit
inabel. Cuius de more loqui: Cuius expectabat letum filiorum
et funem tot tropheas: et morientem vobis inuictis inuictis psal
lentem delatatur. Pulcherrima ventris sui inuicta in
filiis cernens: et pietatis armonia omni hunc inuicta dula

ore **Q**uid de vniuersis loquor: qui an palma victorie
 anteperit q̄ sensu nature: **Q**uid de sibi agna: q̄ in
 duar mariaz veri poita p̄culo institutis: salutis
 m̄stite p̄terit. salute cū imōritate cōmūit. **N**ō
 p̄teamo enā s̄m̄ laurenū **Q**ui cū videt s̄rtū ep̄m̄ su
 ū ad m̄itū dūc: fletu cepit nō passionē illi: s̄ s̄
 ā imōitionē **U**naq̄ h̄is v̄bis appellatē cepit **E** p̄gre
 zens sine filio p̄r: quo s̄ar̄os s̄c̄e sine dracone p̄re
 tuo: **U**naq̄ sine m̄istro s̄ar̄itū offerre q̄sueuerit:
Quid i me ergo displauit p̄r: **N**ū degenerē p̄bas
 ti: **E**x p̄te certe v̄za p̄dncū m̄stru elegens: nū cō
 m̄sisti d̄m̄i s̄anḡis cōs̄eruatōez **Q**ui q̄s̄m̄ādoz cō
 s̄orū s̄ar̄m̄etoz: h̄uic s̄anḡis tui q̄s̄orū negas:
Vide ne p̄dūctur iudiciū tuū: dū fortitudo laudat:
Abierit d̄s̄p̄: d̄f̄inētū ē m̄grū **Q**uid q̄ illustres et
 p̄estates v̄itū d̄s̄p̄loz certāim̄: q̄ suis v̄m̄it: **D**e
 m̄q̄ abrahā filiū obtulit: petrus stephannū p̄misit
Et tu p̄r ostende m̄ filio v̄tutē tuā: offer q̄ erudisti:
 ut s̄enit iudiciū tuū cōm̄itatu nobili p̄ueias ad coronā
Tūc s̄irtus ait **N**ō ego te d̄elinq̄uo ac d̄es̄cō: s̄ ma
 iora t̄ debentur certāim̄ **N**os q̄ senes leuiorū pug
 ne cūssū r̄p̄im̄: te q̄ iuuenē manz gl̄osior de t̄m̄
 no t̄m̄p̄lus mor venies. **F**l̄e d̄es̄iste: p̄r t̄m̄dū me
 s̄ar̄is s̄ar̄dōtē leuita: h̄ medius nūc d̄eret **N**ō erit
 tuū sub m̄gro v̄m̄e: quasi adiutorū q̄ eris **E**d̄ cōsa
 cū passionis mee expetis: **C**otū h̄editatē c̄t̄ cōm̄it
 to **Q**uid p̄m̄ā meā requis: **I**nfirmi d̄s̄p̄li m̄grū
 p̄cedunt fortes sequantur: ut v̄m̄ant sine m̄gro q̄
 iā nō idigent m̄aḡist̄o **S**ic et helyas helyen i l̄i
 quit **S**ibi ergo m̄ādo m̄e v̄tutis s̄ucessioez **T**alis eat
 cōtēno digna s̄ame de quo c̄t̄et s̄ar̄dōs: m̄ister:
 q̄s̄ p̄or p̄atēh̄it p̄r p̄i nōie **I**n fabulis ferūt h̄agi
 n̄s c̄ratatos theat̄i magnos esse plausus cū se p̄i
 lades oresten d̄ic̄t: orestes ut eat orestē se esse asse

ueniet. Ille ut p oreste nemetur: brestes ne pila
dem p se patetur necari. Et illis nō luebat vine. qd
vterqz eoz esset pūdiū reus: alter qui fessit: alter
q adiuuissit. Hic laurentiū san ad nullū vigeat in
si amor deuōis: tū r ipe post tridū cū illuso trā
no i portus sup natūla eruebat: assū ē iquit ver
sa et mādum. Ita vūte ai: vincebat ignis natūti.
Ad pūtes nō sū vūitūe: ad iūlatiōes nō attēdē

O Auendū etiā reor ne dū aliqui nūm *Cam 42*
a glorie dūantur cupiditate ioleri abutan
tur pūtibz: et plerūqz aīos a nobis aīos
gēhū in studia pseruatiōis exatent: atqz iplāmet
ad vūdiā. Unqz ut illi pseruatiōe possint r suppli
cia vūte qtos perire faciūt. Pspiciendū etiā: ne
adulatiōibz apiamis aīe. Emolliri em adulatiōe
nō solū fortitudinis nō esse: s etā ignaue uide!

O *De tēpāna et eius pūtibz Cam xlm: 22*
Quomā de tribz vūtibz dirim: r iētat ut de
qūta vūte dūm: q tēpāna ac modestia vo
tatur. In q maxie tūquillitas ai. studiū māsuetudi
nis. modēatiōis iētia. honesti cura. deuōis pūatiō
spectatur: r qūtur. *Ordo* ergo quidā uite nob tēdē
est. ut a vūdiā pma qā fūdmēta dūntur: q
sona ac fūliaris ē mētis placiditātē pteruā fugi
tans. ab oī lūri alienā sobrietatē diligit. honestatē
fouet. decorū illud iquit. *Beātū* qūfatiōis electio:
ut adiūgam pbatissimis qbusqz senioribz: rāqz ut
equaliū usus dulciōr ita senū tūtiōr ē: q magisterio
quodā r dūctū uite colorat mores adolēscētū. et ve
lut mūrtē pūtiōis mīnt. rāqz si hū q s ignari
lotoz ai. solleatibz viaz iter adordūi gēstūit: qto
magis adolēscētē ai senibz debent nouū sibi uite
iter aggredi quo mino errāe possint. r a uero trāmi
te vūtis defleat. rūdiū em pulchriū q cōfē et

magis vite et testes hinc. Querendum etiam in omni actu
quid personis conveniat temporibus atque etatibus: quod etiam
singulorum ingenis sit accommodandum. Sepe enim quod alter
non deest: alter non deest. Aliud iuveni aptum aliud seni.
aliud in pueris aliud in filijs sedis. Saltavit enim azabai
domini dauid: non saltavit samahel. Ter ille reprehensus: si
ingens iste laudatus. Mutavit vultum coram rege cui non
abimelech: amissus: hoc si immota fessis formidie
quo minus cognoscitur: nequeque levitatis reprehensioe in
tere potuisset. Saul quod vallatus choro prophetarum etiam ipse
prophetauit: et de solo quod indigno memoratum: nunc et saul
inter prophetas. *Et quisque scire debet officio sibi con-*

Quiusque igitur suum ingenium non *gravo* *Ca. 42.*
querit: et ad id se applicet quod sibi aptum elegerit.
Itaque prius quid sequitur ostendit novum bonum suum: sed
etiam vicia cognoscant. Equale quod se iudicium sui prebeat:
ut bonis intendat vicia rectet. Alius distinguere
latum aptior: alius psalmo ignior: alius errorandis
qui malo laborant spiritu sollicitior: alius sacramento in
betui oportunitior. Per omnia spectet sacerdos: et quid cui
quod congruat id officij deputet. Cuius etiam unusquisque suum
ducit ingenium aut quod officium daret: id maiore spectet gratia.
Et id cum in omni vita difficile: tum in nostro actu difficilimum.
Adinat enim unusquisque sequi vitam patet. Denique plei
qui ad militem feruntur: quorum militaverunt patres: alij ad
actiones divinas in ecclesiastico vero officio nichil inveni-
amus quod cum qui sequantur. Statutum prius: vel quod quibus
reterent actus. ut quod in lubricum etate difficilior absti-
nencia: vel quod alacri adolescentie videatur vitam obscurior.
Et ideo ad ea vitanda studia: quod plausibilia arbitra-
pennia quippe plures quam futura preferunt. Illi autem patribus:
nos futuris militamus. Unum quoque persistit causa: eo debet
etiam attento. *De pulchro et honesto* *Ca. 43.*

Quemadmodum igitur veneranda: et eam que totius vi-
te ornamentum attollit modestia non ei mediocre

est rebus singulis modū suū: atq; i p̄m ordine in
quo vere placet illud qd̄ deorū dicitur: qd̄ ita nō honesto
iungitur ut separari nō q̄at. **Q**uidē r̄ qd̄ deorū honestū
ē. r̄ qd̄ honestū est deorū: ut magis in finē dīstinctio
q̄ in v̄tute dīstīno. **D**ifferētiā ei ea itē se itelligi p̄t. ex
plicatū nō p̄t. Et ut conem aliqd̄ enīe dīstīctiois: ho
nestas velut bō ualutudo ē r̄ q̄am salubritas corp̄is: de
us aut̄ itaq; venustas r̄ pulchritudo. **S**icut ergo pulchri
tudo sup̄ salubritate ac ualutudine uidetur excellē. et
tū sine hīs ēē nō p̄t. neq; ullo separi modo: qm̄ nisi bo
na ualutudo sit pulchritudo ēē ac venustas nō p̄t. It̄ ho
nestas deorū illud in se oīnq; ut ab ea p̄fectū uidetur.
r̄ sine ea esse nō possit. **V**elut salubritas igit̄ totius
op̄is actus q̄ honestas ē et sicut species est: deorū qd̄
nō honestate cōfusū op̄inōe dīstīnguitur. **N**ā si i ali
quo uidetur excellē: tū in radice est honestas s̄ floe
p̄cipuo: ut sine ea deiciat. i ea floreat. **E**undē ē em̄ honestas
tū: nisi q̄ turpitudine q̄ morte fugiat. **E**id̄ v̄o i ho
nestū est: nisi qd̄ auiditate r̄ morte afficiat. **V**itē igit̄
substantia v̄tutis: deorū illud itaq; flos emicat: q̄ indit
salua est. **A**ruero p̄p̄iti m̄i radice v̄tiosa nichil germinat.
Habes hoc i nostris aliq̄to exp̄ssius. **D**icit ei dauid
Dns̄ ignauit deorē iduit. **E**t ap̄lus ait. **S**icut i dē ho
neste ambule. **E**t̄ aret dicit euschemos: hoc aut̄ ap̄e
significat bono habitu bona specie. **D**eus ergo p̄mū hōi
nē adam addidit bona habitudine. bō mēbroz op̄osio
ne foruit r̄ optimā ei specie dedit. i m̄issione nō dē
rat p̄m̄: si postea q̄ renouauit eū sp̄i r̄ iudic ei ḡ
nā qui venerat in seruī forma r̄ i hōis specie. **A**ssup̄it
deorē i cōp̄nōis huāne: r̄ ideo dicit. **I**pp̄ia **D**ns̄ ignauit
deorē iduit. **D**eim̄ alibi dicit. **T**ederet p̄nus deus in syo
Hoc est dīcē. **H**onestū est ut te timeam. te diligam: te
p̄m̄: te hōi ficiam. **O**ptū ē em̄ oīa v̄ia honeste fiant.
Et possū r̄ hōies time diligē rogāc. hōiāc p̄nus specie

aliter deo dicitur. *Hoc autem tamquam excellens retiens nectere*
deorum: quod deferimus deo mulierem quos in habitu ornato ora-
re conuenit. Si specialiter ea daret orationem uelata: et orationem
mittente constituitur in bona quersatione. **Et naturalia**

Est igitur deorum quod preminet: cuius diuisione genera
 est. *Ad id deorum quasi generale: quod per vniuersitate*
fuditu: hoc statim: et quasi in toto spectat: corpe. Est ei
specialis: quod in parte aliqua emittit. Illud generale ita est ac si
equabile forma atque vniuersitate honestatis in omni actu suo
habeat continentem: cum omni sibi uita eius ostendit nec in illa
aliqua re disparet. Hoc speciale: cum aliquem actu in suis
uirtutibus preminet. Simul illud adiut: quod deorum est secundum
naturam uiue. Secundum naturam deorum: et turpe est quod sit contra
naturam. Aut enim apud quos in uirtutibus daret mulierem non uela-
ta orationem deum. Nec ipsa naturam daret nobis. Et uirtutem si co-
mune habeat ignominia est illi: quoniam contra naturam est. Et iterum
dicit mulier: uero si capillos habeat gloria est illi: est enim secundum
naturam. Quinque capilli per uelam se: hoc est enim naturale
uelamen persona igitur et speciale nobis natura ipsa dispensat
quia seruare debemus: utinamque in innotent custodire pos-
sumus: nec accepta nostra malicia mutaret. Habes hunc deo
re generale: quod fecit deus mundi istius pulchritudinem habes
et per partes: quod cum facit deus lucem et diem noctemque distigue-
ret cum daret celum cum finis et maria separaret. cum sole et luna
et stellis ostenderet lucem super terram: probauit singula. Ergo de-
corum hoc quod in singulis mundi partibus elucebat in vniuersi-
tate isplenduit. Sicut probat sapientia dicens. Ergo enim cum
applauderet cum letaretur orbe terrarum. Similiter ergo et in
fabrica humani corporis igitur est vniuersum cuiusque membrum per se. Si
plus in commune oppositio membrorum apta delat: quod ita sibi
quod daret et conuenire uideatur. Qualiter pulchrum illud

Si quis ergo equibilibus possit acquiri. *Capitulum 24. 25.*
vniuersum uite et singularium actionum modos seruat.
ordine quod et constantia ditorum et operum moderationemque

todiat: in eius uita deorum illud excellit: et quasi in quodam
speculo eluret. Accedat in suauis sermo ut conueniat affec-
tu audientium: gratias se ut famularibus ut ciuibz ut si fieri
potest omnibz placeat neqz adulantem se neqz adulandum auqz
exhibeat: alter enim calliditatis est: uanitatis alter: et non
despicit ad se: unusqz et marie uir optimus sennat.
Hoc enim modo dicit bonis deferre iucunditatem: et non negli-
ge bonorum iudicia: ut arrogant ut dissolutionis est.
Quorum alter superbie asanbitur: alter negligencie. Sa-
ueat enim motus animi sui: et ipse enim sibi et obseruandus
et inspiciendus est: et ut aduersum se cauendus ita ena-
de se tuendus. Sunt etiam motus in quibz est appetitus ille: qui
quodam prouincit appetu. Unus grece hominem dicitur: quod
in quodam sponte prouincit: et non mediocriter in his vis quam
animi appetitus nature est. Cuius trius genera sunt: una in appetitu:
altera in ratione posita que appetitum refrenet et sibi obediens
possit: et dunt quo uelit: et tam sedulo magisterio edo-
ceat quid fieri quod euitari oporteat ut bene comatru
opteperet. Collucti enim debemus esse ne quid temere a-
tuitiose geramus: a quoqz omnino auis plabile non possu-
roem idcirco. Adus enim nostri causa: et si non omnibus reddi-
turi ab omnibus examinatur: nec uero habemus in quo possi-
mus nos excusare: et si vis quam nature in omni appeti-
tu sit: tamen id appetitus rationi subiecto est lege nature
ipsa et obedit ei. Unde boni speculatores est ita preu-
dere animo ut appetitus neqz pauat rationem neqz dese-
rat: ne prouincendo perturbet atqz excludat eam: deserenti-
do destituat. Perturbatio tollit constantiam: destitutio perdit
ignauiam amulat pigritiam. Perturbatio enim mente lacius
se ac longius fudit appetitus: et tam effrenato impetu
frenos rationis non suscipit: nec ulla sentit auge mo-
deramina quibz possit reflecti. Unus plerumqz non solum animus
exagitati amittit rationem: sed etiam inflammat uultus uel
irauidia uel libidine: palleat timore uoluptate se non
capit: et nimia gessit leticia. Nec in fuit abintuitu d

162

la naturalis qdam censura gñitus q mori: nec tene
ti pt illa que in iho gerēdis atqz qñiis sola pt: aut
toritate sua atqz illud qd debeat tene ostendā. **Gravior**
aut appetitus et indignatioe nimia nascitur: q̄ accepte
pletius accedit iūrie dolor. De quo satis nobis psal
mi que i pfatioe posuimus prepta dñiūt. **Pulchre**
atqz hoc accidit: ut scriptum de offiis ea pfationis nre
asserione vtemur: que r ipa ad offiū magistratū p
De his genibz hōiū iūris accipiēcia tmeret.

Sed qz supra ut oportebat pstrinxi. **Cap. 28^m**
ma qdamodū unusquisqz auere possit ne exi
tetur accepta iūria: verētes ne pfatio phrior fiet:
nūt de eo vberius disputandū arbitror. **Tomis** ei opor
tuno ē: ut i phbz ipanoe diamo qdamodū ipri
matur vniūdia. **Tria** igitur gña esse hōm iūria
accipiēcia in scripturis dñis demonstrare uolu⁹ si possu⁹
Vni est eoz quibz pñor iūlat. cōiūciat iqt iūta
tis: at hīs qz deest iustitia pudor aēsat. augetur de
lor. **Hor** silēs plim de meo ordine de meo nūo. **Rā**
michi iūmo si quis iūria facit: forsan licz iūmo
dne iūria mea. **Et** crime obuiat nō sū tātus ut sim
ofensibz ofia mea: etiā si me eius obiecti alienū noue
rim: si cupio abluē iūgenū pudoris notū tñ iūmo
Ergo oculū qz onulo. **de**ntē p deute exigo: et cōiūciū
cōiūciū iūmo. **Si** vō is sū qui pficiā: r si nodū p
fectus: nō ritoqz cōiūciā. **Et** si influat ille cōiūciū:
r iūdet aures meas onielis: ego tūco r nō respōdeo.
Si vō pfectus sū: vbi grā loquor nā vere iūmo sū.
Si vō pfectus sū bñdico maledicentē: sicut bñdicebat
paulū qui ait. **maledicim** r bñdicim. **Audiet** ei dūctē:
diligite iūmōes vros: orate p milipmāibz r psequētibz
uos. **Deo** ergo paulū pferuioez paniebat: r sustinebat: qz
vincebat r mitigabat huānū affan pōte mēdis grā:
ut filius dei fiet si dilexiss iūmōi. **Tamē** r sūm dauid

i hoc quoque igne virtutis ipse paulo non fuisse edere pos-
sumus. Cui primo quidem cum malediceret ei semper et trinita
obiret: tacebat et humiliabatur et fielebat a bonis suis: hoc
et bonorum operum gratia. Deum expetebat maledicta tibi: quia ma-
ledicto illo divina acquirere misericordia. Vide autem quod et
humilitate et iustitia et prudentia emerere a domino igne re-
servauit. **P**rimo dicit. **I**deo maledixit mihi: quia dominus dixit
illi ut maledicam. **H**abes humilitate: quia ea quae divina ipse
habuit: committere quasi seruulo ferendi arbitrio. **E**t iterum
dixit. **E**cce filius meus qui exiit de ventre meo. **A**iam
meam habes iustitiam. **S**i enim a multis grauiora patitur: non
idigne ferimus quae inferuntur ab aliis. **T**ertio ait. **D**imit-
te illi ut maledicam: quoniam dixit illi dominus: ut uideat humi-
litate mea et retribuatur mihi dominus pro maledicto hoc. **N**ec solu-
m quoniam petiuit: sed etiam lapidante et sequente illesum reliquit:
querentia post victoriam petenti veniam libenter ignouit. **E**t
ideo iterum ut euangelico spiritu sanctum ad non solum offensum
sed etiam gratia fuisse conuincantur digne et delectati potius
quam exasperati iunioribus quibus intente sibi idenda arbitrio
habuit. **E**t in quibus perfectus: ad perfectiora querebat. **I**n miles
cebat iuniorum dolore quasi homo: sed vincebat spiritum qui bonum mi-
les: tolerabat quasi athleta fortis. **P**atientie autem finis propter
sorum expectatio: et ideo dicebat. **T**otum factum in domino finem
meum: et numerus dierum meorum quibus est: ut sciam quod desit michi.
Fine illi quoniam promissorum celestium: ut illi quoniam vniuersis san-
ctis in suo ordine promittit Christus: deinde hi qui sunt Christi qui in
aduentu eius crediderunt. deinde finis. **T**radito ei regno deo et
propter et euacuatis omnibus profectibus ut apostolus dicit. **P**erfectio impat-
et ergo impedimentum: hic infirmitas etiam perfectorum. **I**llis ple-
fectio. **I**deo et dies illos requirit vite eterne qui sunt non quae pre-
terierunt: ut cognoscant quod sibi desit. quae sunt et promissionis pro-
prios finis ferens: quae prima apostoli propter masio. quae et et et et
in quibus pro tanto meritorum vniuersis qui requiescet. **N**ulla igitur
non expectantia: in quibus perfectio. in quibus veritas est. **H**ic vni-

bza h' ymago: illuc ueritas umbra i lege: ymago i euā:
 ueritas in celestibus agnus ante offerebatur: offerebat vi-
 tulus nūc xp̄us offertur: Et offertur quasi hō: quasi
 sapiens passione: et offert se ip̄e q̄ sacerdos ut p̄m nūc
 dimittat hic i ymagine: ibi in ueritate: ubi ap̄ p̄re-
 q̄ nobis quasi aduocatus dū uenit hic ergo i ymagine
 abulamus i ymagine uidet illuc facie ad facie ubi plē-
 p̄fio: q̄ p̄fio oīs in ueritate est **De ueritate talia**
Ergo dū hic sumus seruemus yma- **za Ca. xlii.**
 gne: ut ibi pueniamus ad ueritatem. Sit i nobis ym-
 go iusticie: sit ymago sapie: q̄ ueniamus ad illū diem
 et sedm ymaginē estimabim: nō inueniat i te adūsari-
 ymaginē suā: nō rabiē nō furore. In hijs em ymago
 neque est adūsari- em dyabolus si leo rugiens q̄rit quē
 omidat quē deuoret. nō inueniat auri cupiditatem: nō ar-
 geti auios. nō uiuorū simulachra: ne auferat t̄ uore lib-
 tatis. Vox em libtatis illa est ut dicit: ueniet huius mu-
 di p̄nceps et i me inueniet nihil. Itaq̄ si seruus es q̄ i
 te nihil inueniat nūc ueniet p̄sentu: dicens id qd̄ dixit
 ad labam iacob p̄uarcha: cognosce si quid tuorū ē ap̄
 me. Meito b̄tus iacob ap̄ q̄ nihil labā suū poteat repe-
 nire: abscedat ei rachel simulachra deorū et aurea et arge-
 tea. Itaq̄ si sapia si fides si cōteptus scli. si gr̄a tua ab-
 stondat oēm p̄fidia beatus es: q̄ nō i sp̄is i ueritates
 et i fiamas falsas an medione est tollere uore adūsari-
 tio: ut arguēdi te nō possit hic auiditatem. Itaq̄ q̄ nō
 i sp̄it i ueritates nō oturbatu: q̄ em i sp̄iat cōturbat.
 Et nouissie qd̄m euid ē em cōgregatō opes nisi uanu.
 Ea aduam q̄re uanu ē satis. Cū at cōgregaueris: qd̄ si
 ab an posside liceat t̄: nōne uanu est ut mitalor nocti-
 bus ac diebz cōficiat ut quo aggerē possit thesauri arer-
 uos merces cōgreget. cōturbetur ad p̄u. ne forte mo-
 ris uendat q̄ emerit: aucupet locor p̄u. et subito a lat-
 nes i se iuidia famose negonatiois eritet a nō exsp̄is

seremonibus flatibus dū luctuū q̄nt naufragiū sp̄ariens
more indat: An nō cōturbatur ille vane: qui sumo labo
re conseruat qd̄ nesciat cui hēdi relinquat: Cepe autem
suma cōgressit sollicitudinē p̄piti effusioe dilacerat he
res lurruiosus: et diu q̄sita turpis belluo p̄sentū tem
futuri p̄uidus q̄dā absorbit voragie Cepe enā sp̄em
tus successor: inuidia p̄ te arq̄rit hēditatis: et reletū obitu
extimēis auide trissaribit successioniē cōpendia Cū
ergo vane amēa teris q̄ iamē ē: sine fructu: et tūq̄
misses suspēdis iūiles diuinaz copias: Cūe? si fluat
nichil p̄sunt: vno eruet te ymaginē dei: et iduet te ter
rem ymaginē Si tyrāni aquis yginē habeat: nōne ob
norius est cōpnationis? Cū deponis yginē et in ip̄atois
et erigis in te ymaginē mortis Cūe magis de ciuitate
tua yginē d̄ybolū: et attolle yginē x̄i Her in te fulge
at: i tua ciuitate hor est aūa resplendat: q̄ obliternit
vicioz yginēs: de quibz aut dā Dñe i ciuitate tū: ad n̄
dū deduces yginēs eoz Cū em̄ p̄mter: illa d̄ybolū dñz
ad yginē suā: tū adisarioz oīs ymago deletur **Et**
ministros altius debeat qd̄ testimo leuitici cōpba

Quod si euāgelio dñi enā p̄liis ip̄e ad **Capit. 1.**
respiratiō opū iformatū atq̄ iformatū est: q̄to
magis uos leuitas optz f̄renis nō teneri cupi
tatis quoz deus p̄mo est: et tū diuidentur a moſe
posse? f̄reā? extepit leuitas dñs a f̄rene possessionis cōfor
no: q̄ ip̄e illis esset f̄uūla hēditatis vñ aut dauid dñs
p̄b hēditatis mee et ciliis mei Deniqz sit appellatū leui
ta: ip̄e meus ul' ip̄e p̄ me Magnū ergo munus et et de
eo dñs dicit: ul' q̄admodū petro dixit de statere in ore
p̄sno i p̄to: dñs h̄is q̄ me et te vñ et aplūs nū dixiss. ep̄m
debere esse p̄diciū ornatū hospitale: donbile nō aumū
nō litigiosū domū sue bñ p̄piti: addidit d̄ybolos fili
optz esse ḡues nō buligues nō m̄lto vno ceditos nō hū
pe lurrū testatēs h̄ites n̄istei? fidei in gl̄ia p̄mū: et hū
aut p̄bētiū p̄mū: et f̄m̄stent nullū amē h̄ites Adū

tima q̄ta i nob̄ iſpūat̄ur: ut abſtineas a vīno ſit miſt̄
 dū: ut teſt̄o bono ſilacatur: nō ſolū fidelū ſi enā ab hijs
 qui ſous ſt̄. Deret ei actū opm̄s m̄or̄ teſt̄e ēē publicū
 eſt̄iānoēs ne deſogetur muner̄: ut qui uid̄ miſt̄r altaris
 congruis ornātū uestibz auctore p̄dicet: dñm venietur q̄
 tales ſeruos h̄s laus em̄ dñi ubi mūdū poſſes: i mōtes
 ſcilicet diſciplina De caſt̄ionia at̄ quid loq̄r: q̄ vna tñ
 n̄ i p̄ct̄a p̄mitti: copula. Et in ip̄o ergo coniugio lex eſt
 nō iternē coniugii: nec ſedē coniugis ſortiri quictionē. Et
 plenisq̄ mirū uidetur: aut enā an̄ baptiſmū iternū co
 iugij ad electionē muneris z ordianom̄s p̄rogatiua i
 p̄edimēta generetur: tū enā delicta obſeſse nō ſoleāt:
 ſi lauacra iſmiſſa fuerint ſac̄mēto. Si itelligē debemo:
 q̄ baptiſmo culpa deleri p̄t lex aboleri nō p̄t. In con
 iugio nō culpa ſi lex ē. Agitur qd̄ culpe ē in baptiſmate
 elaxatur: qd̄ legis ē in coniugio nō ſoluit̄. Cuius at̄ p̄
 hortator eſſe uideant̄: q̄ ip̄e coniugia frequēuit. In
 offeſſū at̄ exhibendū i manulati miſterij n̄ ullo co
 iugali ritu violandū cognoscat̄: q̄ integro corp̄e itoz
 inupto pudorē aliem enā ab ip̄o ſorao coniugali ſac̄ri miſ
 terij gr̄a iſp̄ſus. Et ideo nō p̄terij: q̄ in plenisq̄ adi
 nom̄s lonis nū miſterij iſp̄erent̄ ut enā ſacerd̄nū ſi
 lios ſuſceperūt i ad tñq̄ uſu veteri deſendūt q̄n p̄ iſ
 nulla diei ſac̄ficiū deſebatur: i tñ iſtifiabatur enā
 p̄lius p̄ biduū ac triduū ut ad ſac̄ficiū p̄iur̄ accēdet
 ut i veteri teſtamēto legit̄. i lauabat uestimētū ſua
 Si iſtū tñ obſeruāna: q̄ta i reit̄e. Diſce ſac̄
 tos i leuita qd̄ ſit lauac̄ uestimētū tua: ut mūdū corp̄
 telebād exhibeas ſac̄mētis. Si p̄lius ſine ablucōe uest
 timētoz ſuoz p̄hibebatur accēdere ad hoſtiā ſug: tū il
 lotis p̄terire i corp̄e audeas p̄ alijs ſimpl̄ie audeas
 p̄ alijs miſtare. Nō mediant̄ offit̄ū leuitaz: de q̄bus
 dñs dicit. Ene eligo leuitas de medio filioz iſrl̄ p̄ oī p̄i
 moſito ap̄iente vlnā a filijs iſrl̄: i dēpnom̄s eoz erūt

isti. et erunt in leuite quidam enim sacrificii promogei in fin
egypti. Cognouit quod non in rebus leuite computantur. Proinde
preferuntur qui eliguntur ex omnibus et sacrificantur ut promogei
in fructu atque pamine que domino deputantur in quibus est vo
torum solutio et receptio precum. Non accipies igitur eos in filios
israhel. et constitues leuitas super tabernaculum testimonii. et super omnia
uasa eius astas. et super quicquid sit in ipso ipsi tollant taber
naculum et omnia uasa eius. et ipsi ministrent in eo. et in eruan
tu tabernaculi castra ipsi constituent. et promouendo tabernaculum
ipsi deponant leuite. et constituendo castra rursum ipsum tab
ernaculum ipsi stant. alienigena quoniam accesserit morte
moriatur. Tunc electo ex omni numero filiorum israhel. in sacrosanctis
tibus qui promogei estis constitutus tabernaculo es. ut pte
das in castris sanctis et fides. ad quam si alienigena accesserit
morte moriatur. potius ut operas ardua testamenti. Non
omnes vident alta misteriorum. quod operantur a leuitis ne uide
ant qui uide non debent. et sumant quod suum non possunt. Non
semper transiit in uisionem spirituale si operatur ea. ut sig
no transiit. Psalms. Vidit anima sanctitatis et ueritatis.
operatur passionem domini agnam ut uultu imolaret. Et boni le
uite seruauerunt misterium fidei sue testamento. Et tu medio
re prout. quod amissum est. Domine ut alta dei uideas. quod
est sapientie. deinde ut exaltent populo referas quod est iustitie.
castra defendas tabernaculum tuum quod est fortitudinis. te
ipsum continet ac sobrius prestes quod est temperantie. Per o
mnem gratiam principalia constituerunt enim hi qui foris sunt. sed
communitatis superioris ordine quam sapientie iudicauerunt. in sa
pientia fundamentum sit iustitie. opus sit quod manent non per
missi fundamentum habeat. fundamentum igitur christus est. prout
igitur fides quam est sapientie ut salomon dicit. scilicet pater. in
uultu sapientie timor domini. Et lex dicit. Diliges dominum tuum. dili
ges proximum tuum. Pulchrum est enim ut gratiam tuam atque officina
in societate humani generis referas. Sed primum illud decorum.
ut quod habes preciosissimum hoc est mentem tuam quam nihil habes

p'stans deo depates. **E**n Solueis auctori debiti hret
 ut opa tua i beneficentia & aduincta homin o'feras. atq
 ope semis necessitatibz aut pecunia a' officio. a' ena q'
 cuq' mune. qd' late patz i v'io misterio. pecunia ut
 fabuenias. debito obligatu liberes. officio ut seruicia
 suscipias q' metuat amitte q' deponere credidit. **O**ffi
 cium est igitur deponere seruare at idde. **E**t i' d'u g'mu
 no fit aut tpe a' nante ut no sit officiu idde qd' ante
 pens. ut si quis totu patina ope barbaris ferens
 pecunia aptos hostes i'posant. aut si au redens ai al
 sit qui extorqat. si furem i'stituas in seruare no qat.
 si i'stamenti gladiu deponit no neges quo ille se i'te
 rimat. none soluisse totu officiu e'. Si fuita q'sta
 i'uens suscipias ut finde. qui amiserat. none tot
 officiu est. Est ena totu officiu nonuq' p'missu sol
 ue. i'amentu custodie. ut heodes qui uniuu qm q'mt
 petitis est daret filie heodiadis. & nere iohamib p'sti
 nt ne p'missu negaret. **I**ta de repte quid d'm q' imo
 lauit filia que sibi victori p'ma omurertat. quo vo
 tu i'pleret qd' s'p'spondeat. ut q'mt sibi p'mu omur
 r'is offerret deo. melius fuit nichil male p'mitte. q'
 p'missu solue paritudo. **H**er q'ti s't i'consilii p'spue no
 ignoratis. **E**t ideo eligitur leuita qui i'atruu aucto
 riat ne fallatur. o'silio. ne fide deserat. ne morte time
 at. ne qd' i'teperim' gerat. ut spene ipa g'uitate p'se
 int. ner solui am' s' ena onulos o'tmetes h're que cere
 at. ne uel ipa fronte sobuetatis fortuitu violet omur
 sus. qm qui vidit muliere ad g'upiscedu ea. adultera
 uit ea m corde suo. **I**ta adulteriu no solu facti collu
 uione. s' ena asp'ns int'one g'mitti. **M**agna her
 videtur ac m's seuea. s' i' magno mune no supflua.
 qm f'm e' leuitari g'na. ut de h'is moyses i' b'ndictio
 nibz d'cet. **D**ate leui v'nos e'. date leui manifestos eius.

28
date leui sorte suffragii sui. et ueritate eius uino suo:
que temptauerunt in temptationibus maledixerunt super opus
adulationis. Cui dicit pater suo et matri non noui te et fratres
suos non cognouit et filios abdicauit: hic custodiuit
uerba tua et testamentum tuum obseruauit. Illi ergo uini
eius et manifesti eius qui nichil in corde eoli habent:
nichil fraudis occultent: sed uerba eius custodiant. et in
corde suo offerunt. sicut offerbat et maria. Cui suos
parentes officio suo non nouerunt preferendos: qui viola-
tores oderunt castitatis pudicie uelantur iustitia: non
uerunt officiorum tempora: quod maius quod minus sit. quod an-
te tempus est: et ut id solum sequatur quod honestum
est. Same ubi duo honesti id quod honestum est proponendum
putent: hi iure binduti. Et quis ergo manifestet ius-
ticias dei iudicio proponat: bindit dominus ueritate spiritus: o-
perum manu eius suscipe: ut gratia prophetie benedictionis
inueniat apud eum qui uiuit et regnat in secula amen.

Expliat liber primus beati Ambrosii episcopi de officiis.

Namūt mpla libri sēdi bñ ambrosij de officiis

Honestate vitā acquiri beatā **Ca. 1.** Bñtu
dñe multis & diuersis modis philosophos
estimasse: s̄ iuxta nros in cognitiōe dina
solūmodo & bonis opibus ostē **Ca. 2.** Oīa phorū
apud nos argumēta vanescē: qui aut ī sola remū
scā a voluptate a comoditate corpis et externa
bñtudine ostituerē **Ca. 3.** beatitudinē doloribz et
necessitatibz adipisci: exempla de pñbus **Ca. 4.** Cūe
putatur bona plenius ipedimēta eē ad beatū et
etnā vitā: et que mala materiās quasē eē vñ
tū et etnariū bñtudini **Ca. 5.** De vñli nō questuoso
illo s̄ iusto & honesto **6.** Utilitate pñpue fide et di
lacione & caritate mēdē **Exēpla de dauid & morse:**
qui idēto maxie diligebant a pplis q̄ p ipis sese ob
iectaret pñulis. **7.** Consilia plurimū ad cōsiliaci
onē aliorū ualere: q̄ claruit in salone **8.** Virtutes
oēs idiuiduas. s̄ opmōe vñli seruitas: nec tñ a
pud nrm vñlis alterū sine alterā cōpbari nō solū
a pñis s̄ plus etiā itinat a mñs. **9.** Aristum iter
ptatio sup salomōe & regina saba. **10.** Ad a pñis
vñs oñliū sit requiredū **Exēpla de pñbz. 11.** Im
pños hoies lūet pñentes videantur fugiēdos. **12.**
Capitū vñosos hoies sibi venditiōe non debē: q̄ppe
q̄ nullū oñliū nī vñis pñt habē. **13.** Ex pñtē
oñbus vñtū sit assona marie in cupiditate mñ
za. **14.** De libealitē que nō solū facultati disp
sione: s̄ & bēuolencia oñt & oñlio. **15.** De sobri
etate in libealitē seruā **Exēplū de ioseph et**
eius pñdētissio post it̄pñtiōez sopni oñlio. **16.**
dñlis mēti viro oñliū sit requiredū **Introducit.**

paula et ioseph. **18^m**. Et multi osiliarii sepe fiant in
vinnā. Introducitur roborem osilio iuuenū deceptus.
18^m. Iustitia et benignitas et affabilitas non sunt
plurimos posse osiliari. **19^m**. Ad comedendos homines in
lere plurimū superbia adherent. exempla de pūbz.
et dispares enā etate vite delinunt similitudine. Pont
exemplū de petro et iohāne. **20^m**. De laude misericordie
et hospitalitatis. et malo pditionis et iannis fauoris.
et hoc marie in sacerdotibz respēdit. qui oīa ornate
et ordiate debent agere. **21^m**. De mō nūc remissione et
seueritate obseruādo. et q silata remissio gūiores ali
qū multas adducit. **Ex^m** de absolon. **22^m**. Et penūa re
templi nō diu fidem custodiant. **23^m**. Bonis tū ar
tibus ad hōres nitendū maxie ecclesiasticos. quia
quos semel penūa redemēis semp se remissio et
adulatio putat redimēdos. nec inferiores ordines
silatis vñtibz epō derogat. nec ite epm clero esse
uidū s iustū i oībus maxie in iudicio. **24^m**. Fūio
res et bñficia plus paupibz q diuitibz erogandū
q de eo q diues forte deditur. paup maxie f bz
gratū. et q bñficia nō sola fiant penūa. **25^m**. De
malo auaritie. Exempla de balā. aham et dāida.
26^m. De benignitate. et q exortatio tardius sit
erenda. **27^m**. De bono opationis et q satis emiaz
thezauris nō sit pndū tpe necessitatis. Exēplū mu
sa iduatus laurenti. et ipē ambrosius. **28^m**. De po
ti viduariū pmo omī fidelū i emā nū sui enā pē
nilo obseruādo. Exēplū de omia et helodoro et serpo
et trinesī epō. **29^m**. Cui fugiendi et qui i bono zelam
di.

Incipit liber secundus beati Ambrosii episcopi de officiis.
Et honestate uita beata acquiritur. Cap^m primum.

Superiori de officiis tractauimus que querebo
 necessitati arbitramur: in qua uita beata po-
 sita esse nulli dubitauerunt: quam scriptura ap-
 pellat uitam eternam. Tantus enim splendor ho-
 stis est: ut uitam beatam efficiat tranquillitas anime et sen-
 titas rationis. Et ideo sicut exortus sol. lucet globum et retea
 stellarum abscondit luna: ita fulgor honestatis ubi uero
 et corrupto uibrat decore. retea que putatur bonum secundum uol-
 uptatem corporis aut secundum seculum clauis et illustris obui-
 briat. beata que non alienis estimat iudiciis: sed domes-
 ticus propriis sensibus tamquam sui uideri. Itaque enim popula-
 res opiniones que incedere aliam requirunt: neque per supplicia pa-
 uet. Itaque quo minus sequitur gloria: eo magis super ea
 eminet. Nam que gloria requiritur: hinc ea merces pre-
 sentium umbrarum futurorum est: que impedit uitam eternam. Et
 in eadem scriptum est. Amen dico uobis preperit mercedem suam:
 et hiis saluiz qui uelut tuba mimenti uulgare liberalita-
 tem suam quam faciunt cum pauperes gerunt. Silius: et de ieu-
 nio que ostentationis causa faciunt: habet inquit mercedem
 suam. honestatis igitur est uel misericordia facere uel ieu-
 niu deferre in abscondito: ut mercedem a solo deo uidea-
 ris quere tuo. non etiam ab hominibus. Ita qui ab hominibus querit:
 habet mercedem suam: qui autem a deo. habet uitam eternam. Cuius pre-
 tium non potest nisi auctor eternitatis: sicut est illud Amen a-
 men dico tibi: hodie mecum eris in paradiso. Unde expressius scrip-
 tum uitam eternam appellauit eam que sit beata: ut non homi-
 num opinionibus estimandum relinqueret sed diuino iudicio relin-
 queret. **Et uirtutis consistit in cognoscere deum. et in**
 itaque plures uitam beatam. alij in non dolendo ut theomachia
 alij in reze sua ut herilly. qui audies ab aristotele et theo-
 prasto mirabiliter laudata esse reze suam: eam quasi summum
 bonum posuit. cum illi eam quasi bonum non quasi summum bonum
 laudauerit. Alij uoluptate dixerunt ut epycurus: alij ut

thallypo ⁊ post eū diodorus ita interpretati sūt. ut
alter ad uoluptatē alter ad uacuitatē doloris rōsor
nū honestatis adiūgeret. q̄ sine ea nō posset esse ui
ta beata: zenon stōicus solū ⁊ sūmū bonū qd' honest
tū ē. Aristotiles autē ⁊ theophrastus ⁊ ceteri p̄pateant
i uirtute quidē hoc ē honestate uitā beatā esse: si cōple
ri eius b̄itudinē enā corporis atq; exterius bonis as
seruerit. **S**criptura at̄ dīna uitā etnā in cognitiōe
posuit diuitatis: et fructu bone opationis. Deniq; v
triusq; assertiōis euāgelicū suppetit testimoniū. **M**a
⁊ de s̄a dixit dñs ih̄us. **H**ec ē autē uitā etnā: ut cog
noscant te solū uerū deū ⁊ quē misisti ih̄m xp̄m. Et
de opib; ita r̄ndit. Omnis qui reliquit domū uel fr̄es
aut sorores a' filios a' agros p̄ nōmē meū: cōsuplū
am̄piet ⁊ uitā etnā possidebit. Sed ne estimetur h̄
terens eē ⁊ p̄b̄ r̄tatu a p̄b; q̄ i euāgē p̄dicant:
antēiores ei euāgelio p̄b; id est aristotiles ⁊ theopras
tus uel zenon atq; ih̄eoni. s; postēiores p̄phetis: ac
cipiat q̄ longe aūq; p̄b; nōmē audietur p̄ ob
s̄a dauid vtrūq; apte uidet̄ expressū. **S**criptū est ei.
Beatus quē tu erudieris dñe: ⁊ de lege tua dñe
eū habemus ⁊ alibi. Beatus vir qui timet dñm: i mā
datis eius n̄piet nimis. **D**onūm de cognitiōe: au
p̄mū etnitatis fructū esse mēorauit adiuuens p̄p̄a:
q̄ i domo eius timētis dñm ul' eruditi in lege ⁊ iu
piētis i mādatis dñi: gloria ⁊ dñie i domo ei: et ius
ticia ei⁹ manet i s̄lū s̄lū de opib; q̄ in psalmo eodē
adiūrit. **B**erūs vir qui n̄setur ⁊ comodat: disponz
sermōes suos in iudicio: q̄ i s̄lū nō cōmouebitur.
In mēoriā etnā eit iustus. Et m̄fin. **D**isp̄sit dedit
p̄mpib;: iusticia ei⁹ manet in eternū. **H**ec ergo uitā
eterna fides: q̄ fūdamētū ē bonū. **H**abet ⁊ bō f̄m:

qd vir iusto ⁊ ditis ⁊ rebus pluit. Na et si exerti-
 titus est sermōibus ⁊ desidiosus in opibus: prude-
 tia sua factis repellit. Et graui⁹ ē tunc qd facias:
 nec fuisse qd faciedū cognouēis. Contin qd. Sicut
 nūc ēē in opibus affectu ifidū: ita ē ac si vicioso
 fūcūcto pulchra culminū velis eleuare fastigia.
 Quo plus strueris plus torruit: qz sine mūmē-
 to fidei bō opa nō pnt manē. Infida statio i portu
 nauē pforat: et harenarū solū cito dēdit: nec
 poterit iposite edificatiōis sustinē onēa. Tū ergo
 pleitud pmi ubi virtutū pfectio: et qdā in fac-
 tis atqz ditis equalitas sobrietatis. *Et oia phoraz.*
Et qm sola rerū sua explosa ap. nos euanesūt.
 ē ul. quasi iamis scdm phie disputatiōes. *Ca. 3. m.*
 supfluas uel q. sempfctas sentētiās: cōsidēms
 q. enodē de eo scptum dina absoluat sentētiā: de
 quo tā mltiplices ⁊ ipluratas atqz cōfusas uidēms
 quēstiones ēē phie. Nichil ē bonū scptum nisi qd
 honestū asserit vītutēqz in oī rez statū beatū iudicat:
 q. neqz augentur bonis corpis uel exterius neqz mi-
 nuatur adūsīs: nichil q. tam bñ nisi qd a pō a
 lienū sit. plenū inotentie repleti gracie dei. Scptū
 ē em. Vtū vir qui nō abiit in cōsilio ipiorz ⁊ i via
 pōroz nō stetit: ⁊ in cathedra pestilentie nō sedit:
 s. in lege dñi volūtas ē. Et alibi. Beati imatrah i
 uia: qui ābulāt in lege dñi. Innotē igit ⁊ sua bñ
 faciūt. Vnde q. opationes mercedē ēē bñtudine vi-
 te eterne supi⁹ adiutim⁹. Restat igitur ut spreto pō-
 timo voluptatis aut doloris metu: quoz alterz q. i
 iūctū ⁊ molliū. alterz q. iūctū despuit: i ipis
 doloribz vīm bñz emine demūret. Et facile doceri

pt nū legem? bñ estis cū vobis maledicti et p̄se-
quētur: et dñet oē malū aduersū vob̄ mēnentes p̄t
iusticiā. Gaudeat et exultate: qm̄ mites v̄rā copiosa ē
i celis. Sic em̄ p̄secuti sūt et p̄ph̄as: qui erāt an̄ vob̄.
Et alibi. Qui vult venire post me: tollat cruce suā
et sequatur me. **Ex bñ doloibz et nōtibz adiunctis.**

Est ergo bñtudo in doloribz: quos **tur. Ca. m. q. m.**
plena suauitatis v̄rō cōprimat et cohercet: n̄p̄
sibi domesticis opibz habūdans vel ad op̄az uel ad ḡ-
riā. Neq; em̄ parū bñs moyses cū egyp̄ciōz vallatibz
p̄lis et mari clausus: p̄ flumē sibi et p̄lō p̄m̄ pedes
n̄e viā p̄is mētibz iuēisset. Cū at fortior q̄ tūc cū
extremis arāuētibz p̄uulibz nō desperabat salute: s̄
erigebat triūphū. Cūid aaron qm̄ se beatiorē credidit
q̄ tūc. qm̄ medius stetit inter viuos et mortuos: et ob
iectū suū statuit mortē ne ad viuos trāiret agmina a
māuētibz mortuoz. Cūid de puero daniel loquar:
qui tā sapiens erat ut inter leones fame exaspatoz
nulla bestialis seuine frīgebat. Formidine? Ita ali
enibz a metu ut possit epulari: nec vereretur ne ex
emplo sui ad pastū ferens p̄uomet. Est ergo in dolo-
ribz: q̄ sibi bone exhibeat op̄ae suauitate. Et ideo idi-
o ē: qd̄ nō minuat dolor v̄tutibz voluptate. Sicut er-
go nlla v̄tuti recessio bñtudinibz p̄ dolore: ita enā nul-
la accessio p̄ voluptate corp̄is aut cōmodoz ḡria. De
quibz pulchre apl̄is ait. Cūe in luam fuerūt: h̄ dixi
p̄t. x̄m̄ dēhimēti ēē. Et addidit. p̄pter quē oīa dāpnā
dixi et estis stertora: ut xpm̄ lucrifera. Deniq; moyses
dāpnū suū credidit thesaurū esse egyp̄ciōz: et obpro-
briū dñre aruis p̄tulit: nec tūc diues cū habūdaret
penū. nec postea paup̄ cū egeret alimēto: nisi forte
tūc aliu mino bñs videtur fuisse nū i deserto cotidi-
ana alimēta sibi et p̄lō suo deforet. Et qd̄ sum boni
ac bñtūdis nemo negat. m̄ana et h̄ ē panis

aglorum ministrabat et celo: carnes quorum cotidiana plu-
 uia totius plebis epulis redundabat. Velut quod sancto pauper
 ad vultu deesset si querebat: si non uidebatur deesse quod non
 querebatur. Tanquam diurno corporum obsequio: mane panis
 aut ad vespam defebatur. Nihil ideo minus beatus: quia
 erat pauper sibi: anime. Immo et magis beatus: quia erat deo diues.
 Aliis enim esse quod sibi diuitie prestat: ut iste erat qui ipse fa-
 mie abui a uidua petebat. largiturus ut uidua farine
 perenne et sex menses non deficeret: et cotidianos usus
 olei vas vidue iopi sufficeret ac ministraret. Merito ibi uo-
 lebat petrus esse: ubi istos uidebat. Merito in morte au-
 xilio in gloria appuerunt: quia et ipse pauper et non diues esset.
 Nulli ergo adminiculu possunt diuine ad uitam beatam:
 quod euidenter dominus demonstrauit in euangelio. dicens. **Beati pauperes:**
 quoniam uirum est regnum dei. **Beati qui nunc esuriunt et sitiunt:** quia
 satiabuntur. **Beati qui nunc fletis:** quia ridebitis. Tanquam pau-
 perum fame dolore qui putatur mala non solum impedire
 non esse ad uitam beatam. si etiam adiuuamento euidentissime
 coniungatur. **Et mala plerumque impedimenta sunt et boni adiu-**
uantes. Et illa que videntur bona. metum ad beatitudinem. v.
S diuinas satietate letitia ex parte doloris detrimere
 to esse ad fructu beatitudinis: domino declaranti iudicio li-
 quet cum dicit. **De uobis diuitibus:** qui habetis consolationem
 uirum. **De uobis qui satiantur esuritis:** quia esurietis. **Et de illis qui**
rident: quia lugebunt. Si ergo non solum adminiculu non sit
 ad uitam beatam corporis aut externa bona. si etiam dispendio
 sunt: inde enim beatus naboth etiam non lapidaretur a diuite.
 quia pauper et infirmus aditus opes regias solo erat assai et
 religione diues. ut penuria regali non commutaretur pene
 vince hereditate: eo quod profertus quod sanguine pro defendet
 iura maiorum suorum: inde quod miser arhab suo iudicio. quia
 pauper necesse fecerat ut illi possidet vineam. Certum est so-
 lum et summum bonum esse uitam: etiam habundantia sola ad uitam
 fructu beate: nec externis aut corporis bonis. si uirtute so-

la uita p̄stare b̄m̄ p̄ quā uita et̄na acq̄ritur. Vlti
em̄ b̄m̄ fructu p̄sentat̄. uita at̄ eterna sp̄s fut̄ior
ē. Et si t̄m̄ qui i hor corp̄e t̄a i fūmo t̄a fr̄gili i possi
bile uita b̄m̄ putat̄? i quo n̄at̄ ē anḡi dolere de plo
rare egres̄e. quasi uēo ego m̄ corp̄is exultat̄ōe dūcā
uita b̄m̄ asistē. 7 nō m̄ altitudine sap̄e suauitate
os̄ne v̄tutis sublimitate. Non em̄ i passioe ēē s̄ victore
esse passionis b̄m̄ ē. nec fr̄gī t̄p̄alis metu doloris.
Pone acutē her̄ q̄ grauia ad vim doloris ferunt̄. con
tate exiliū fame. stuprū filie. amissionē lib̄or̄. Cuius
neget b̄m̄ ysaac qui nō uidebat i senectute? et b̄m̄
dmes suis b̄ndictionibz conferebat? An nō b̄m̄ iacob.
qui p̄fugus p̄a domo. meret̄nari⁹ pastor exiliū sus
tinuit? filie pudicitia igemuit esse temeritā. fame
ptulit? Nō ergo b̄m̄ quoz fide deus accipit testom̄iū?
n̄ d̄ de⁹ abrahā de⁹ ysaac 7 deus iacob? mis̄m ē ser
uit̄ s̄ nō mis̄r ioseph. ymo plane b̄m̄ n̄ d̄ne libi
dmes i seruitute potius coheret. Quid de s̄o dauid
loquat̄ q̄ triū filioz deplorauit obitū? et q̄ h̄is dūcā
ē ires̄ti filie? Cui nō b̄m̄ de nū⁹ successioe b̄m̄d̄is
auctor exortus est. qui plurimos fecit b̄m̄s? b̄m̄ q̄ nō
uiderūt 7 crediderūt f̄uerūt 7 n̄p̄ m̄ sensu h̄m̄ilitatis.
s̄ enaluerūt de i fūmitate fortes. Quid laboriosius at̄
s̄o iob. vel i domo itendū? uel filioz deē m̄teitu mome
taneo aut doloribz corp̄is? Nūquid m̄ng b̄m̄s q̄ si illa nō
ptuliss̄? i quibz magis p̄latus ē? Esto tamē fuisse m̄
illis aliquid acerb̄itatis? et si putauis quē v̄tus aīni
nō abscondit dolorē? Neq̄ p̄fidū mare negaueri q̄
uadosa litora s̄. neq̄ celū luadū q̄ iterdū obteritur nu
bibus? neq̄ terrā fecundā q̄ aliquibz lonḡ glarea ē. aut
latus segetes q̄ itermixta solent h̄re sterile hauena
Gili. puta b̄m̄ ēē os̄ne interpellari aliquo acerb̄o do
loris. Nōne totū maipulis vite b̄m̄ si quid forte accidit

ad d̄sa atq̄ am̄at̄
aut t̄p̄ loq̄ am̄at̄
Et am̄ ad p̄m̄
S̄p̄ore lib̄o
ferm̄s? ut i
a que os̄ne d̄er
do i p̄m̄ d̄er
t̄m̄ q̄ m̄ḡ d̄er
le t̄m̄ p̄m̄
s̄ nō p̄m̄
p̄m̄s? t̄m̄
s̄m̄ b̄m̄ n̄t̄
t̄m̄ d̄er
v̄m̄ s̄m̄ m̄
h̄m̄s? p̄m̄
t̄m̄ s̄ p̄m̄
nō uis̄ n̄m
uile? d̄er
t̄m̄ s̄m̄
n̄ q̄ d̄er
n̄m̄? d̄er
uile q̄ uile
s̄m̄ p̄m̄
n̄m̄ q̄ p̄m̄
qui aīni
uile atq̄ ind̄
s̄ p̄m̄
p̄m̄ ad uile
s̄ ad id q̄
q̄ uile uile? et
m̄m̄s h̄m̄
s̄m̄ de os̄ne
uile ḡm̄
uile atq̄

adusa atq; amantudis. tñq; stēilis hāuēna abscondit?
 aut tñq; lolij amantudo frumēti suauitate obduntur?
 Et iam ad pposita pgram **De utili iusto et honesto**
Opiorē libro ita diuisione nō questuoso Ca. 6^m
Sermonis? ut i pmo loco esset honestū ac decorū.
 a quo officia diceretur: sēd loco quid utile Et quādo
 dū i pmo diximus. q; niter honestū ac decorū ē qdā dis
 tinctio q; mgtis itelligi q; erphari possit: sit i nū uhi
 le titmō. pōndendū uidetur quid utilius. Utilitate
 at nō penūariū lūri esthānōe subducāmo: sed acq̄sitiōe
 pietatis: sicut aplūs ait. Pietas ad oīa utilis ē: pmissi
 sione hūc uite pntis i future itaq; i sēptuagis diuis q;
 mmo diligenter: Tepe inuenimō quod honestū ē utile
 vocari. Omnia m licent: s; nō oīa utilia. Supra de vicijs
 loq̄batur. Hor ergo dicit: licet pennie s; nō decet. In po
 testate s; pā: s; nō s; honesta. Lurariā p̄mptū: sed
 nō iustū. Non em̄ deo esai. s; veteri colligitur. Ergo qd
 utile: id enā iustū. Iustū est: ut seruamō x̄o q; nos re
 demit. Deo iusti qui p ei? noīe mortis se obtulerūt: ius
 ti q; dēdāuerūt. De quibz dicit. Que utilitas i sanguine
 meo? id est qui iusticie mee pfectus. Vñ i illi. Alligem
 iustū q; iutilis est nobis: id est iustus qui nos arguit
 cōdēpnat corripit. Licet hor possit ad auariciā homi deri
 uari. q; pfidie vicina est. sicut m iudē p̄ditore legimō.
 qui auaricie studio i penūe cupiditate laqū p̄ditionis
 inurit atq; indit. De hac igitur titandū est utilitate q;
 sit plena honestatis: sicut ipis v̄bis dēfinit aplūs dices.
 Hor at ad utilitatē vram dico: nō ut laqueū ticiā vobis:
 s; ad id qd honestū ē. liquet igit? q; honestū ē utile: et
 qd utile iustū: et qd iustū vtile. Neq; em̄ michi ad m
 itatores lūri cupidine auaros. s; ad filios sermo ē: et
 sermo de officijs: q; vobis quos elegi i m̄steriū dñi in
 aulāre gestio atq; ifidē: ut ea q; moribz ac mētibz vris
 usu atq; iustitūe iolūm atq; ipsa s; enā fmoē ac disfi

• 176 •

Populais em i gñi est omibus vñtas: nichil q
 tam facile huñis sensibus illabatur. Et si māsuetu
 dne mox ac facilitate cū modernatōe p̄cepti i affabi
 litate fmonis. vboz q̄ honore pariet quozq̄ fmonū
 modestie q̄ adiuuētū gñi: incredibile q̄ntū p̄redit ad
 amulū dilaōis. Legimus em nō solū i priuatis s̄ en
 ā i ip̄is regibz q̄ntū facilitas blande affabilitatis p̄
 ferent: aut supbia vboz qui obfuerit tumor. ut igna
 ip̄a labefactaret i p̄tatem solueret. Tam si quis cō
 silio usu mīsticio. officiis populare cōprehendit gñi:
 aut si quis p̄uulū suū p̄ vniūsa plebe offeāt: nō ē
 dubiū q̄ tātē mīstis in eū a plebe refūdāt. ut p̄lus
 eius salute i gñi sibi p̄ferat. Quātis moxses a
 p̄lo dei illatis absoluebat otuelias. Et cū dñs i mso
 lentes vndicū uellet. se tamē p̄ p̄lo offebat. f̄p̄
 ter: ut idignone dina plebe subduer. Cū mīi ser
 mone post iūrias appellabat p̄lin: cōsolabatur i
 laboibus. delimebat oratulis. fouebat opibus. Et cū
 deo ostanter loq̄retur: hoies in hūi i gñi appellatōe
 affai solebat. creito estiatū ē sup hoies: ut et vltū
 ei nō possint itendere. i sepulchū eius nō repertū
 crederent: q̄ sit sibi totius plebis mētes deuirent. ut
 plus eū p̄ māsuetudie diligeret q̄ p̄ f̄ctis amittit.
 Quid ē mīitator saīs dauid claus ex oibz ad regen
 zā plebe. Cū mītis i blandus hūi spū. sedulus m
 re. facilis i affai. Ante ignū se p̄ oibz offebat. rex
 cū oibz equabat suā miliciā i p̄ticebatū labore:
 et foris pedes i p̄lio. māsuetū in ip̄eio. panes i cōui
 tio: ferre magis p̄mptū q̄ referre iūrias. Deo tū m
 tus eāt oibz. ut iuuenis ad ignū etiā iūto petetū.
 resistens cogētū: senex ne p̄lio itereff a suis rogā
 tur: q̄ mallet oēs pro ip̄o p̄lūm. q̄ illū p̄ oibz
 Ita sibi gñis officiis plebem obligauerat. p̄mū

ut in discordias populi exularet iheron mallet: q̄ i gnae in
iherlm. Deinde ut etiā in hoste positam vtilitatem diligeret:
iusticiā etiā huius qui arma contra se tulerunt eque ac suis
p̄stanti putaret. Deniq; fortissimū aduise p̄tis p̄uigito
re abner: iherente plia militibus ē: et orante p̄as ḡm:
nō asp̄natus horauit quūuo? iherēphī m̄sidis coluit:
fletuit. p̄sentibus exequias honestauit. mortē vltis cō
trae fide p̄stitit quā filio iter hereditaria iura t̄ssit:
magis sollicitus ne innocentis mortē iulā relinq̄ret. q̄
suā mortē tolēt. Non mediocriter istud p̄sertim in rege.
sic obire hūilitatis mūma? ut cōmune se exhiberet
etiā i fūmis. alieno p̄tulo abū nō querere. potū remissae.
p̄m̄ fatē. Seq̄ ip̄m q̄ p̄lo offerre mortē. ut i Ne dina
idigno vertetur. nū ferēt aglō offerens se dicit. Ene
ego sū qui peccauī: et ego pastor male feni? et iste q̄rer
quid fecit? Fiat manus tua i me. Nā quid alia dīcī. qd̄
tolū meditantibz nō aperiebat os suū? et t̄q̄ nō audi
ens nllm̄ simonē referendū putabat? Nō p̄debat cōi
nis. nū sibi derogaretur. orabat. nū maledicētur b̄ndicēb?
ābulas in simplicitate sup̄bos fugitans sc̄tator imani
latoz: q̄ cinere m̄serebat alimētis suis nū p̄m p̄p̄a de
ploraet. et potū suū t̄pabat fletibz. merito sic expetit ē
ab vniūso p̄lo ut veniret ad eū oēs tribz isrl̄ dicētes:
ene nos ossa tua et mō tua sumo? heri et nudius tertius
nū ess̄ Saul et i gnaet sup̄ nos tu eiās qui p̄ducebas?
ducebas isrl̄: et dixit tibi dñs tu pasces poplū meū.
Et quid pluri de eo dīcī? De quo huius? dei p̄ressit sen
tēna: ut de eo dīcēt. inueni dñm iherm̄ cor meū. Et ei i sa
tate cordis et iusticia sicut iste ābulauit? ut ipleret vo
lūntē dei? p̄ter quē et relinq̄ntibz posteris ei vema
tata et p̄rogatiua et p̄seruata hēdibz. Cuius igitur nō
diliget eū quē videbat ita carū amāre: ut q̄ ip̄e sūre
ānos diligebat eque diligi a suis ānis arbitrabatur?
Deniq; parētes cum filiis suis: filij p̄ferēbat p̄ntibz

[illegible]

Vñ qñter idignatus Saul pñte ionathā filiū suū vo-
 luit hosti: qñ pluri apud eum valē dauid aīnā iudici-
 bat qñ uel pietatē ut auctoritatē paternā. Et ad iēti-
 uū ciuitatis cōis pñt plūmū. Si quis virē amātibus
 idēnt: nec mino redimare se pñt qñ ipē amatur: id
 qñ aīnne fidelis patj erit. **Quid** em tam populāe qñ i-
 na: **Quid** tam iūsti nature: qñ ut diligente diligas:
Quid tñ iūsti atqz ipeñtū affectibz huānis: qñ uti cū
 amare duras i aīn. a quo te amari uelis. **Merito** dī-
 sapiens. **Perde** penūāz ppter fīem: amīn. Et alibi
 Amīn salutare nō erubescā: a facie illius nō me
 abscondā. **Siquidē** vite z īmortalitatis medīamētū
 ī amīco esse ecclēsiasticū sermo testatur: et sūmū ī
 ciuitate pñdū nemo dubitauerit. nī aplūs dīnt.
Oīa sūffert oīa credit: oīa spēnt oīa sustīnt: cari-
 tas nūqz cēdit. **Ideo** dauid nō cēdit qñ curus fuit
 oībus: et diligi a subditis qñ timeri maluit. **Timor**
 em hūilis tuta mino seruat exubias: nescit di-
 utūnitatis custodiā. **Tūqz** ubi timor cēcesserit auda-
 cia obrepit: qñ fīde nō timor cogit h affecto exhibet
 pma ergo ad cōmendationē vestri ē ciuitas. **Domī** ē
 ergo testmōiū hīe de plūmōz dilaōne. **Vñ** nāsa
 fides: ut cōmittē se tuo affectu nō vereant: enā ali-
 em: quē pluribz carū aduerterit. **Sili** enā p fīdem
 ad ciuitatē pñemitur: ut q vni aut duobz pñterit
 fīde: tūqz īfluat ī aīmos vniūsoz: z omī accēnt qñ
 nā. **Ex cōsilia plūioz ualēt ad cōsulationē Saph**
Duo igitur her ad gñedānōez nī pluri octm.
 mū opantur: ciuitas z fides: et tertiū hor si ha-
 beas qd ī te amīnānōe dignū plēiqz existimēt: z iure
 hōrandū putet. Et qñ cōsilioz usū marie cōsiliat hōies
 ideo prudētia z iustīa ī vnoquoqz desideratur: et ea expm-
 tur a plūibus: ut ī quo ea sūt illi deferatur: fides. qd
 possit utile ac fīdele cōsiliū desiderātī dare. **Quis** em

si ei committat: que non putet plus sapere quam ipse sapiat: qui
quirit consilium: necesse est igitur ut posterior sit a quo consilium
petitur: quam ille est qui petit. Quid enim consulas homines: que
non arbitreris posse melius aliquid repere quam ipse intelli
git. Et si cum iueneris quam viuacitate ingenii. melius
victore atque auctoritate prestat. et accedit eo ut exemplo
et usu patior sit. prima soluat pericula. prospiciat futu
rum. denunciet imminena. argumentum expediat. reme
dium ferat: et in tempore patris sit non solum ad consulendum
sed etiam ad obuium: huius fides ita habetur: ut di
cat qui consilium petit. et si mala michi euenerint per illum sus
tineo. Huiusmodi igitur viro salute mentis et existima
tione committimus: qui sit ut supra diximus iustus et
prudens. Facit ei iustitia. ut nullus sit finis metus:
facit enim prudentia. ut nulla erroris suspitio sit.
Imprimis tamen nobis iusto viro quam prudenti committimus:
ut secundum usum vulgi loquar. Ceterum sapientium diffini
one in quo vna virtus est occurrit referre: nec potest sine
iustitia esse prudentia: quod etiam in multis inuenimus. Dicit
enim david iustus misereatur et fenerint. Quid feneret
iustus alibi dicit. Locutus est homo qui misereatur et fenerint:
disponet finem suum in iudicio. Apud illud nobile
salomonis iudicium: nonne sapientia plenius atque iustitie est.
Itaque spectemus illud si est ita. Due igitur mulieres in co
spectu regis salomonis steterunt: et dixit vna ad eum.
Audi me domine. Ego et hec mulier in vno habitantes in
bitulo ante die tertium partum edito singulos filios sus
cepimus: et eramus vna. arbiter nullus domini: nulla
alia nobiscum femina nisi nos sole. Et mortuus est filius
et hac nocte et obdormiuit super eum: et surrexit me
dia nocte et accepit filium meum de sinu meo et colloca
uit eum in sinu suo: et filium suum mortuum posuit in sinu
meo. Et surrexi mane ut lactare paruulum: et inveni

eū mortuū Et cōsideraui eū diluculo: et noui q
 nō eāt filiū meū Et rēdit altēa rō. S; filiū meū
 ē hīc qui uiuit: filiū at tuū qui mortuū ē Et hīc eāt
 q̄tēno Cū utraq; filiū vendimet sibi sup̄stite. defū
 tū aut suū negat: hīc rex iussit afferrī matheri
 et iante diuidi: et singulis partes dare singulas.
 dimidia vni et dimidia alteri. Et lāuit milier q̄ vēr erat
 affm̄ pata. Neq; dñe iante diuidas: detur potius illi
 et uiuat: et nō interficiat eū. At illa altēa rēdit. Neq;
 meū neq; huius sit iante: diuidite eū. Et statuit rex dari
 iante ei milieri q̄ diceat nolite interficere eū. s; dare eū
 ei milieri: q̄ mota sūt māt viscera eū in filio suo. Itaq;
 nō imēto estātus ē intellāus dei i eo ēē: i quo omulā
 sūt dei. Quid at omulā? internoz viscera testimonio. In
 que sapiētis itellāus uelut quidā pietatis testēdit az
 biter: et uelut q̄dam genitilis alui vorē meruit q̄
 materno patuit affm̄: qui elegit filiū suū at ap̄
 alienā uiuē q̄ in ospm̄ matris necm̄. Sapiē igitur
 fuit latētes distinguē q̄nās et omulās eruere vēta
 te: et uelut q̄dam matheri ita spūs gladio peneh
 te nō solū uteri s; etiā aīe et mēis viscera. Lustrie q̄
 ut q̄ suū necauerat alienū nō tollet: s; vēā mī ven
 peret suū. Deniq; etiā hoc scriptum p̄m̄nauit. Audiuit
 iqt̄ oīs isrl̄ hoc iudiciū qd̄ iudicauit rex: et timuer
 a facie regis eo q̄ itellāus dei in eo ess̄ ut faceret iust
 ciā. Deniq; i tpe Salōn ita poposuit sapiāz: ut daret
 sibi cor prudens audire et iudicare cū iustitia. **Et vtu**
Liquet igitur **tes sūt iduēdue n̄ altēa sic altēa ēē p̄t.**
 scdm̄ scripturā etiā dinā que āt̄quior ē sapi
 entia sine iustitia ēē nō posse: q̄ vbi vna eaz v̄tū
 ibi utraq; ē. Dābel q̄ q̄ sapiēter alta iterrogatione
 fraudulente amfationib; cephendit mēdiciū: ut m
 lupmatorz rūsio sibi nō cōueniret prudēs ergo fuit

aut vocis sue testimonio reos perdere: iusticie q̄ note
tes supplino dare. inoventē subducē. Est ergo idividu
ū sapiē atq̄ iusticie otubermū: vna q̄dā forma vbi
hū s̄ vulgi usu diuiditur: ut tēperāne sit in despici
endis voluptibus. fortitudo spectetur i laboribus et pe
riulis: prudentia i electu bonoz. Sciens comoda et ad
uersa distinguit: iusticia q̄ sit bona iustos iuris ali
eni et vindex p̄prietatis. suū cuiq̄ seruās. Sit ergo nob̄
cōis opionis grā q̄dāphā her facta diuisio: ut ab il
la subtili disputatiōe philosophie sapiē q̄ limāde vei
tatis causa quasi ex aditu quodā eruiat. retrahentes
petem forense usū ac p̄lārem sensu sequam. Hec igit̄
diuisiōe seruata: reuertam̄ ad p̄positū. Prudentissimo
cuiq̄ causa m̄rā cōmittimo: et ab eo q̄siliū p̄mprius
q̄ a ceteris posui. Prestat m̄ fidele q̄siliū iusti viri: et
sapientissimi igemo. Freq̄ter p̄ponderat vtilia em vulne
ra aui q̄ alioz oscula. *mistia interpretatio de saloe et*

Dēinde q̄ iusti iudiciū est. Sapiētis *regia saba. 10.*
at argumētū: i illo resūm disceptatiōis. i hoc mil
ludus iuentionis. Et si vtrūq̄ cōnectas est magna
q̄siliōz salubritas q̄ ab vniūsis spectatur. ammiratiōe sa
pientie et amore iusticie: ut oēs q̄unt audire sapiāz
eius viri i quo vtriusq̄ vtilis copula sit. Sicut q̄rebat
reges terre videre faciē salōis et audire sapiāz eius:
ita ut et saba regina veniret ad eū et tēptaret eū in
questiōibz. Et venit et oīa locuta ē q̄ habebat in corde
suo: et audiuit oēm sapiām salōis. nec ullū vbi p̄e
terunt eā. Cū sit ista quā nihil p̄tereāt. nec sit aliqd̄
q̄ nō annūciauerit ei salōn verus: cognosce o hō ex hīs
q̄ audis loquētē. Verus ē igit̄ s̄mo q̄ audiui i terra me
de s̄moibz: tuis et de prudentia tua: et nō credidi hīs qui
dicebat michi coner veni et uiderūt oculi mei. Et nūc nō
et dimidia quidē pars s̄dm ea q̄ annūciabant m̄. Apposui
isti bona sup oīa que audiui i terra mea. Beate muli
eres tue: et vbi pueri tui qui assistūt tibi qui audiūt

prudentia tua. **I**ntellige conuiniū veri salomō. et q̄ ap-
ponitur in eo conuiniū itellige sapienter. et cōsidera
i q̄ tertia congregatio nationū audierit famā sapie re
re atq̄ iusticie. i quibus eū videt oculis. cōtemplantibz
vitijs que nō vident. qm̄ q̄ vident spalia s̄i q̄ at nō vi-
dentur eterna. **E**cce s̄i hīc mulieres nisi ille de quibz d̄r.
q̄ multe vbi dei audiūt i parūt. Et alibi **Q**uiaq̄
vbi dei feret. ip̄e meo et fili i soror i mī e. **E**cce etiā
pueri tui bñ qui assistūt nisi pauli q̄ dicebat. usq̄ in
die istū sto p̄testans mīori ac maiori. **S**imeon q̄ expe-
tabat in tēplo ut videt osolanoēz isrl. **E**cce ergo dimit-
ti posset. nisi q̄ assistet dñō discedendi hīc facultate
nō poteat. nisi voluntate dñi adeptus esset. **E**xēpli au-
ta ppositus nobis salō est. a quo certatim ut audire
eius sapiā postulabatur. **E**t a p̄bis vrbis cōsiliū sit

Ioseph quoq̄ ner i matre **requirēdū** **Ca^m vi^m**.
Feriatū erat. quo mino de rebz incertis osulet.
Cuius osiliū egypto vniūso p̄fuit. ut nō sentiret septe
ānoz sterilitate. alios q̄ p̄los misere famis lenaet
ieiunio. **D**aniel ex captiuis regalū osultor abiter far-
tus. cōsilijs suis emēdauit p̄na. annūciat futura. **E**x
hīs em̄ que frequēter mēpretatus oīdent. veri se ēē
annūciū fide rei in oībus defēbatur. **E**t etiā ternus lo-
cus de hīs qui amittitōe digni estimaretur. ioseph
salomō et danielis exēplo deursus videtur. **N**ā quid de
moysē loquar cuius oīs isrl. cotidie cōsilia p̄stolaba-
tur. cui vtrū viā faciebat prudēne. amittitōez q̄
eius augebat. **E**cce se nō oīmittet osilio moysi. au-
seniores si q̄ supra suū itellm̄ et vītutē ēē arbitriū
tū diuiditūdi seruabāt. **E**cce danielis osiliū refu-
geret. de quo deus ip̄e dicit. quis danielē sapiētiōz.
Aut quō hoīes de eoz mētibz dubitāe possūt. q̄bz de
tātā oferebat ignā. **M**oysi cōsilio bella ofinebātur.
moysi mētis de celo affluebat aliōma. potn e petn

Cum puerus danielis animo? ut mulcet barbaros mores:
mitigaret leones. Cui in illo tepetantia? quanta animi et
corpius otinencia. Nec inmerito. mirabilis factus omnibus:
quoniam quod vehementer ammiratur homines regalibus fultis
aureis aurum non querebat nec delatum sibi honorem pluris fa-
ciebat quam fidem. quoniam etiam periclitari malebat pro lege domini.
quod pro gratia hominis inflecti. Nam de sancto ioseph quem pene pre-
terierat castissima et iustitia quid dicit? Euarum alteram
illecebras pueriles respuit. refutauit prima. alteram
mortem contempsit. metum repulit. curare populum. Et
hunc priuata cause ad consulendum ydoneum non iudicaret?
nisi feror animo et mens fertilis typis sterilitate quoniam
consilio et cordis ubere fecundauit. **Ex ipso homines lxxvi**
Huertimus igitur quod in artem deat. pdesse se fugi-
dis consiliis plurimum adiungat uite probitas. **endi. 12^m**
ut uti progatua. beuolentie usus. facilitas gratie.
Cuius enim in sereno fonte requirit? Cuius e turbida aqua
potum petit. Itaque ubi luxuria est. ubi intemperantia. ubi uici-
orum confusio? quis inde sibi aliquid hauriendum existimet?
Cuius non despicit morum colluuiem? Cuius utile aliene
cause iudret? quem uidet utile sue uite? Cuius iterum
ipsi malivolus inuolens non fugiat. et ad notandum pro-
prium? et quod non cum omni studio declinet? Cuius uero cum quis
instruit ad consilii operam difficili tamen accessu abiat?
in quo sit illud tamquam si quis aqua fonte perfluat? Cuius ei
preest hinc sapias si consilium neget? si consulendi iterum
claudis copia? Clausisti fontem ut nec aliis influat. nec
tibi profut. Pulchre autem et de illo conuenit. qui habens et
prudencia comanulat eam uiciorum sordibus: eo quod aqua erit
contaminet. Degeneres animos uita arguit. Cuius ei cum
potes iudicare consilio superiore? quem uideas infiore mo-
ribus? Supra me debet esse: cui me committere parum
An uero ydoneum cum putabo quod michi det consilium quod non
det sibi. et michi cum uacare tunc qui sibi non uaret?

cuius anni voluptates occupet. libido deuincat. auaritia
 stringet cupiditas phurbet quancat metus: Quod hic
 ofilo lonis: ubi nullus quieti: Admūdus mī r fusa
 piendus cōfiliarius. quē ppius dñs patribz dedit. of
 fensus abstulit. Huius imitator debz esse qui pōt cōfiliu
 dare: et alienā a vitiis custodire prudentiā: qm̄ nūq̄
 il iquinatū illā inuenit. **Ex viciis hoies sibi sapiat**

Quis igitur tāq̄ vultu spene venditare non de
 asferat pulchritudinis r beluinis bent. **Ca. m. m.**

posterioribus r ferinis vinguibz forme supioris deho
 nescet gūatā: nū tā amirabilis r pēlara forma v
 tūti sit. r spenaliū pulchritud sapiē. sicut series
 spture idunt: Est ei her spenofior sole: r sup oēz
 stellarū dispōnem luti opata inuenit: prior. Tūc ete
 m hāc suscipit nox: sapiat aut nō vint mltia. Dxi
 moze ei pulchritudie r testimo spture rōpbaumz:
 sup est ut docerem spture auctoritate nullū ei q̄tibz
 mī nūq̄ vint ēē: s iduūduā m̄ ceteris vntibz quintioz:
 tū spūs ē disertus sine iquinamēto. rertū sūb amas
 bonū. anūq̄ qui mīchil uetet bnfate benigno stabili
 rertū seuto: oēm hñs vntē oīa pspines. Et ifia sob
 etate em̄ coret r iustitiā r veritate. **Ex prudentia oībo**

Omnia igitur opatur prudentia vntibz afforiat. **19.**
 tū oībz bonis hz ofortū rīa quō pōt utile ofiliū
 dare nisi habeat iustitiā r iducat ofortū. morte nō
 reformidet. nullo terroze nullo reuore metu. nllā adu
 lanōe a vito deplendū pulet. exiliū nō refugiat
 q̄ nouerit sapiētī priāz ēē mūdū. egestatē nō time
 at q̄ mīchil sapiētī deesse sciāt. tū toto mūdū diuicia
 rīa est: Eandē em̄ pēlfius eo vito qui auro moueri
 nesciat. cōteptū habeat penūaz: et velut ex arte
 q̄cā despiciat homi cupiditates. Ad qui fereit. hūc
 hoies sup hoiez ēē arbitratū. **Ad ē igit r laudabim**

eu: fecit em mirabilia i uita sua. Cuius em no amia-
dus qui diuicias spernit: quas pleriq; salutis pue phi-
lerunt. Deret igitur oes censum frugalitatis. cotine-
re auctoritas: i maxie eu qui honore pstat: ne p-
minente uiru thesauri possideant sui. i petunjs
seruiat q pceest liberis. Illud magis debeat ut supra
thesauru sit animo: i infra aiui obsequio. Humilitas
em auget gratia. Hec plena laudis i digna pma-
rio uirio: no comune ai turis negotiatoribz i gala-
thys mercatoribus hie turpis luctu cupidine. nec
ome bonu locare i pecunia: et tñq; mercedario mu-
nere cotidianos questu calculari copendia. **De liberali-**
Quod si ab hys sobriu genere **tate q consistit Famil.**
tam laudabile est: qto illud pstanti si **ta^m disp^{oc}**
dilatione multitudinis liberalitate acquirit i neq; **Est.**
supflua tñm ipothios. neq; restricta tñm indigentes:
pluria at genere liberalitatis no solu cotidiano supflui
egentibz quo uiru sua sustine possint disponere ac dispe-
sare alioia: uerū etiā hys qui publice egere uetūta-
tur osule ac subueire: quatenus totis egenoz alioia
no exhauriatur. De eo loquor qui pect aliau muneri.
ut si officiu gerat sacerdotis aut dispensatoris. ut de
hys suggerat epō: nec repnat si que positi i neces-
sitate aliqua cognouerit. aut deiectū opibz ad iopie neces-
sitate redactū: maxie si no effusione adolescentie. sed
dixepnoe aliau i aissione pūoni i ea retiderit iui-
ria. ut supflui exere diuini no queat. Guina etiā libe-
ralitas aptos redime eripe ex hostiu maibz. subtrahere
nec hoies i maxie feminas turpitudini: recte pntibz
liberos. parētes liberis. i rices patre istitue. Nota st
hec nimis illura vastitate i tñcie. qñ ibi venales erat
toto aptiuo orbe: quos si reuotes vni pūne numerū
explete no possint. fuerūt tamē qui i quos ecclesie recte
meruit i future reuome vellent. nō gūore aptitate:

qui iuiderunt alienam misericordiam ipsi si in captivitate
 uidentur liberi: si venditi fuissent seruitutis misterium non
 renouaret: et uoluit alienam libertatem reseruatam quod sua ser-
 uitude non possent reseruatam: nisi forte pauper emptori re-
 perire placet: in quo tamen non infundit: seruitus si redimitur. Non
 parua est igitur liberalitatis redemptio captiuos: maxime ab hoste
 barbaro. quod nihil deferat humanitatis ad misericordiam: mi-
 si quod auaritia reseruauit ad redemptionem esse alienum sub-
 ue si debitor soluedo non sit. atque archi ad solutionem que
 sit iure delicti iopia destituta emittit pueros pupillos
 tucri. Sunt etiam qui regnes orbans penitus tuende pudici-
 e gratia conubia lotet: nec solum studio sed etiam sumptu adiu-
 uent. Est etiam genus liberalitatis quod apertius dicitur: ut si quis
 fidelis in uiduas commiserit illis ut illarum decessibus etiam non
 fructus: ut hijs qui uere uidue sunt sufficiat. Utile igitur huius
 modi liberalitatis: sed non totis omnibus. Sunt etiam plerique uiri boni
 qui tenues sint sensu: contenti quidem erigunt ad suum usum
 sed non idonei ad subsidium leniende paupertatis alienae. nec
 in superent aliud beneficium genus quo uiuere posset. Istei
 oris. Est in duplex liberalitatis: una que subsidio rei ad-
 iuuat id est penurie usu: altera que opum collatione inpe-
 ditur. multo si existeret splendidior multo que clauis. Cito
 illustrior abraham captiui armis uictoribus recepit ne-
 pote: quod si redemisset. Cito utilius regem pharaone scus
 ioseph consilio prudentiae uiuit: quod si commulisset penuriam
 penuria enim unius ciuitatis non redemit ueritate. Pro-
 uentia totius egypti per septem annos fenne repperit. Scilicet
 aut penuria consumit: consilia exhausta nesciunt. Per usu
 augentur penuria minuitur: cito deficiat atque ipsa desti-
 tuit. benignitate: ut quo pluribus largiri uolueris eo
 pauiiores adiuues: et sepe tibi deficiat quod alijs conferen-
 du putaueris. Consilij aut opibz quod collatio quo in plures
 diffundit: eo redemptior manet: et in suum forte reuertit. In secei

refluit vberitas prudentie: et quo plius fluxit eo
exerit: fit oē qd remanet. **De tyantia in liberalitate**
Liquet igitur debere esse. **seruanda Ca. 16.**
liberalitatis modū. ne fiat inutilis largitas: cuius
sobrietatis tenenda ē marie a sacerdotibus ut nō. p. iacta
tia s. p. iustitia dispenset. **R**usq. em maior auditas pe
titionis. Veniūt ualidi veniūt nulla causa nisi vagandi
habentes: et volūt subsidia emanare paupm. erinam
te sup. ner eriguo osteni maiora qrit: abitu vestiu
capites petitionis suffragiu. et nataliu simulanoē. li
tantes intermeti questiu. **V**is si quis facile fide defe
rat: cito erinamit paupm. deosimis p. futura copedia
modus assit largiendi: ut ner illi iames recedat: neq.
institubatur vita paupm i spolia frauduletoz. **C**a. er
go mesura sit: ut neq. humanitas destruat: neq. desti
tuatur necessitas. **P**leriq. simulat debitu se tueri exa
me. eruitos se p. latrocinia deplorant: aut iuria fide
fariat. aut cognicioē. **P**one quo p. p. ius iuuat ab emā
deligatis sup. i. p. i. i. i. si desit eis alendi copia.
Etiaq. q. modū seruāt: auaro nulli s. largus oibz est.
Nō em solas aures p. bere debemus audiedis p. i. i. i. i.
bus: s. enā oculos osudendis necessitatibz. **P**lus clamat
opatori bono debilis: q. uox paupis. **I**eq. vō fieri p.
ut nō extorqat iportūnis vōferantū: s. nō q. i. i. i.
nie locus sit. **V**idendus est ille qui te nō uidet: reare
dus est ille qui erubescit videri. **I**lle enā clausi i. i. i.
omurāt tibi: ille affectu eritūdie mētē tuā p. sonet.
qui aures nō potēt. **E**uo plus te opari uiderit plus.
magis diligit. **S**no pleriq. sacerdotēs quo plus i. i.
lerūt plus habuisse: qm quicūq. bonū opariū uidet
nē confert qd ille suo officio dispenset: **S**erui q. ad s.
paupem pueniet sua misericordia. **N**ō em vlt nisi

paupi sua p[ro]ficere collatione. **N**am si que aut immoderati
 aut m[od]is tenaciter dispensatore uideant. utriusq[ue] displi-
 cet: si aut sup[er]fluis erogationib[us] dissipet alieni fur-
 tis laboris. aut retineant famulis. Sicut ergo modus
 liberalitatis tenendus est. Ita etiam plerumq[ue] m[od]us adhi-
 bendi uidetur. modus ideo? ut q[uo]d bene factis id uolendi
 e facere possis: ne subtilitas necessitati q[uo]d idulscis
 effusioni. **C**alamit[er] p[ro]pterea: q[uia] melius opatur pecunia
 paup[er]is cibo q[uam] m[od]is diuitis famulo. **S**ane ne intra lo-
 culos tuos inclinas salutem iopu: et itaq[ue] i tumultis se-
 pelias uitam paup[er]um. **P**otuit donare ioseph totas opes
 egypti et effundere thesauros regios: noluit famem de ali-
 eno effuso uideri. **M**aluit frumeta uendere q[uam] donare esu-
 rienti[bus]: q[uia] si paup[er]is donass[et] plures defuiss[et]. **E**t libe-
 ritate p[ro]bauit: quo habundaret o[mn]ibus. **P**atescent hor-
 rea ut o[mn]es emerent subsidium frumetarum: ne q[ui]tis
 ampiendo nullus terrarum relinquerent: q[uia] q[uo]d alieno
 uultu sui negligit. **I**taq[ue] p[ri]mo o[mn]i conseruauit
 penurias. deinceps i frumeta retinuit: ad postrema uita
 terrarum regi amissit no[n] ut o[mn]es exueret suo s[ed] fula-
 ret. publicu[m] tributum ostendit quo sua possint h[ab]ere
 tunc. **E**ad ita fuit q[ui]tis o[mn]ibus quib[us] terrib[us] ademerat:
 ut no[n] uenditione sui iuris s[ed] redemptione salutis p[ro]-
 taret. **D**eniq[ue] dixerunt: sanasti nos iuuen[ti]a q[ui]tis i co-
 sp[er]u dei m[er]iti. **N**am i de p[ro]prietate nihil amiserant quis
 receperat: et de utilitate nihil p[er]didit qui amissi-
 erat p[ro]prietate. **O** uiru[m] magnu[m] qui no[n] largitate
 sup[er]flue ampuuit gl[ori]a s[ed] p[ro]prietate comoditatem resti-
 tuit p[ro]uidencie. **F**ecit em ut tribus populi se iuuaret
 suis: n[on] m[od]o t[em]p[or]e necessitatis aliena subsidia desideraret.
 melius fuit conferre aliquid de fructib[us] q[uam] totu[m] de iure a-
 mittere. **E**t uita portione statuit collationis. et i p[ro]uide[n]tia?

perspicuor et in tributo liberalior. Denique nunquam postea
egyptus huiusmodi fame pertulit. Et preclare autem
collegit futurum: primum quod anguste regalis interpretis et
toponii veritate expressit. Copiam regis primum hoc fuit
Septem iuuente descendebant de flumine visu decore et
pingues corpe: et ad oram pascebantur flumibus. Alii
quod uisibile deformes visu ac ieiune corpe post illas
iuuētas ascendebant de flumine: et iuxta eas in ripa in
pauca hora pascebantur et uisibile sunt hec uisibile tenues atque
exiles deuorant illas que prestabant et forma et gratia.
At toponium secundum hoc fuit Septem spiritus pingues electi
et bone de terra surgebant: et post eas septem spiritus
exiles et a uento corrupte ac male se subire molie-
bantur: et uisibile est quod letis et uberibus spiritibus steriles
spiritus et tenues deuorauerunt. Hoc toponium ita aperit
ut scitis ioseph: eo quod septem iuuente septem annis forent
et septem spiritus filii septem annis forent. ex fetu et fructu
interpretatus ipse. Fetus enim iuuente annum exprimit: et
fructus segetum annum consummat integrum. Cuius ideo as-
cendebant de flumine: quod dies anni et ipsa fluminis pretere-
rit modo et nunc labantur. Annos itaque septem prio-
res uberes terre fertiles ac fecundos declarant futu-
ros: posteriores autem alios steriles septem annos atque infe-
cundos: quorum sterilitas abruptura foret ubertate superi-
ore. Cuius gratia aspiciendum amonuit: ut uberioribus
annis congregaretur subsidium frumentarium: quod sus-
tentare possit inopia future infirmitatis. Cuius primum
miseri et ingenium quo in ipso ueritatis descendit inbile.
an consilium quo tam graui atque diuturne aspexit ne-
cessitati. an uigilantia atque iustitia. Cuius alterum
imposito sibi tanto munere congregauit tam multiplices
comentus: alterum quod equalitate per omnes seruauit.
Ita de magnanimitate quod loquatur: quod ueritatem a fratribus

seruante no tenet
de salute qd dicit
que simulato y eleg
ut oblat tenet qd
aplat me ioseph
plum me ioseph
et bndict bndict
bndict qd ioseph
y bndictioes mōm
nos et dndictioes
venit sup ipse ioseph
nō me fies hōm
uio emetio mōm
simul nōm dndictio
et ipi mōm mōm
Alis uis de
qui dndictio
pleat ad exm
gratit i graui
phesibit dndictio
et ipi mōm mōm
dndictio: ut ipi
dndictio hōm
mōm otri pōm
uio et hōm
fruct hōm
mōm appellat
me mōm fōm
mōm neq fōm
et qd fōm
uio hōm
fōm hōm
hōm: qd hōm

i seruitute nō repulit iniuriā s̄ fame depulit: Cuius
de suauitate q̄ dilecti fr̄s p̄nā p̄a finitūe q̄sunt:
que simulato p̄elegatū fūto rei statuit impie-
ut obside tenet ḡne: vñ merito ei a p̄e dicit: Filius
āphatus me: ioseph filius me: āphatus: zelotes
filius me: fili me: adolescētor adiuis te de me:
Et b̄ndixit b̄ndictioe celi a sumo: b̄ndictioe terre ha-
bens oīa: p̄p̄ b̄ndictioes p̄is tui: et m̄is: Qualuit su-
p̄ b̄ndictiones mōnū manēan: et desideria collū eter-
noz: Et i deuteonomio Cui iussus ē m̄q̄ i rubo ut
venias sup̄ caput ioseph: et sup̄ vertice ip̄is. hōsi-
cus m̄t fr̄es suos: Primitiuo thauri decus ei: cor-
nuā p̄m̄torū cornuā p̄is: In ip̄is getes v̄tilabit:
simul usq̄ ad extremū terre q̄pi d̄semilia effiā:
et ip̄i milia manasses: **Aqualis meū v̄ro cōsiliū sit**

Qualis itaq̄ debz esse **requirendū Caplin 18:** **¶**
Qui cōsiliū alteri dat: ut serpm̄ formā alijs
p̄beat ad exemplū bonoz operū i cōtinua i mte
gratitūe i ḡnuitate ut sit eius sermo salubris atq̄ ure
ph̄sibilis: cōsiliū v̄tile v̄ita hōestā sentētia deuota: Tal-
eint paulo q̄ cōsiliū dabat v̄gimbo magisteriū sacer-
dotibz: ut p̄mo se om̄i ip̄m nobis formā p̄bet ad imitā-
dū: Ideo humiliare se facbat. Sicut sauit et ioseph: q̄ su-
mo oīa p̄m̄torū ḡne: nō dedignato ē de genere ser-
uitutē: Exhibebat eā obsequijs. illustrabat v̄tutibus:
Sicut humiliari q̄ et v̄duores et eptore passus ē. et dō-
nū appellabat eū: Audi humiliare se: Si dñs me: p̄ter
me nihil sit i domo sua et oīa q̄q̄z h̄z dedit i manus
meas: neq̄ submitti ē a me q̄q̄ p̄ter te q̄ v̄roz i
eb: quo faciā v̄bū malū hoc et p̄m̄bo corā deo: Plea
v̄or humilitatis plena cōstione: Humilitatis: q̄ dñs de-
ferelat hōi: fūenā: q̄ referebat ḡm̄z: Plea q̄ cō-
stione: q̄ turpi flagitio cōm̄nari ḡne p̄m̄ putabit

aurum duntaxat
 poterit duc: et
 min dabantur et
 et eline. huius
 illa regalis f
 et merito f
 ho f m ei v
 equare f
 fihres dei
 duantur: f
 et oia posside
 e greges
 pstante
 nob defuit
 ant: q n p
 a fhu eius
 to: p m
 li collu de
 se huius: q
 oia granio
 ti respode
 hndis m f
 suo isrl: q
 tnap de f
 pter dnu
 laret
 Quo et
 i iustia d
 possidere: q
 Quid igit
 lum gub
 mi unat
 pletu de
 quor f
 quor f

aurum diuitis non habebat. Sciebat habundantiam qui
 poterat dicitur: os enim patet ad uos o chormithij: cor
 enim dilatatum est. In omnibus erat ibutus: et satietas
 et esurie. Utus qui sciebat saturari in xpo. Non ergo
 illa corporalis sed spiritualis est satietas: quam opus sancta
 est merito sancta opus est: quia non in solo pane uiuit
 homo sed in omni uerbo dei. Ergo qui sic sciebat saturari et sic
 esurie sciebat ut semper noua quaret: esuriret deum et
 sitiret deum. Sciebat esurie qui sciebat quia esurientes ma-
 ducebant: sciebat et poterat habundantiam. qui nichil habebat
 et omnia possidebat. **Et mali consiliarii sepe fiunt in tui**

Egregie itaque uiros aliam **nam Ca. 18.**
 presidentes munera commendat iustitia: et contra iniqui-
 tatem destituit atque impugnat. Exemplo nobis est scriptum quod
 dicitur: quia cum populus israel post mortem salomonis rogassent roborem
 a filio eius ut releuaret seruantes eorum a seruitute da-
 ra et primi imperii huiusmodi auctoritate: illi spiritu sancto sem-
 li consilio de suggestionem adolescentium responsu dedis-
 se huiusmodi: quo et onus adducet super primum uirum et leui-
 ora grauioribus supplicis mutaret. Quo rursus erassa-
 ti responderunt populi. Non est porro nobis nisi dauid: ne-
 cedimus in filio posse. Reuertere uisusque in tabernacula
 sua israel: quoniam hic homo neque in principe neque in duce erat nobis
 itaque deserti a populo ac destituti: uir duarum tribuum
 propter dauid meritum habere potuit. Tenebantur **Et iustitia**
Claret ergo et beniuolentia et affabilitate seruam
Quo et equitas imperia reformet: et plurimum prout co-
iustitia dissoluat nam quo potest malicia regni filiarum
possidere: que ne una priuata potest regem familiam. Ca. 19.
Summa igitur benignitate opus est: ut non solum pub-
lica gubernacula sed etiam priuata iura tuam. Pluri-
mi uiuat beniuolentia: que omnes studet beneficiis am-
pleri deuiare officis. Oppugnetque ista affabilitate
quos sermonibus diximus ad consiliandum ista plurimum

valē. Et hanc volū⁹ eē sincerā ac sobriā sine vlla
adulatione: ne simplicitatē ac puritatē alloqui de-
beat sermōis addulatio. **F**orma em̄ esse debemus ceteris:
nō solū in ope s; etiā i sermōe in castitate ac fide. **E**t
quales hūi volumus tales simus: et quales affm̄ ha-
bemus talē aperiamus. **N**eq; dicimus i corde nro vbu
inquit: qd' abscondi putamus. **S**ilencio eiui audit i oc-
nulto dicta qui oculū fent: et cognoscat secreta vis-
cerū qui sensu visceribus iudat. **E**rgo itaq; sub oculis
cōstitutū hōis iudicis qait egerimus i luce potū pu-
temus: ut oib; manifestetur. **E**t illi cōmendantur.

Plurimū itaq; pdest vniuūq; q;ubat adhecat. **20^m.**
bonis iūgi. **A**dolēcentib; quoq; utile ut clares-
et sapiētes viros sequantur: qm̄ qui cōgredit sapi-
entib; sapiēs est: qui at coheret iprudētissim; agnos-
citur. **E**t ad instructionē itaq; plurimū pfiat: et ad p-
bitatis testmōiū. **O**stendūt etiā em̄ adolēcentes cor-
se imitatores eē quib; adherent: et ea qualesat opi-
mo qd' ab hīs vinedi anteperunt. **S**ilitudinē cū quib;
cōuersandi hauserint cupiditate. **I**nde titulus ihesu
naue: q nō solū cū erudit ad legis suāz moris co-
pula: verū etiā iūfigunt ad grā. **D**emq; cū i e' tab-
naculū dina refulget pnia et videtur maiestas dñi
solus eāt i tabnaculo ihu naue: moyses cū deo loqre-
tur ihus piter sacra nube tegebatur. **P**salmi et ppls
deorsū stabant: ihus cū moysē ad ampicēd legē as-
cedebat. **O**is ppls m̄ i tabna eāt: ihus extra m̄st
i tabnaculo testmōi: cū colūpna nubis descenderet
et loqretur cū moysē. q' fidus astabat m̄ster: nec
exibat de tabnaculo iuueis cū seniores lege pōti
dina trepidaret manula. **V**itq; iūhu iter ām̄itādū
opa et reuerēda secreta sro moysi i diuidū adhebat
vñ fm̄ ē: q fuerat son' qū sanonib; fiet. **I**nreſſor
patis merito vñ huius euasit ut sistet. **F**luuū nū-

sub: dicitur stet sol et staret: quasi eius spectator vir-
 tue nocte differret diem produceret. Cuius quod mori
 negati e solus eligeretur ut ipse introduceret i ter-
 ra remissionis: magno vir fidei miraculis: magna
 triumphis illius augustiora opera: huius propria ut temp-
 igitur dina submersus igna: ultra humana precessit co-
 ditione ille mari: hic celo spavit. Pulchra igitur co-
 pula seniorum atque adolescentium. Alii testamento alii solaci-
 it: alii magisterio alii delectationi. Obmittit quod abraham ad
 hesit loth adolescentulus etiam proficiscendi: ne forte hor-
 umque magis fuisse existetur: et necessarie pon-
 g voluntarie adiunctionis. Cuius de helix quod de heliceo
 loquitur: licet non exisset heliceus iuuenis significauerit:
 adiunctio tamen et colligatio iuniorum fuisse in actibus apostolorum
 barnabas marcum assumpsit: paulus sila paulo thymote.
 paulus tithi. Et illis superioribus videmus dina officina: ut
 seniores consilio fruerentur iuniores ministerio. Plerumque
 etiam virtutibus pares dispartes etatibus sui delectantur co-
 pula: sicut delectantur petrus et iohannes. Nam adoles-
 cente legitur i eua iohannem ex sua voce: licet mentis
 et sapientia nulli fuerit seniorum sedibus. Sint enim i eo senectus
 venerabilis mors: et tanta prudentia. Vnum enim immanitatem
 bone senectutis stipendium est. **De laude hospitalitatis**
Adiuuat quos hoc ad et malo iam fauoris. Car. 21
Adiuuat quos hoc ad et malo iam fauoris. Car. 21
 pfectum bone christianitatis. Si de potentis manibus
 eripias iope de morte dampnati eruas quod fieri potest
 sine perturbatione: ne videamus iactantiam magis causa
 facit quam misericordie: et grauiora vulnera referre dum leui-
 oribus mederi desideramus. Ita si oppressi operibus potentis et
 factionis magis quam sceleris sui preno grauati liberem-
 ueris: egrotante conalescit opinionis testimonium. Comedat
 plerisque etiam hospitalitas. Est enim publicum species huma-
 nitatis ut peregrino hospitio non egeat: suscipiatur of-
 ficiose pateat adiuuenti ianua. Valde id temporis tonus

ē vrbis cristianoe: pegrinos nū hōre suscipe nō dē
esse mēse hospitalitatis grā: omūre officiis libeali
tatis. explorare aduētū hospitiū. Et abrahā laudi est
dātū: q̄ an ianuā suā spenulabatur: ne forte preteriret
pegrinus aliquis: diligenter p̄tendebat extrinsecus. ut
omūret ut p̄ueniret ut rogaret ne trāiret hospes: di
cens dñe si inueni grām ante te ne p̄terieris puerū
tūū. Et ideo pro hospitalitatis mercede: fructū poste
ritatis recepit. Ioh̄ quoz nepos eius. nec solū genere
s̄ etiā v̄tute p̄rimo: p̄ter hospitalitatis affm̄ sodo
mitana a se suis q̄ sup̄lina retorsit. Debet igitur hos
pitalit̄ esse benignū iustū. nō alienū cupidū: s̄mo de
suo iure cedētem. potius aliq̄ si fuerit laressitū q̄ ali
ena iura pulsante: fugiātē litū. abhōrentē a iur̄gi
is. redimētē cōcordia et tranquillitatis grā. Et q̄ de
suo iure virū bonū aliquid relaxare. nō solū libeali
tis: s̄ plerūq̄ etiā q̄moditatis est. p̄rimū dispendio li
tis carere: nō mediantē ē lucrū. Deinde accedit ad fructū
hū quo augetur amicitia: et q̄ oriūtur plūme cōmo
ditates: que cōtēpmentū aliqua i tēpore postea fructu
ose erūt. In officiis aut hospitalibz. oībus quidē huāi
tas sp̄arēda est: iustis aut vberior. deferēda hōi si
tēna. Cuiusq̄ em̄ iustū recepit i noīe iustū: mercedē ius
ti am̄iet ut dñs p̄nūciāuit. Tanta ē em̄ apud dēū hos
pitalitatis grā: ut ne potius aq̄ frigide a p̄m̄is remu
nerationis imūnis sit. Vides q̄ abrahā dēū recepit
hospitio: dū hospites q̄rit: Vides q̄ ioh̄ āgelos sus
cepit: Vñ scis an et tu cū suscipis hospitem suscipi
as x̄m. Licet in hospite sit x̄s. q̄ xp̄us in paup̄e est si
np̄e aut: in m̄re em̄ et venistis ad me. nudū em̄ et o
peruistis me. Suauē ē igitur nō perue si igne stude
Verū hoc malū iā dudū huānis mētibz influit ut
peruā honori sit: et aīni hōm̄ diuitiaz am̄itatio
ne capiāt. Unde se im̄er sit auaricia uelut q̄dā bonoz
arditas officioz: ut hōies d̄pnū putet q̄q̄ p̄ter

notē p̄p̄ndi
officiū possi
bit dicitur: q̄ m
p̄m̄ melior ē p̄m̄
p̄m̄ ioh̄ dicitur
em̄ duo s̄i gēnē
s̄m̄s. libeali
p̄p̄m̄s nō hōi
efficiē cōmūis: i
vñ: i d̄m̄
t̄s ḡm̄ erim̄
t̄s ioh̄ ut hōi
etiā venatōm̄
p̄m̄ sup̄ior rel
ḡm̄: q̄m̄dē c
nō dicitur p̄m̄
nēstū tēnē
uocis ḡm̄ ali
? s̄m̄r v̄ p̄m̄
m̄ones aggr
m̄re facit d
gr̄m̄ ut etiā
m̄f̄m̄dē cō
ḡm̄ p̄m̄m̄
nā s̄ cōm̄ḡm̄
sibi q̄m̄ ḡm̄
diligentiōrē
ḡm̄: si aut s̄
ḡm̄m̄s au
Q̄m̄enā
q̄m̄m̄ nō
tēnē: ne
uocis p̄m̄
boni esse: s̄

more ipendit. Et enā in h' adūsus auaritiā ne qd
 afferri possit impedimentū p'sperit scriptum venen-
 bilis dicens: q' melior ē hospitalitas cū oleribz. Et
 ipm melior ē panis cū suauitate ipare. Nō em̄ p'di-
 gos nos docet esse scriptum: s' libenter. Largimur
 em̄ duo s' genera: unū liberalitatis: alter p'dige effu-
 sionis. Libentē ē hospite suscipe nudū vestire redime
 captiuos. nō hntes sup'bi iniuare p'dignū ē sup'biis
 effluē cōiungis: et vino plinimo. Vñ legisti p'dignū est
 vinū: et cōuēligiosa ebrietas. p'dignū est p'laris fauo-
 ris grāa exinanire q'as opes. Et faciūt qui ludis cir-
 cētibz ut theatralibz et muneribz gladiatoribz uel
 enā venationibz p'rimoniū dilapidant suū: ut vin-
 cant sup'ior celebrantes cū totū illud sit iane qd a-
 gūt: quicquid enā bonor opoz sup'ibz immoderātū esse
 nō debeat. Pulchra liberalitas erga n'pos q' paupes
 mēsurā tenet: ut habūdes pluribz: nō cōsiliandi fa-
 uoris grāa ultm modū fluere. Cūq' ex affnū puro
 et sincero p'mittit: hoc ē deoz: nō sup'fluas edifi-
 cationes aggrēdi. nec p'termitte necessarias. Et i'
 marie sacerdoti cōuenit ornare dei tēpli deore cō-
 gruo. ut enā hoc cultu aula dñi i'splendeat: i' petas
 misericordie cōuenietel. Frequēte q'tū oporteat lai-
 cū p'grims nō sup'flua s' cōpetencia. nō reduci
 nā s' congrua humanitati: ne sup'bi paupm alienā
 sibi q'rit grāa. nec restrictionē erga clericos aut i'
 indulgentiore se p'beat. Alter em̄ i'huānū alter p'di-
 gnū: si aut sup'bus desit necessitati quos a sordibz ne-
 gationis aucupis retinēre debeat aut volūpti sup'.

Quina de mō it' remissioez et seueritate. Quat
 uorū n'por et p'ceptoz esse mēsurā cōsuādo. Ca 22.

cōuenit: ne aut nimia remissio uideat' a nimia se-
 ueritas pleiq' em̄ remissiores volūt esse ut uideātur
 boni esse: s' nihil simulati et ficti vere v'itū esse cer-

tū ē: qm̄ etiā diuīnū esse nō solet. In principio vernat?
i p̄cessu tūq̄ flosculis dissipatur: soluitur: qd̄ aut̄ vez
ac sinterū alta fūdatur: radire. Et ut exēplis assermones
nris p̄bemo: qm̄ q̄ simulata s̄ diuīna esse nō p̄nt.
s̄ tūq̄ ad tēpus vīentia nro dēdiunt: ex ea frūlia ex q̄
nobis plura ad vīutis p̄fectū exēpla accessimus vni s̄
mulationis: et similibz p̄ferimus testimū. Absolon erat
dauid regis filius. deore dignis egregia forma p̄stans
iūuēta: ita ut vni talis in isrl̄ nō reperiretur: a uestigio
pedis usq̄ ad verticē immaculatus. Is fecit sibi currus: et equos:
et viros quinquaginta q̄ p̄currerēt ante eū. Surgebat dilu
culo: scibat an̄ porta in via: et si quē aduertiss̄ regis
uidina q̄iente accedebat ad eū dicens. Ex q̄ ciuitate es
tu? p̄cedebat ille. Ex vna tribu sū de tribu isrl̄. Terius tuus
referēbat absolon. Verba tua bona s̄: et durā: et qui te
audiat nō est tibi datus a rege. Quis cōstituet me iudicē?
Et quisq̄s ad me veniet: nūq̄ fuerit iudiciū necessarius
iustifumbo illū. Talibz delinēbat singlōs f̄mōibz. Et n̄ ac
cedet adorare eū: extendēs manus suas apphēdebat atq̄ oscu
labatur eos. Sic cōuertit i se corda om̄: dū blandie huius
modi timor tūgit vītez sensu. Et delinēti isti et accidio
si elegerūt horribilia: et gēta ad tēpus: et iocūda. Vbi p̄ua
p̄cessit dilatio: quā prudens om̄ p̄ba paulisp̄ cēdēdo iter
ponēda patauit: nō potuerūt tolerare ac sustinē. Demq̄
nō dubitans de victoria dauid: cōmēdauit filiū dimittitū
tis ut ei p̄erent. Ideoq̄ nec p̄ho iteresse maluit: ne vel
referre arma p̄trinde licet uideretur: s̄ tamē filio liquet
utitur ea p̄petua esse ac solida q̄ veni s̄: et q̄ sinterē pon
q̄ dolo cōgregatur. En vērō q̄ simulatioe atq̄ assentatioe
patit s̄ nō posse diu p̄senerē. **Ex p̄petua redepti non**
Quis igitur vel illos q̄ p̄petua diu fide custodiat. m̄ 23
ad obediētia redimuntur: ut eos qui assentatioe iūta
tū fides sibi arbitretur: ita et illi frequēter se vērē volūt:
et isti i p̄petua diuā fere nō p̄nt: leui assentatioe facile m
p̄uitur. Si p̄stimmēis v̄bo imūmūt deserūt: n̄ s̄ti abeūt.
idignātes reliquūt: i p̄petua malūt q̄ obedire: quasi ob

notios bñficio sibi debet estimat quos ppositos sibi
 hñe debeant. Quis igitur sibi fideles putet. quos uel per uia ul
 adulatioe sibi obligandos crediderit: et ille qui penitus ar
 cepit uilem se et despm iudicat: nisi sepe redimat. Itaqz sic
 qter expiat pñm suu: et ille qui obsecratioe ambitu videtur
 temp uult rogari. **Ex bonis tñ actibz ad honorem mñe**
Ergo bonis actibus et sincere dum est **Capitulum 24**.
 pposito intendu ad hñem arbitror et maxie ecclesiat
 titu: ut neqz resupina arrogatia ul remissa negligetia sit.
 neqz turpis affectatio neqz mdecora abino ad oia habundat
 aña dura simplicitas: satis q seipam comedat. In ipso uero
 mune neqz seueritate esse conuenit dura nec nimia remissi
 one: ne aut pñte exere aut susceptu offitii neqz implere
 uideam. Emendandu quoz ut bñficijs atqz offitijs obligemur
 plurimos et collata reseruemo fñia: ne iure bñficij fiat in
 meores qui se grauiter lesos dolent. Sepe usu venit ut quos
 fñia foueris. uel aliquo superiore cumulaueris gradu: autat
 se si idigne aliquē ei pponendu uidetur. Et ad sacerdotem
 bñficijs suis uel iditjs fauē conuenit: ut equitate custodi
 at et presbitero uel ministro deferre ut patet. Neqz hos qui
 semel q-bati sūt arrogantes esse oportz si magis tñqz meo
 res gratie humilitate tenet: neqz offendi sacerdotē: si aut
 pñbiter a mñster a quicqz de clero. aut misericordia a ieiunio
 a integritate a doctrina a dilaoe existiatione artu
 mulet sua. Gratia em emie laus doctoris bonu opus ali
 quid pñmē: ita tñ si nullo studio fiat iactantia laudent
 em vñqz prioz labia et nō ob suu: et comedent opa
 no studia sua. Ceteru si qd nō obediāt epō. extollē a exal
 tñe sese desiderat obubrare meita epī simulata affectati
 one doctrine aut bñfilitatis aut misericordie id a vero deu
 supbit: qm ueritas ea est regula. ut nihil facti comedadi
 sui causa quo mior alius fiat: neqz si quid boni habeas id
 ad reformationē alie et vitupationē exereas. Nō refecis
 ipm. et sñ idigno comitteat arbitrijs: neqz iter vrgu
 eas et pugnes cuius animē nō dephendens. Et tñ i oibus
 iusticia offendat. tñmē maxie in emā ubi equitate habere
 deet: ut nihil plus potētor sibi veduct. nihil plus

usurpet diuor. Cuius em paup suie diues. i xpo vni st.
nichil factior plus sibi arroget: ipm em pau est esse hu
milior. Es nec psona alterius antepemms i iudicio: gra
tia absit: cause meum decernat. nichil sic opione ymo fi
dem gnat: qua si i iudicio potiori donec causa mfe
rioris: ul paupem inorte arguas. diuite eximes culpe
reu. pnu est quippe gens humanu faue honoratoribz: ne
lesos sese putent. ne viros doleant. Es primum si offen
sa vereris: no repnas iudiciu. Si sacerdos es aut si qsq
alius: no larebas. licet t' file i negotio duxerat penuria
o qsq sit constantia adesse eqat. In causa at dei ubi co
mib pnu est: ena dissimulae pnu no est leue. **Et fa**
uore diuiti: An q' tunc q' diuitibz eroganda. m
amate remunear: his em fauemus frequis: a qbz ref
rede vire speramus gratie. Es eo magis i fimo i iopi
nos stude conuenit: q' p eo qui no h' remuneratione spe
ramus a dno ihu. qui sub speie conuiuii generale edidit
forma vtutis: ut his potius ma coteramus bnficia qui
nob no possint ea spnare: diues ad conuiuii atq epulas
no eos qui diuites st. si paupes iuitandos. Diuites em
rogari videtur: ut ipi q' nobis reddat conuiuii paupes
q' no hnt qd restituat cu accepit: remuneratore nob
faciat dnm q' se pro paup obligato obtulit. Ad ipm q'
soli usu collatio bnficij facta i paupes magis q' i locuple
tes plus uiuat: q' diues dedignat bnficiu i pudet ei
debitore esse gne: q' ena id qd collatu e sibi meitis suis
arrogat. qd nelut debitu accepit: ut ideo tantu sit eo qd is
q' dedit reddedu sibi a diuite vberis estauerit. In i am
piedo bnficio: i eonpo qd accepit diuites dedisse se ma
gis q' accepisse existimat. Paup vero? si no h' unde reddat
penuria: refert gna. In quo certu e: q' plus reddat q' ac
cepit. Penuria em nuno soluitur: gna em nuq' exinamit.
Reddeo variat penuria: gna at i habedo soluit i solueto
retinetur. Dem qd diues refugit paup fatetur q' sit obli
gato debito? sibi q' subiectu no honori suo delatu putat.

donatos sibi arbitratu filios. vitam redditam. seruata in
milia. Cuiusmodi igitur melius apud bonos quam apud istos locum
rebus. Vnde dominus ad discipulos ait. Nolite possidere aurum
neque argentum neque pecuniam: quia velut falce pullulante in pecto-
ribus humanis sumidit auaritia. Petrus quos claudus qui ex vtero
matris sue portabatur ait. Argenti et aurum non habeo: sed quod ha-
beo do tibi. In nomine domini nostri ihesu christi nazareni: surge et ambula.
Itaque petrus non dedit: famulante dedit. Cuius melius est salutare
hunc sine pecunia: quam pecuniam sine salute. Surrexit claudus qui
non spoliabatur: non accepit quod spoliabatur. Et hic vir in factis domini re-
periturus: ut diuine coelestis sint. **De malo auaricie.**

Quoniam ita tribuerunt mores hominum amiratione. **Ca. 29**
diuinitatem: ut nemo nisi diues digno honore putet.
Itaque hic reuerens usus: sed iam dudum quod peius est solent huius
modi humanis mentibus. Siquidem cum ibentibus magna ciuitatis tu-
lari sacerdotalium sono corruissit: et ihesu nunc potuerunt
victoria: cognouit infirmam esse virtutem populi et auaritia quod
aurum cupiditate. Nam cum de spoliis viribus uictis sustulisset
achan vestem auream et ducta argenti didragma et lingua
aurea: oblatum domino negare non potuit. sed perdidit factum. De-
tus igitur et aliqua auaritia est que cum ipsius domine letis ce-
pit orantibus. primo propter ipsam reprimenda lex dei delata est
propter auaritia balach putauit balacem posse temptari pro-
missis ut malediceret populum patrum: et uicissim auaritia nisi dominus
a maledicto abstinere eum iussisset. propter auaritia peripita-
to achan: iterum deduxerunt totam plebem patrum. Itaque ihesu na-
ue qui potuit sole statim ne prederet: auaritia hominum non
potuit sistere ne serperet. Ad uocem eius sol stetit: auaritia non
stetit. Sole itaque simile cecidit istis triumphis: auaritia at-
predece pene amisit victoriam. Cuius fortissimum omni sapientia
ratione diligit mulieris auaritia recepit. Itaque ille qui rugie-
re leone manibus discerpit suis: qui uinctus et alienigenis
in ditis sine ullo adiutore solus dissolutis uindictis mille ex-
hibet penitus viros. qui funes iteris nervus uelut molli spori-
a fila dirupit. is super genua mulieris inflexa ceruice tri-
umphantis iunctis armis ouantem progatua sue virtutis amisit. Et
influxit in gremio pecunia mulieris. et a viro discessit gratia.

feralis igitur auaritia. illerebrosa pecunia. q̄ habetēs
cōtinuat. nō habetēs nō iuuat. **E**sto tamē ut aliqui adiu
uet pecunia. **I**feriore tamē et ipm desideratē. **Q**uid ad eū
q̄ nō desiderat. q̄ nō requirit. qui auxilio eū nō indiget. **S**tu
dio nō fletū. **Q**uid ad alios sit ille copiosior q̄ habet. **N**ūq̄
idcirco honestior q̄ h̄ quo honestas plerūq̄ amittitur. q̄
h̄ qd̄ custodiat magis q̄ possideat. **U**llud em̄ possidemus
quo utimur. qd̄ at̄ ultm̄ usū ē nō utiq̄ possessionis fruct
tū h̄ s̄ custodie p̄icilū. **De benignitate. Ca. 2. Am. 2.**

Hoc sumū nouimus. qd̄ pecunie cōtemptus iusticie sit
forma. **E**t ideo auaritiā redinare debemus. et oī stu
dio itendē ne quid faciamus vniq̄ adūsus iusticiā. **S**i i oībus
gestis et opibus custodiamus eā. **S**i voluimus nos omēdne deo.
mitatē habeamus vniūmes sumā hūilitatē sequimur alterut
existantes sup̄iore sibi. **N**ec ē em̄ hūilitas si nihil sibi
q̄s atrogget. et **I**feriore se esse existimet. **E**p̄iscopis ut mē
bris suis utatur deitis. et maxie m̄stris qui s̄ vere filij.
quē cuiq̄ viderit aptū mūnere ei deputet. **C**ū dolore apu
tatur eā q̄ putauit p̄s corpus. et diu trinitatur si posset
sanari medicamentis. **S**i nō p̄t. tūc a medico bono absci
ditur. **S**ic ep̄i boni affrūs ē ut optet sanari firmos. **S**er
penia auferri vlcera. aduere aliqua nō abscede. **P**ostremo
qd̄ sanari nō p̄t. tūc dolore abscede. **U**nde pulcherrimū illud
p̄ceptū magis eminet. ut cogitemus nō q̄ m̄a s̄. **S**i q̄ alior
hor em̄ mō nihil eit qd̄ ul' vnti indulgeamus mō affectui.
uel fauētes mē plus iusto tribuamus aliquid voluntati. **De**

Hoc maxima iētūū miserū **bono compassionis.**
cordie. ut cōpariamus aliens calamitatibus. **Ca. 28.**
necessitates alior q̄tū possumus iuuemur. et plus itendū q̄
possumus. melius est em̄ pro misericordia multas prestare
ul' iudicia p̄eti q̄ p̄tendere idemēna. ut nos aliqui iudicia
iudicio q̄ cōfregimus vasa m̄stris ut captiuos redime
remo. qd̄ auaritis displicere poteat. nec tū factū displicet
q̄ ut esset qd̄ in nob̄ reprehēditur. **E**ius at̄ ē tā diu iūmis
ferre. cui displiceat qd̄ h̄o redimimur a morte. **F**emia ab
ip̄uritatibz barbaroz. q̄ grauiores mortes s̄. adoleſcē

nuli atq; pueruli ul' infantes ad ydoloru cotagis qbus
 mortis metu ignabatur. Cuius causa nos i si no sine aliq
 roe gessimo: tamen in i plo p'senti sumo ut cofiteretur
 mltis q; fuisse comodius asruere. ut aias dno q; aurū
 seruaremo Cui ei sine auro misit aplos: r ecclesias sine
 auro cōgregauit Aurū etiā hz: no ut seruet. s; ut eioget:
 ut fluuiat i necessitatibz Cuid opo ē custodire: qd mch
 i aduemat? An ignoramus qd aurū r argenti de tēplo dñi
 assuri sustulerit? Tōne meli' cōflant sacerdotes ppter alio
 mā paupm si alia s'fida desint? q; sacrilegiu cōmūnat.
 asportet hostis? Tōne dicitur ē dñs? aut passus ē iopes
 fame emori? Et certe habebas aurū: misistis eleosina
 sui tot captiui deducti i cōuerno s; nec recepti ab hoste
 omni s;? Meli' fuit ut uasa uiuēti seruare q; metul
 loz hīs nō possi resposū referri Cuid em dices? Timui
 ne tēplo dei ornato deesset Respondet Aurū sacramēta nō
 qrit: neq; auro placent q; auro nō emūt Ornato sanctorū
 redēptio captiuoz est Et vere illa s; uasa p'iosa: q; redi
 mūt aias de morte Ille uenit ē thesauri dñi: qui opat
 qd sanguis ei? opatus ē Tūc uas dñi sanguis agnosca
 tū i vtrq; videtur redēptione: ut calix ab hoste redimat
 quos sanguis a p'io redemit Et pulchru ut cū agmina
 captiuoz ab emā redimūtur: dicitur hos xpūs redemit
 Ecce aurū qd p'bari p't: ecce aurū uile: ecce aurū xpi
 qd a morte liberat: ecce aurū redimit: pudicia seruā
 castitas Hos igitur malui uobis liberos tradē: q; au
 rū reseruare Hic nūc captiuoz: hic ordo p'stantes ē q;
 species p'niloz Hic munerū p'fere debuit aurū redēp
 toris ut redimet p'clitutes Agnosco ifusū auro sanguis
 xpi nō solum uirilasse: verū etiā dñe opationis ipres
 sisse ritū redēptionis mūne Tale aurū sūis mat' h' lau
 retus dno reseruauit A quo cū q'retur thesauri emē:
 p'missē demonstratur Sequē die paupes dicit Inter
 rogatus ubi essent thesauri quos p'miserat: ostendit pau
 peres r dixit Hic s; thesauri ecclesie r veri thesauri: in

quibz xpūs ē in quibz fides ē. Deniq; apls aut habemus
thezaurū istū in vasis fictilibz. Quos meliores thezauros
habet xpūs? q̄ eos in quibz se esse dicit. Et scriptū est. Esurui
et dedistis mihi manducare. Situi et dedistis mihi bibere. Hospes e-
rui et collegistis me. Et infra. Quod enim vni horum fecistis. mi-
seristis. Quos meliores istis habet thezauros? q̄ eos in quibz
amat videri. Nos thezauros demonstravit lauerius et
vicit. q̄ eos p̄sentor nō potuit auferre. Itaq; iocundum q̄
aurū in obsidione seruabat nec dispensabat aliorum cō-
paranda. et aurū uidit eripi et se in captiuitate deduci.
Lauerius qui aurū emere maluit erogare pauperibz q̄ p̄se-
rui reseruare. q̄ singulari sue iterp̄tationis vicia-
ritate sacri martiris accepit coronā. Nūquid dñs ē scō.
lauerius? nō debuisti erogare thezauros emere. vasa sac-
r̄metoz videri. Opus ē: ut quis fide sincerā et p̄spiciat
prudencia hoc munus impleat. Eame si in sua aliquis detri-
emolamētū. crīme est. Eū vō pauperibz erogat captiuū
redimit misericordia est. Nemo em̄ p̄t dūc aurū paup̄
vicit. nemo p̄t q̄r q̄ captiuū receptū sit. Nō p̄t amittē:
q̄ replū dei edificatū est. Nemo p̄t indignari q̄ humādis
fidelis reliquis spacia larata sit. Nō p̄t dolē q̄ in sepulchris
xpianoz reges defūtorū ē. In his tribus generibz vasa
em̄ erā finata cōfringē cōflare vendē licet. Opus ē
ut de em̄a mīstia ppli forma nō creat: ne ad usus ne-
farios sacri calicis mīsteriū trāserintur. Deo ita et
clesia p̄mū q̄ sua sit vasa q̄ finata nō essent. deinde cō-
minuta. postremo cōflata: p̄ minurias. p̄ erogaciones
disposita gentibz. captiuoz quoz p̄abz p̄fererūt. Quod
si desint noua et q̄ nequaquā finata videantur: in huius
quos sup̄ dixim⁹ arbitror oīa pie posse cōuertere. **Et**
illud sane diligeret tuendū ē. **deposita viduarū et ali-**
ut deposita viduarū itemerata **sit in em̄a cōseruata.**
maneat: sine ulla seruetur offensio: nō solū **Ca 29.**
viduarū sed et oīm fides em̄ exhibenda ē oībus: sed
maior ē viduarū causa et pupilloz. Deniq; hoc solū

viduarū noīe sicut i libro mactabeoz legitur cōmē
 tati tēplo omē seruati esse. **N**ā nī iudiciū factū esset
 peruiarū quas i templo iherosolimis maras repit pos
 se sūmo nefarius athiocho regi pōdit: missi in iheru
 heliodoro ad templū venit et sūmo sacerdoti aperuit indi
 cū iudiciū et aduentus sui musam. **T**ū sacerdos depōita esse
 dixit iudicū uictualia et pupilloz et qdā at orphani ho
 bie vni saniti: et qdā demostheni argenti taleia qdā agi
 ta: auri vco ductū erūt. **C**ū tū heliodoro ereptū ire uel
 let et regis venditūe cōmodis: sacerdotes ante altare
 inuenerūt se induti sacerdotes stolas et deū viūū q
 depōitis legem tederūt flentes iuomabant iustode se p
 ceptoz prestare suoz vultus vero et color sūmi sacer
 dotis imutatus: declinabat colore auri et mētis itenta
 sollicitudine flebant oēs q i cōteptū locus venturus
 foret: si ner in templo dei tuta fidei seruaretur iusto
 dia. **A**ttinente q mulieres pecto et clausa vūgines pul
 sabant ianuā: ad muros alij currebāt p fenestras et
 alij pspiciabant oēs ad celū tederūt manus: orātes ut sui
 is dñs adesset legibus. **H**eliodoro aut ner hīs territus
 qd intenderūt verguebat et cū satellitibus suis eratū
 sepefuit. **C**ū subito apparuit illis terribilis eques ar
 mis pfulgens aureis: equi aut eius erat i signi orna
 to optorio. **A**li duo quoz iuuenes apparuerūt in vltu
 iditū deore qto nī splendore glorie spenosi amictu:
 q tūristeterūt eū et vtrūq ex pte flagellabāt sarile
 gū sine ulla ihermissioe cōtinuato verbe. **E**ūd multa
Cū nīfusus mlgie in terrā cōdit: et euicēh dñe o
 panonis idio erāimato iacebat: ner ulla spes ex eo
 residebat salutis. **E**borā ē leticia metuetibz: metus
 supbis: dilecti q ex aīns heliodori quidā rogabāt o
 mīa ut vūū posset ei qm sūpmū gerabat spm. **C**o
 gāte itaqz sacerdote sūmo idē iuuenes itez apparue
 rūt heliodoro hīsce amitti vestibz: et dixerūt ad eū

Onye summo sacerdoti ignas age: ppter que vita tibi e
reddita Tu aut exptus dei flagella: uade & nuna tuis
oibus qtu cognoueris tēpli religionē & dei pstatē hīs
ditis: nō oparuerit heliodorus itaq; recepto spū hostiā
deo obtulit: onye ignas egit: et in exterritu reuertitur
ad regē dices Si que habes hostē a iudiatore rerū tuaz
illuc eū dirige: & flagellatu recipies eū **G**enua est ign
fili deponis fides: adhibenda diligētia **E**xterre huius ves
tū emtesat misterii: si suscepta ipssione potēis qua
uel uidua ul' orpham tolerare nō queat. ecclesie subsidio
roboreatur: si ostendatis plus apud uos mādatū dñi q
diuitis uale grātia **G**enuis ipi quonē aditus rega
les ipetus p uiduaz ymo pro om deponis certamine p
ietimo **C**omune hoc uobiscū in reos exēpli ecclesie an
nesis pferā: q uidue deponi qd suscepit amitte pūta
batur **I**nterpellāte em eo qui sibi illud ipiali rescripto
vedicare cupiebat deia cōtendebant: auctoritate hōlati
quosq; & iteressores dñi nō posse pceptis ipatoris obui
ari ferebant **V**egebatur rescripti forma diuertior: magis
ter offitior instituta agens in rebus iminebat **Q**uid p
plura: **T**riditū eāt **C**ame cōtato meū cōsilio obsedit
epus suis ea cōclauia: ad que trāslatū illud deponi vi
due cognouerāt **E**d' ubi nō potuit auferri: sub tyro
grapho receptū est **P**ostea iter flagitabatur: ex tyro
grapho: pceptū ipator iterauerāt: ut ipē p semetipm
nos cōueniret **R**egitū ē: & expōitā dñe legis auctori
tate: & serie lōmē & heliodori pūlo: uix timē rōne
ipator accepit **P**ost etiā septatū fuit obrepitio: h pue
mt suis epus ut reddēt uidue qd' accepit **F**ides iteri
salua ē ipressio nō est formidini qz iam res nō fides p
Fili fugite **E**i fugiēdi & q i bō ff relādi **clitatur 30**
iprobos: mūete iuidos **I**nter iprobū & iuidū
hor iter est: iprobo suo relātur bono. iuidū torqitur ali
eno **I**lle diligit mala: hū bona odit: ut ipe tolerabi
lior sit qui sibi uult bene. qz qui male oibus **F**ili aīe

factu cogitate: et tu diuina cognituens tunc facite quod plu-
 ribus laudabilis moribus ad omnia datur sapienda est. Alio dila-
 tata gloria fugit: nec facile comprehenditur. Fide diligite: quoniam per
 fide et deuotionem uos habetis magnam sibi ab uniuersis amore ac-
 quisit: quoniam celebrauit pascha domini cum esset amor dei et otto. quod
 admodum nemo ante eum. Zelo itaque uult superiores. Ita et uos fi-
 lii zeli dei sumite: exquirat uos zelus dei et deuoret: ut
 unusquisque uerum dicat. et exquisiuit me zelus domus tue. An-
 gelus christi zelotes datus est. Cuius de apostolo dicit: quod dominus ait.
 zelus domus tue comedit me. Sit ergo dei zelus: non iste hu-
 manus que inuidia generat. Sit inter uos pax que exsuperat
 omnem sensum: amate uos inuest. Nichil caritate dulcius: nichil
 pace gratius. Et uos ipsi scribitis: quod per reuerentiam uos semper dilexi
 et diligo. Quasi unum patris filii coaluistis in affinitate germanita-
 tis. Erue bona sunt tenete: et deus patris et dilectionis erit vo-
 bis in domino ihesu: cui est honor gloria magnificencia patris in spu-
 ritu in secula seculorum Amen.

**Explicit liber secundus beati Ambrosii episcopi
 Incipit capitulum libri tertii beati Ambrosii de officiis**

Quod sancti et in quiete maria opentur et
 mirum: ostendit ex moysi et heliseo. **1^a p^a**
 honestum et utile apud christianos unum esse:
 quod non comoda temporalia sequimur sed eterna. **2^a** de
 calumpnia repromissionis et beneficentia auctis exhibenda.
 ex. de armonia meborum quod singula singulis obse-
 quunt. **3^a** Alienis in modis uia lucra non querenda
 nichil a sapientibus nisi quod honestum sit expete-
 dum: et honestam salutem quod postponenda: in quo dicit
 maxime comedat et iohannes. **4^a** famis tunc sibiueni-
 endum nec auare patris inuicendum. uel prius inptanda.
 exempla de ioseph et diuite auaro in euangelio. **5^a**
 peregrinos tunc famis uerbe non accedat: quod non solum
 honestum sed utile propter reprobos exempla. **6^a** honestum

se saluti q̄ plati a deo cōpbat̄: exempla de ioseph
et mileph et ceteris exploratoribus 8. Finudes et tur
pia lucra deitōs marie dederere: et ones honestatem
dauid et nabuthe imitari debē. 9. Vicia vitiis oblit
terari et p̄fidis etiā et finuduletis fidē oportē cus
todiri: qd̄ ioseph gabaonitis itimatur exhibuisse. 10.
Avaros et finuduletos iterdū cupitis finudari: sep
at apud deū malivolērie reatu notios teneri. Fabu
la de quodā sircusano. et p̄adigma dorch ydumeo.
et amara menoso. 11. De mīlo temerari iustitiet̄.
P̄adigma de hēode et repte: et qd̄ filia sp̄ote sua
die oditi iucisa fidē illoz p̄rellat p̄itigoreoz q̄ se
vades iure dederūt. 12. Cēntū p̄uili iudith honesta
tis ituitu subierit. 13. Cēd semp honestate segitū
utilitatis: qd̄ licet apud hoies aliter sepe ofige uide
atur: ap̄ deū tñ p̄petuo ita esse cōpbat̄: ad exēpli
ductis i mediū helyzeo iohāne bap̄. durabo q̄re
rū et roanoz et susana moise et ingubel filis i
inbel q̄ iminēte captivitate igne potius sacrifici q̄
thezauros abscondere uoluerūt: et de his q̄ vxore
leuite ab habitatoribz gabaā shipro enecti bello st
ulti: leprosis q̄ qui nutu dīno fugato de obsidione
samarie cēntū s̄rooz. Fuga eoz p̄on in ciuitate i
dicare q̄ i p̄tis maibe detenerūt. 14. Laus honest
atis magnitudine hester et fidē ionathe omēditur
et abymelet̄. 15. De moderamine aīcie oseruādē. 16.

Incipit liber tertius b̄ti Ambrosii ep̄i de of.
qd̄ s̄i et inquiete mīri et maria opent. Ca. 1.

David p̄phā docuit nos tñq̄ in ampla domo
debulare in corde n̄s. et cōuersari n̄ eo
n̄ bono cōtubnali ut ip̄e sibi dicit et loq̄
retur: sēu ut ē illud: dūi custodia vias meas.
Solomon q̄ filius d̄ dicit Vibe aqua de tuis uasis:
et de puteoz tuoz fontibz: hoc est. tuo consilio ute

Aqua em̄ alta cōsiliū in corde viri. Nemo igit ali
 eno p̄reps sit tibi: fons aq̄tue sit tibi p̄rius: et
 iocūdate cū v̄ore q̄ est tibi a iuuetute. Seruus autē
 et pullo ḡnariū cōfabulentur tenū. Nō ergo p̄rius
 sapio sciuit solus nō esse cū solus esset: nec minus
 onosus cū onosus esset. Sciuit q̄m n̄m moyses qui
 cū taret clābat. cū onosus staret p̄habatur: n̄ solū
 p̄habatur: s̄ enā de hostibus quos nō cōtingeat tū
 iuphabat. Adeo onosus: ut manus e⁹ alij sustineret:
 nec minus q̄ ceteri nō onosus: q̄ onosus manibus ex
 pugnat hostē que nō poterūt vinire q̄ dimittēbat.
 Ergo moyses et in silē loq̄batur: et in onō opaba
 tur. Cū at maiora negotia: q̄ huius onā: Et q̄dāgin
 ta diebus p̄otus i mote totū legē cōplexus ē: et in
 illa solitudine q̄ cū eo loq̄retur nō defuit. Vñ et dō
 aut Audia quid loq̄tur i me deus. Et q̄to plus ē si cū
 aq̄uo de⁹ loq̄tur q̄ ipe senī. Cūstant apli et vmbra
 illoz cūmbat i firmos. Tangebatur vestimenta eoz: et
 famis deferēbatur. Sermone locutus ē helms et ste
 tit pluuia: nec cecidit. Si firmi tribus am̄s et me
 sibus ser. Tēz locutus ē et v̄dia fūme nō defecit:
 et uas olei toto famis tpe diutne nō est exinanitu.
 Et qm̄ plerisq̄ delectant bellia qd ē p̄stant: et
 citus magni latentis. an solis meritis cōferisse plū.
 Sedebat helyzeus i vno loco. et rex syrie magnā bel
 li mole inferebat p̄lo patz. diuisis q̄ cōsilioz arei
 nauit finudibz et cūmūeire iudis moliebat: sed
 oēs eius apparitū p̄ha dephendebat: et vigore me
 tis p̄ ḡna de vbiq̄ plens cogitationes hostiū suis
 am̄ciabat: et monebat qbus auerēt long. Cū ubi te
 gi syrie manifestū est: misso exercitu clausit p̄phetā
 Orauit helyzeus et oēs illos cōtate p̄uū sent: et ap
 tiuos itine i samaria q̄ venem̄ obside eū. Cōferm
 h̄ onū n̄ alioz onō. Alij em̄ regesendi causa abduē

anim a negotiis solet: ut a fouetui retu q; homin sub
 trahit sese et aut rursus pete tenet. nuptie agrotu
 solitudines: aut ita vrbē vacie animo. indulgere qe
 ti z tranquillitati. Helyzeus aut a in solitudine iordane
 trisitu suo ut ps defluat postior diuidit. Superior aut
 i fonte inurrit: aut i amelo resoluta generandi
 difficultate iopinata steile cotreptioe feriant. a
 suscitant mortuos: a aboz tepat amantudines et fa
 at farine admixtioe dulcesce. aut de se panbo distri
 butis reliqas colligit plebe saturata: aut ferru se
 curis erassu et i fluuii iordanis mensuq; fudo mis
 so i aquas ligno facit supnature. a emuunt leprosu:
 aut iunitate ymbribus. a fame mutant feriditate
 En ergo iustu solus e. qui ni deo semp e En soli
 tarius est. qui nuq; sepatui a r. Cis nob sepatit
 iqt a dilectione xpi Confido q; neq; mors neq; vitu
 neq; agelus En aut feriat a negotio: q nuq; se
 riatui a merito quo consumat negotiu. Quibz at
 longis iustaribz: cu toto mudo diuinitu possessio
 e: eua estacione definitu: q nuq; opione dephē
 ditui. Etem qsi ignoratu: cognosatu: qsi moti
 tur et ere viuit. qsi tibi z semp letior: ut egenz et
 largus. ut q nichil habeat z possideat oia Nichil
 em exptat vni iustu: nisi qd iustans et honestu est
 Et ido si alii videatur paup sibi diues e: qui no eoz
 que indum s eoz q eterna st cristiane sentetur.
Ed honestu et utile apud xpianos vnu st. Ca. 2^m
Et qm de duobz supius locis dixim. i qbus
 honestu illud z utile tractauim. sequitur vtz
 honestate z utilitate inter se opare debeamo. et qre
 qd sit sequedu Sicut em sup tractauimo vtz honest
 tu illud an turpe est: et scdo loco vtz utile an iutile:
 sili hoc loco vtz honestu sit an utile no nlli require
 du putat Nos at monem: ne h inter se velut

repugnancia idcirco videam. q. i. a. sup. vnu esse offe-
 dimus: ne honestu esse posse nisi qd. utile nec utile
 nisi qd. honestu: q. no. sequi. sapias miris apud qua
 utilitas peruenire istius comoditatis plures habetur:
 s. sapiam q. ex deo est. apud qua ea que in hoc seculo
 magna estimantur p. detrimento habetur. **H.** e. em
 author thoma qd. p. f. m. r. absolutu est officiu. a ve-
 ro virtutis fonte p. f. m. r. **Cui** scdm e. comune offi-
 niu: qd. ipso sermone significat. no. esse ardue virtutis
 ac singularis: qd. p. pluribus esse comune. **I.** a. cu
 penne compendia capite faciliare multis elegantiori
 conuiuio r. suauioribus delictis conuiuio usitatu e. reu-
 nare at. r. continere esse paucorum e. r. aliam cupiditu no.
 esse inuicem est: totu aut detrahere uelle alteri r. no. esse
 contentu suo. na. in hoc plerisq. q. sortu e. **Alia** igit
 p. ma: alia media officina. **prima** cu paucis: media
 cu pluribus. **Demq.** i. huiusmodi v. b. discretio e. **fr. q. p.**
Aliter em bonu deū dicimus ali. hoīem: ali. iustu
 deū appellamus ali. hoīem. **Sic** r. sapietem deū ali.
 dicimus ali. hoīem. **Id.** r. in eua. d. c. m. **Estote** ergo
 e. uos p. f. m. r. **Sunt** p. r. v. qui in celis est. p. f. m. r. **q. m.**
 paulu lego p. f. m. r. no. p. f. m. r. **I.** a. cu dixit. no. qd. i. a.
 acciperi aut i. a. p. f. m. r. **Sim.** sequor. aut. si. r. p. h. e. d. i.
 statim s. b. i. e. r. i. t. **Cumq.** ergo p. f. m. r. **Sumo** duplex
 em forma e. p. f. m. r. alia medios alia plenos nu-
 meros habens: alia hic alia ibi. alia f. m. h. o. i. s. possi-
 bilitate alia scdm p. f. m. r. futuri. **Deus** at. i. u. s. t. o. p.
 o. i. a. **Sapiens** s. i. o. i. a. p. f. m. r. in o. i. b. u. s. est. **Inter**
 ipos quoq. hoīes distantiā e. **Alit.** daniel sapiens
 de quo d. m. e. **Cuius** daniel sapiens. **Ali.** ali. sapie.
Alit. salomō: qui repletus est sup. o. e. m. sapias aliq.
 tu. et sup. o. e. b. sapietes egipti. **Aliud** e. ei. cōter. sape.
 aliud sape p. f. m. r. **Cui** cōter. sapit p. t. p. alib. sapit: pro
 se sapit ut alteri detrahat aliquid r. sibi adiungat. **Cui**
 p. f. m. r. sapit nescit sua spectare comoda: sed ad id

qd eternu est qd' decor atq' honestu toto affectu in
tendit: qrens non qd' sibi utile s' qd' oibus Itaq' her
sit formula. ut int' illa duo honestu atq' utile errare
neqamo. eo qd' iustus nichil alteri detrahendu putat:
net' alteris incomodo suu comodū augē uelit Hic for
mā p'parabit aplius dices oia luent s' nō oia expedi
ūt: oia luent s' nō oia edificant. Nemo qd' suu ē qrit
s' qd' alteris: h' ē neo comodū suu qrit s' alteris neo
hōrem suu qrit: s' alteris Un' z alibi dicit Alter alte
ri existimet supioze sibi: nō que sua s' singuli co
quates s' q' alioz Nemo sua grā qrit: neo sua lau
de s' alteris. Et' eudent eā in adubis declaratu adu
mo: dūte sū p' salomone spū fili si sapiens fueris
tibi sapiens eris z prums: si aut' malo euaseris so
lus laurics mila Sapiens em alijs cōsultit sicut ius
tus: qn' qdem dōre sui ē vtriusq' forma vtilis

Siquis *calupnia reprimenda z beneficentia*
ignitū vult placē auctis exhibenda Ca. 11. ter.
oibus: p' oia qrit nō qd' sibi utile. s' qd' multis:
sicut qrebat z paulo. H' ē em q' fort' xpo: alienū
nō qre: nichil alteri detrahē ut acqrit sibi Cristu em
dñs cū esset i forma dei emāuit se ut formā suscep
tū hoīs: quā opm suor lōmpletiēt vtilibz Tu gō ex
polias: quā x' iduit: Tu exuis: quā x' vestiuit.
H' em agis qn' alteris det'meto tua comoda augeri
expetis Considera o hō unde nomie sup'seris: ab hu
mo utaq' q' nichil auq' cepit s' oia lauit oibz: et
diu'sos in usū omī amācūi fructu misit Unde appel
lata huāntas spēnalis z domesticā vto hoīs: q' forte
adiuuat. Ipā te dōreat tui corpis forma. mēbroz q' u
sū Atq' mēbz tui alteri mēbz sibi officia vōdunt:
Aut oculus officiu ouis a' ocli officiu ob sibi vōdunt: a'
manū pedū mīsteriū a' pēs manū: Cinēā pā manū
zertēā ac sinistā dīptā habent officia plēnq: ut si
vū cōmutes vtriusq' adūsus naturā sit. Busq' totū

totū hoīez eruas q̄ mebroz tuoz mīsteia oītas: si
 aut de sinistā ribū suggeris. q̄ de dextēa fugatis mī-
 teris sinistre: ut reliq̄as riboz abluas nisi forte possit
 necessitas **F**inge hanc & de oculis vīte ut possit deha-
 bere sensu capiti auditu auribus mētē cogitantes. oīdāt
 naribz ori sapore & sibi cōferant vīone oīz statū dissol-
 uet nature: **V**n pulchre apls ait **E**i totū corp⁹ oculi:
 ubi auditus: **E**i totū auditus: ubi oīdātus **O**es q̄ vnu
 corpus sum⁹ & diuisa mēbra: s̄ oīa corpi necessaria:
 quēnā ip̄a q̄ videtur firmiora mēbra esse multo magis
 nōia s̄. et maiore plerūq̄ tūedi se requirūt sollicitu-
 dine. et si qd̄ dolet vnu mēbrū cōpāuitur ei oīa mēbra:
 et sic nō p̄t mēbrū mēbro dīe nō es in necessariū. **V**n
 q̄ gūe est ut detrahāms aliquid ei tū nos opati optz:
 et tū debemus oīz mīsteriū ei frūde & nore simo
Hec utiq̄ lex nature ē. q̄ nos ad oīz stringit huāmitate:
 ut alter alteri tāq̄ vnu p̄tis corpi iure deſcām⁹ nō
 detrahendū putēms q̄quā: tū cont̄ nature legē sit
 nō iuuare **E**cce em̄ nascim⁹ ut oīdāt mēbra mēbris
 & alterū alteri adheāt: et obsequiatur sibi mutuo mī-
 terio **E**d̄ si vnu deſit officio suo: ipediatur cetera **E**d̄
 si eruat ordinē manu: nō opibz sui usū negauit: **E**i p̄
 de vulneret: quātoz sibi actui p̄fem̄ iūdet: **E**t q̄to
 gū⁹ ē totū hoīez q̄ vnu mēbrū detrahī: q̄am si i vno
 mēbro totū corp⁹ violatur: vtiq̄ i vno hoīe oīo ton⁹
 huānitatis soluitur **V**iolatur nā q̄m̄s huāni & iſe
 erie cōgregatio: q̄ i vnu cōnerū corp⁹ atq̄ q̄partū
 vinitate fidei & caritatē assurgit **C**rist⁹ q̄ dñs q̄ pro
 vniūſis mortu⁹ ē: mercede sanguis sui euacuātū
 volebit **Q**uid enā ip̄a lex dñi hanc formā tenēdi edo-
 cet. ut nichil alteri detrahās tui cōmodi seruādi gūa
 cū dicit: nō trāsferēs fr̄os quos statuerūt potest
 tui: cū iutilū errāte fr̄ibz tui rednēdū p̄cepit. cū
 fr̄e mori iubz: cū uetat merrenariū debita mēde
 fraudari. cū pecunia sine vsuris rōdēda censuit:

Subuenire enim non habet humanitatis est: duritie aut plus
extorquere quam dederis. Item si ideo auxilio tuo eguit quod non
habuit unde de suo redderet: nonne ipsum est ut si humanitatis
solatione amplius ab eo possint quod non habebat unde mihi sol
ueret. Absolutus inquam alteri debitor ut redempnes est: et hac
humanitate vovis. ubi est iustitiae autio. Hoc prestamus a
teris aiantibus: quod alia manum gratia conferre aliquid nesci
ut fere aut eripunt: homines tribuunt. Vnde per aut iustum mi
setur et tribuet. Sunt tamen quibus et fere conferunt. Etiam col
lanoe Tobole sua nutriunt: et aues cibo suo pullos san
ant suos. Huius aut soli tribui est ut oves suis suos pascat.
Debet istud ipso ne iure. Et si non licet non dicitur: quo de
trahere licet. Nec ipse leges nos docet: quod est quod determinata sit
alicui in iniuria persone a rei ipsius cumulo restitui iubet:
quo fuit a detrahendo a pena detrahat a multa innocent
pone in quod aequis possit a pena non habere aut iuste il
lud: nunquid dignum est ut alicui alteri detrahatur. Serui
le hoc iurum et familiare vltis odium: adeo contra naturam
ut iopia ingris hoc extorqueat iudex quod natura suade.
Seruorum in omnia fuit: diuitum rapine publice. Et
at tamen contra naturam quod violare alteri tui commodi causa:
nisi quod ovis erubescit sibi molestias. Suspiciendi la
bore natus affectus persuadeat. Et gloriu vniuus dicitur:
si pavidus propter quod vniuus tranquillitate multum si
bi vniuusque arbitrio. Item eridia patre repulisse quod
propter pavidum: postquam esse existimet quod opera sua pa
trine pendet: quod si in uno positum tranquillam vitam voluptu
tu copius fuit esset. **Ad nunc lucra non sunt quod**
Hinc colligitur: quod homo qui propter **alienis incommodis**
non possit alteri. Et si non noceat naturam violat: neque tamen
esse commodi quod ex eo sibi anteant. Cuius est per quod quod
teioris vulnus ostendit. Quod seueri iudicium quod domesticum quo
vniuusque sibi est reus. Sequi ipse arguit quod iniuria fieri idig
ne fecerit. Et non modiciter scriptum redempnat.

dices **E**x ore stultorum baculus contumelie. Stulticie igitur cōdēp
 natur: q̄ cōtūelia facit. Nōne hoc magis fugiendū: q̄m
 mors. q̄m dispendiū q̄ iopia q̄ exiliū q̄ debilitatis dolor.
 Quis enī viciū corporis a p̄mōm dāpnū nō leuī dūnt
 viciū aī et cristiānomis dispendio. **L**iquet igitur id expe
 tendū et tenendū oībus: qd̄ eadē singlōz sit utilitas
 que sit vniūsoz: nichil q̄ iudicandū utile nisi qd̄ i cōmu
 ne p̄sit. Quō em̄ p̄t vni p̄desse: qd̄ oībus noceat. **A**n
 certe nō uidetur q̄ iūtilis est oībus sibi utile esse posse
 etem si vna lex nature oībus: vna vtiq̄ utilitas vni
 usoz. Ad cōsulendū utiq̄ oībus nature lege ostendim̄
 nō est ergo eius qui cōsultū uelit alteri scdm naturā.
 nōre ei aduersus legē nature. **E**tem si hū q̄ in studio ē
 rūt ita feruntur p̄ceptis i formam atq̄ statū ut vniūsa
 q̄ celestite nō firmiter cōtendant: cursu q̄ q̄tū p̄t ad vir
 totū p̄peret. sup̄latāre aut̄ alteri aut̄ deire nō ausus ē:
 q̄tomagis in hoc cursu vite isth̄ sine fraude alteri et
 cōsūp̄tione q̄rendi nobis victoria ē. **E**uerūt aliq̄ si sa
 piens in naufragio positus i p̄p̄eti naufrango tabulā
 extorq̄re possit. vltz debeat. **A**nibi q̄dem i si p̄stabilis
 cōmuni uideat̄ usui sapietē de naufrango q̄ i p̄p̄ete
 euade: tamē nō uidetur q̄ vni xp̄iano i iustū i sapiēs
 q̄re sibi uitā aliena morte debeat: utpote qui enā si
 latrone armatū indat ferietē referre nō possit. nedū
 salutē defendit pietate cōtinet. De quo i euāgelij li
 bris apta et euident sentētia ē. **R**etorq̄ gladiū tuū:
 oīs ei qui i gladio p̄uissent gladio ferietur. **E**t latro
 detestabilior: q̄ p̄secutor q̄ ueneat ut x̄m occidet. **S**i
 noluit se x̄ps p̄secutorz defendi uoluerit: q̄ uoluit suo
 vulnē oēs sanare. **C**ur ei se ponere alteri iudicet: cū
 vni sit xp̄iani p̄ferre sibi alteri. nichil sibi arrogācie
 nullū sibi hōrem assumē nō veditācie meriti sui p̄uū.
 Deniq̄ aut̄ nō tūm tolerācie potius i cōmodū: q̄ alienū
 cōmodū diripe assuescas. **E**ius tū aduersus naturā q̄
 nō esse cōtentū eo qd̄ habeas: aliena q̄re abire turpit.
Nā si honestas scdm naturā: oīa em̄ deo facit ualde

bona: turpitudine utiq; contraria ē. Nō pōt ergo et hōestia
ti cōuenire: turpitudinē: nū her inter se disarta. natūe
lege sūt. **Et nichil expectedu sit a sapiētib; si hōestū**
Sed ita ut etiā in hoc libro ponamus fastigiu. **Ca. 1.**
i quo uelut i fine disputacionis nre dirigamus
sententiā: ut nichil expectendu sit nisi q; hōestū. **Nich.**
agit sapiens nisi qd' sinceritate sine fraude sit: neq;
qāq; facit i quo se amne qāq; obliget. etiā si late pos
sit. Sibi em ē reus pūsq; ceteris: nec tā pudēda apud
eū publicā q; oīa est. **Ed'** nō fictis fabulis ut plū
disputāt: s; uerissimis uistorū uirōz exēplis dīre pos
sumus. **10** igit' ego simulabo fire hyati q; magis q;
buscā dissiluerit soluta pbrubus i que de fēdisse fer
tur giges. atq; fabulosū illū equū enēū offendisse ut
a platone iducitur: q; in lateibus suis fores hiet quas
ibi aperuit atadūisse anulū aureū i digito mortui
hōis cuius illuc erāme corpū iacet: aurig; auiaz sustu
lisse anulū. **Es** nū ad pastores se recepiss; regios de q;
ipe nūo foret: casu quodā q; palca eius anulū ad pal
mā gūterat. npe oēs uidebat atq; a nullo uidebatur.
Dem nū in locū suū iuoniss; anulū: uidebat' ab oībo
Eius tollens factū miranulū p anulū oportunitate regi
ne stupro potitus necē regi intulit: ceteris q; iterēptis
quos necados putauerunt ne sibi i pedimētū foret hōdie
regnū adeptus est. **Ca** iqt hūc anulū sapiētū: ut bñ
fino ei possit late nū deliquit. **10** em nūno fugiet pō
nū otargū: q; si nō possit late. **10** em latebra sapiētū
spēs i punitatis: s; motētia ē. Demq; lex nō iusto est
i pōta s; iusto: q; iustus lege h; mētis sue. et equitē
ar iusticie sue noēmā: ideo q; nō terrore pene renouat
a culpa. s; hōestatis regūla. **E**rgo ut ad pōitū rede
amus: nō fabulosa q; ueris s; uerū q; fabulosis exēpla
pferimus. **Ca**ud ei michi opus ē finge hyati fire. equū
enēū anulūq; aureū in digito defūcti reptū: nū a
nuli tāta sit vis ut q; arbitrio suo quāq; sit idutis

anulū apparent cū uelit cū aut nolit cōspertui se
 pñā sibi habet ut pñs nō possit uideri. Repe eo fedit
 istud utz sapiens enā si isto utatur anulū quo possit
 pñā flagitia celare z rēgnū assequi nolit ut pñā
 z gñū dūat sceleris otagni penarū doloribz. an spe re
 to ipñitatis utatur ad pñtendū scelus. Eid iñ m opōe
 figmēto anulū. cū possim dñe ex rebus gestis qd vñ
 sapiēs cū sibi i pñe nō solū latēdū s enā rēgnādū vide
 rit si pñm admittet. cōtra aut pñulū salutis retineret
 si declināet. flagitia celare z rēgnū assequi pñulū salu
 tis ut uamēt flagitio qd flagitiū quo sibi rēgnū paret.
 Deiqz dauid cū fugēt a facie regis saul. qd cū rer cū hi
 bus milibz uiroz eloz ad īferendū nēre i deserto qret.
 īgñus in castra regis cū dormiente offendit nō solū ille
 nō pñssit. s enā pñterit ne ab alio q simul īgressus fuerat
 pñmeretur. tā cū dñe ei abisat. cōclūsit hodie dñs iūm
 cū tui i manibz tuis. et nūc omdā eu. respondit. tōn
 cōsumas illū. qm quis uñet manu suā i xpm dñi. et pu
 rus ēit. Et addidit. Quāt dñs q msi dñs pñsserit illū aut
 msi hōc illū uenerit ut moriatur. uel i pugna descendit
 z appōna m. nō sit a dñō nēc manu meā i r. dñi itaqz
 nō pñssit nēc ei. s solā lanceā que ēat ad caput eius
 z lenthila tulit aq dormietibz cūtibz egñus castris īf
 iuit i manū mōtis. et coargue cepit spatores regios.
 et papue pñpē milite abner. qd nēqz fidē adhibet
 custodia regi z dñō suo. Demqz mōstrauit ubi ēss lancea
 regis. uel lenthila aq que ēat ad caput eius. Et appel
 latus a rege lanceā reddidit. Et dñs iqt restituat vñ
 nūq iustitias suas z fidē suā. sicut tñdidit te hodie i
 mano meas dñi. z nolui iūre manu meā i xpm dñi. Et
 cū hoc dñe timebat tñ īfidias eius. et fugit sedē ex
 illo mōtis. Ter tñ salute pñtulit īmorene. cū iā sedō
 facultate sibi tributa regis nēcidi. nolūss uti occasiōis
 bñficio. q et securitate salutis metueret et rēgnū offe
 bat eruli. Vbi opus fuit iohām gigeo anulū. Cū si

taquiss: nō esset orisus ab hēode prestare h' ibi potuit
silectū suū: ut et uidetur: nō omittitur. Sz q' nō solū
petit se ppter salutis defensione passus nō est: s' ne
alienū qdem patm ferre ac ppeti potuit: idē i se nens
musa exortauit. Certe hoc negare nō pnt potuisse fi
ei ut taret: q' de illo gige negant potuisse fieri ut a
nuli bnficio abscondetur. Sz fabula et si vni nō h' rei
tatis. h'at tū rationē h' ut si possit celare se vni iustus
tame i patm declinet q' celare nō possit: nec psona su
a idutis amulū s' uita sua idutis xpm abscondit: si
apliū aut q' viti vā abscondita ē tū xpo in deo. nō
g' h'ic fulgē q'nt: nō sibi artoget: nō se iacet. nō
lebat se xpus h'ic cognosci: nolebat p'dicare i eua' nōmē
suū tū i terris p'saretur. Venit ut latet solo. Et nō
g' soli modo abscondimus viti mām xpi exemplo: su
gram iactāia: p'dicū nō expetimus. melius ē h'ic esse
i humilitate: ibi i glā. Cū xpus iqt apparuerit: tū et tōs
apparebitis tū illo in glā. **¶ tpe famis s'buemēdū**
Non vniat igitur honestate ē indigentibz. **6^m**
utilitas: s' honestas utilitate. h'at duo utilitate
q' estriatur: s' vultū opione aortifuctur auaritia: mo
riatur cupia. Cris i negonacione se inuisse negat:
q' p'ior captat inemeta nō simplicitatis s' v'suie ē
et aliis aut captis p'ia frumēti: maledicti i plebe
ē Definita ē sententia: nichil disputandi relinquens
Quale controuersiariū gens solet dūdi esse. tū aliis
agat agriculturū laudabile apud oēs habet fructus
terre simplices esse: plus q' sciauerit en p'banore fore
vbiore redditus idustrie nō fraudū: negligētia m'g
z inuā ruris iūlti rephende. Solē diuū iqt studio
suis uberi. Seinaui diligētiū excolui bonos collogi p
uētis. tollatis reddidi. Seinaui fideli: pūde custodi
ui: nūc i tpe famis s'buemo esurientibz. v'edo frumē
tū nō alienū s' meū: nō pluriū q' retet. ymo etiā m'iori

pno ciuid hac fraudis est. ni multi possent pducant
 si no haberent qd emerent: tu idustria iacemenu vot
 tu diligena dephenditur: ta fortasse dunt: ioseph
 frumeta habundancia collegit: i mitate vedidit: tu ca
 no aquis emie copellitur: tu vis adhibetur: eptori: cibo
 refertur: emedi copia: nulli irrogatur iura: vis igit
 qthi aulys fert igemiu disputatio erigit aliud dicens.
 bona qdem agricultum q fructu mistant oibus: q simpli
 idustria accumulatur fructu feriditate: nichil soli nichil i
 terferens fraudis demp si qd vici fuerit plus dispendii
 est: q si bene aquis seiauerit melius metet: si smeru
 tritu ginnu seiauerit: puriore ac sinceru messem colliget
 ferida terra multiplicatu iddit qd anteperit: fidelis ager
 fenecatos solet restituere puctus: de redditibus igit vbe
 nis glebe exptare debes tui mte laboris: de fertilitate
 pinguis soli iusti spere spondia: Cur ad fraude iduen
 tis natie idustria: Cur iudes usibus homi publicos par
 tus: Cur ppls minuis habundancia: Cur affectis iopia:
 Cur opturi fatis a paupibz sterilitate: Cur emi no sem
 ant feriditate: Te autionate pnu r cecente frumetu
 optant potius nichil nasci: q te de fame publica negoti
 ai: Ambis frumetoz idigencia alimetozi penuria vbe
 nis soli ptus igemissas fies publica fertilitate: horrea ple
 na frugiu deplorans: explorans qn sterilior puctu sit: qn
 exilior ptus votis tuis gaudeb airisisse maledictu: ut au
 q nichil nascretur: tui messe tua venisse letatis: tui f de
 omi miseria cogeris opes: q et hac idustria votis hac
 diligena noias q calliditate vsuna e: q astucia fraudis
 e: et h tu remediū votis qd cometu neque e latimū
 hor an fen appellat: captitū: q latronum tpa: qbus in
 vstra homi dunt isidiator obrepas: Augetur pnu tūq
 sorte stimulatū fenoris: pnu quo aceriatur anpis: i
 bi cecite frugis multiplicatur vsura: tu frumetu q fenec
 tor oculans q veditor autionis: Ciuid ipremis nile o
 bus q maior futura sit fames: q nichil frugū supsit qsi
 i fenidior ano seqtur: Auctu tui capnu publicū e ioseph

scis oibz apuit horrea: nō clausit n̄ p̄na amptuit ano-
ne: si p̄bene subsidii collomuit: nichil sibi acq̄siuit: sed
quodmodū fames etiā i postez vincetur: p̄uicia ordinacōe
disposuit. Legistis quodmodū hūc frumētū p̄ij ampta-
tore exponat i eua dñe dñs dñs n̄ possit dñitas fructū
attulit: et ille q̄ egens dicebat quid faciā nō habeo quō
cogregē. destrua horrea mē z maiora faciā: n̄ scire nō
possit vñ sequeti nocte anima sua ab eorē reperetur.
Nesciebat quid faceret: q̄ ei alimētū deesset. Verebat a
biguo: nō apprebāt horrea anona: et ille se egē aed-
bat. Recte i q̄ salomō. qui totū frumētū relinquet i
nationibz nō hēdibz: qm̄ auaricie emolimentū ad suarē
iū iura nō puenit. et nō legitime acq̄ritur: q̄ vñ q̄
buscū ita extraneis dīpientibz dissipatur. Et addidit. Cap-
tās anona maledicta i plebe est: bndictio at i capite ei
q̄ p̄cipat. Vides at qd̄ largitore frumētū esse debeat
nō p̄ij amptatore: nō ē igitur ista utilitas: i q̄ plus
honestati q̄ utilitati adiungitur. **Ex p̄griini tpe fr̄is**
Sed et illi q̄ p̄griinos vrbē nō sūt emēdi. Ea. Am.
phibent neq̄q̄ p̄bādi expelle eo tpe quo iuuac
deberent: separe a cōmerciis cōmunes p̄cetes fustos
oibz p̄tus negat. ita iā cōsoria viledi auerrūne:
n̄ q̄bus fuerit cōmūia iūa n̄ hīs nolle i tpe necessi-
tatis subsidia p̄tū. Fere nō expellūt feras: et hō exlu-
dit hōiem. Fere ar bestie cōmūne putāt oibz victū que-
terit mīstāt. Ille etiā cōformē generis sui adiūat:
hō i p̄gnat q̄ nichil a se alienū debz nēde q̄q̄ hūam
ē. Quāto illi rectius q̄ n̄ iā p̄ressisset etate p̄ueta et
fame toleraret ciuitas. atq̄ ut i talibz solet peterent
vulgo ut p̄griini vrbē phiberetur: p̄fecture vrbane
nūā ceteris maiore sustinet cōuocauit hōratos et lo-
cupletiores viros: poposuit ut i mediū cōsuleret. dñs
tā iūuāū esse p̄griinos etiā q̄ hōiem ex hōie erui. qui
abū morietū negaret. Canes ante mēsam ip̄astos esse
nō patimr: hōie extrudimr. Et nūtile quoq̄ tot

plures mundo perire: quos dura offerat labes. **E**ntos urbe
 sue perire qui tolerent aduicem esse: uel in confectis
 subsidis. uel in celebratis comertis. **N**emine fame aliena
 iuuare pthahē ut plurimum die posse. nō iopia repellē: nō
 mo tot multo:ibus extinctis tot agricolis occidentibus omnia
 i perpetui subsidia. **H**os igitur excludim⁹ qui uirtu nob⁹ fer-
 re consueuerit: hos nolum⁹ i tpe necessitatis pascē q⁹ nos
 oī etate pauperū. **E**uāta sūt que ab ipis nobis si nō tpe
 ministratur: nō in solo pane uiuit hō. **N**ā illis facilia. ple-
 riq⁹ etiā nū putes sūt. **R**eddam⁹ qd⁹ accepim⁹: si verem⁹
 ne cumulem iopia. **P**rimū oīm misericordia nō destituit
 si adiuuatur: deim subsidia anone q⁹ hīs ipneda sūt colla-
 tione redimam⁹: repare⁹ auro. **S**uq⁹ hīs deficiētib⁹ nō alij
 nob⁹ redimēdi cultores uideant. **E**nto vilis ē pascē q⁹ emē
 cultore. **U**bi etiā repares: **U**bi iuenias q⁹ reformes: **A**d
 de si iuenias qd⁹ ignari⁹: **A**liem usus nūo possis substituere
 nō cultui. **E**uod plurimū collato auro coacta frumēta sūt:
 ita nō habundantia urbis minuit. **P**egrimis aliam sibi
 ministratur. **E**ntē hōmēdianonis ap⁹ deū fuit sūssio sem-
 pte apud hoīes glorie. **H**ic magnū vere phatus: q⁹ vere
 potuit ipatorū dīre demōstris ton⁹ pūne plōs. **H**os tibi
 reseruam⁹: hū uiuūt bñficio tui denatus: hos tua cura ab-
 stulit morti. **E**nto h⁹ utili⁹ q⁹ hoc q⁹ prie rome frim ē eier-
 tos esse urbe aplissima q⁹ iam plurimā illis etate tñsegerūt
 flentes cū filiis abisse: quib⁹ uelut ciuib⁹ amoliedū exiliū
 deplorauēt. **I**nterruptis cōplurimū necessitudines diuēptas
 affinitates: **E**t certe auiseat amī feūditas: iuenticio urbis
 sola egebat frumēto. **P**otuiſſi uiuari si perētur ab ytalis
 frumētū quoz filij expellebant. **F**acilē h⁹ turpa⁹: excludē
 q⁹ alienū: **E**rige quasi suū. **E**uod illi ei⁹: q⁹ de suo pascat.
Eid illi ei⁹: q⁹ te pascat. **S**erui retines: frudes parētē:
 frumētū suscipis: nec affm ipantis. **V**irtu extorques: nec
 repedis grām. **E**ū deforme hoc: q⁹ inutile. **E**uod ei pt utile
 esse qd⁹ nō daret. **E**ntis cōpatorū subsidis dudū roma frui
 data est. **P**otuit i illos nō amitte i euāde fame: expm̄tis
 ventoz oportunitis flantibus i sperantaz cōmeatu nauū.

Cum vero id super hoc est atque utile. Sed et in hoc est atque de
corum quod collatione longipletum iuniorum egredietur. in ista ne victi
esurientibus. nulli tibi de fore. Sed tamen utile quod multos ag
ri reseruat. non iteire plebe iustitiam. Sed hoc est
et utile est. et quod utile hoc est. et tamen quod utile id est. quod at
id est id est utile. **Ex hoc est saluti pferre a deo non**

Quando maiores in seruium erit potuissent. **pbatur.**
nisi id non solum turpe sed etiam utile credidissent regi.
seruire egypcio. **Thus** quod et aleph missi ad exploranda
terra ubi erant quod fin. et a seruisimis habitari gentibus nu
merauerunt. Tunc de belli plus infans. venisabat terre et
possessione. Suadebat missi exploratores. his et aleph fin
esse utile. Tunc id est putabat recte nationibus. lapidari po
tius eligebant quod minabatur. plus quod deinde de hoc est
dissuadebat alii. plebs reclamabat. dices aduersus dios et
aspas gentes belli fore. tunc sibi in plus mulieres suas
et pueros ducipionum futuros. Erant enim id est ut oes vel
let perire. si rogante moysi spauit. in ista ulione distulit.
satis esse perfidis supplicij iudicando. et si preter iterum non
pateret credulos ad ea tamen fin qua venisauerunt. ip
incredulitatis sue paui non pueret. si pueri et mulieres quod
non minuerunt. uel seru uel etate veniabiles imperet. et
fin pmissa hereditate. Deas quod erant in vresio anno et super
defto eorum membra dederunt. et aliorum pena dilata est. et at as
cederunt in ista et dissuadendum putauerunt. plaga in ista
mortui sunt. **Thus** vero et aleph in inopia etate uel seru in fin
pmissionis infans. parit igitur melior gloria saluti pferit. et
tenor salute hoc est. Dina at tunc eos pbant quod hoc est
utilibus pferre arbitrabatur. eos vero adpauit apud quos
ea quod videbatur saluti pferre. hoc est at tunc pferre.

Nihil **Elein** **marie** **debet** **vitae** **fructus** **et** **hinc** **nascentur** **auaritia** **quod** **site** **hereditatis** **retinere** **atque**

gūitatis silanone amptate: qd' abhorret a pposito rpi
 am viri. **O**e em qd' ante elictū r finide cōpositum ē: anet
 meito simplicitatis. **I**n ipis q' nullū eclesiasticū ordis offi
 cū receperūt iōgna iudicat' affectate abino hēditat'.
 i supme sine pposito sūi h're iudiciū. ut libe testent' qd'
 tenuit' q' postea nō s' emēdaturū. nū hōestū nō sit cōpe
 fēna cōpendia aliis uel debito ul' parata autē nū ul' sa
 cerdotib' ul' mīstris sit pdesse si fieri p't oībus obesse nei
 m. **D**eīq' si nō p't alteri subueiri nisi alteri ledat'. cōmodū
 ē neutz iuuari q' q'uar' alterz. **I**deoq' i causis penūia
 rib' iteruente nō ēr sacdotale i q'bo nō p't fieri q' ledat'
 alteri. **F**repter q' vinitur: qm' itressoris bnficio se viciū at
 bitantur. **S**acdotib' est igitur nulli nocē pdesse uelle oībz.
 posse aut solus ē dei. **N**ā i causa ap'is nocē ei que de
 beas iuuare p'dictum: nō sine p'to ē q'ui. **I**n causa at
 penue odia querē i p'prie est: nū p' salute hoīs q'ues fie
 p'ter fiat molestie i quo enā p'dictū glōsū est. **P**ropt'
 igit' forma i sacerdotib' officio teneat' ut nulli noceat: ne
 iatressū q'dē et aqua iuria offensus. **B**onū q'dē vñ q' dicit.
 si i ddi retribuetib' mī mala. **E**ue em est glōria. si en
 nō ledim' q' nos nō leserit'. **E**t illa v'tus ē: si leus remit
 tat. **E**t honestū qd' nū potuiss' regio iūmto nocē maluit
 p'ire. **E**t enā utile qui iatressori hoc p'fuit: ut diceret
 oēs fide regi p'p'uo seruare: nec usurpāe iperū s'vetei.
Itaq' i honestas utilitati placit ē: et utilitas seruū hōst
 tate est. **P**arū est qd' pepit': addidit q' enā m bello co
 luit omisū: et flebiliter deploauit dicens. **I**ntes gelboe
 ner ros ner pluuia cadit sup uos: mōtes mortib'. qm' ibi
 sblam ē p'testio potētū p'testio saul. **N**ō ē vñ i oleo et
 s'agūe vulneatorz: et ex adipe belligerū. **S**agittā io
 nathe nō ē i reu iueria: et gladi' saul nō ē vacu' ruer.
 sup saul r ionathā spenosi r kīm i sepabiles i vita sua:
 et i morte nō s' separi. **S**up aq'las leuiores: et sup leos
 potēiores. **F**ilie isrl' plorate sup saul q' vestiebat uos res
 timentū rominea nū ornameto vestio: q' i ponebat aurū

sup uestimenta via. Cuius reuerentia potentes i media pug-
na Ionathan i morte vulneatus e. Doleo i te fi. ionatha.
spenofus in ualde. Scideat amor tuus i me. Tunc amor
miliari. Cuius reuerentia potentes. et pierit anima gaupise
na. Cuius mi. vniu. fur deflet filiu. qadmodu hic de
pleuit iunior. Eis gne auctore tatis psequetur laudibz.
qibz iste psecutus est iudiatore capitis sui. Et pie volu
it. qto igemuit affru. Aruerit motes ppheno male
dico. i dina vis sententia maledictis i pleuit. Itaqz p
regie nens spectaculo pena elemeta soluerit. Eid vero a
sco naboth. q fuit causa mortis. nisi honestatis cotepla.
Na cu ab eo vinea rex posset pecunia daturu se polli
rens. idcorz pnu p patina retusauit heditate. malu
itqz morte declinae huius. turpitudine. No igt fiat in
a dno ut dem i heditate p m meoz. h e tm m obp
briu no fiat. no pmittat deus tm extorqri flagitium
No utiqz de vitibz dicit. neqz de vitibz cum est dno. neqz
de fieno spatio. h de iure loqitur. p m potuit utiqz et
altera vinea de vineis regis accipe i annis esse. i quo
no medionis sili h9 utilitas estari solet. h qd fpe cat
iudicauit no uideri utile. maluitqz pculu cu honesta
te sbit. q utilitate cu obphrio. Vulgere utilitate loq.
no illa i q ena honestatis gna e. Demiqz i rpe rex potuit
extorqre. h i pudes arbitria. i omia doluit. Dns q
miliens ofus imaitate q honestatis imeoz turpe ate tu
lit lucru. cōgruo supplino plecten amiciauit. Turpis
itqz ois est fenus. Demiqz ena m rebz vilibz exercitibi
lis est statbere fallana. i fraudulem mēsum. Si m
foro rex venaliu i usu comertioz fenus plecti. pt
ne irreprensibilis videi iter officia vtutu. Clamat sa
lomo pondy magnu i exiguu. i mēsure duplices imū
de st ap. deu. Supra q aut Statheia adultera abhōia
Ino ap. deu. pōdy at equū acceptabile est tibi. **Ex**
Al oibus **vina** st vtutibz vtēda i frauduletis
Fides e seruanda. Ca. 1.

igitur deiora ē fides: iustitia igitur, mensura caritatis iocunda
 eundem at loquar de contrariis rebus: aut marie de recep-
 tione priorum illi satisfactionibus atque punitis: ratione formule
 si doli malum abesse: cuius doli doli defuerit de plectus
 duplici pene obnoxium fore: **Ubi** igitur honestatis pponde-
 rat considerat: q doli excludit. finit eiat **Un** ite gnale
 in appia pmpsit finit dices nter fent pno suo malu
 non sola itaq iest contrariis qbus ena vicia eoz q ve-
 neat qdi iubentur: ac nisi inauerit veditoz quib i-
 ius eptoz tristat p se doli actioe variatur: si ena ge-
 nealiter: doli in oibus abesse debet apienda siplu-
 tas itimada veritas est **Veter** at ista de dolo no iurispe-
 ritoz formula si pziarchaz sententia septima dina cui
 dent expisit i libro veteris testamenti. q dñi naue sarbi
 la ai eriss finit p plos finit esse mare i hebreoz
 finit. Fluisse aqua de petra de celo diuina mistia
 alioia tot ppi milibz habuante: corruisse muos ihe-
 ridio sacro tubaru sono utu i ululatu plebis arietu
 ioh. geth q regē vitiu i suspesu in ligno usq ad ves-
 pera: galilaemite metuetes ualida manu venerut ai ver-
 ticia similes se de fin longiqua esse: diuap pegrina-
 tos disrupisse caliametra. detruisse amity vestru qru
 veterascentia idina demostrent: causa at tati labois e-
 merede panis i eund ai hebreis esse amice cupiditate
Et reperit ab dñi naue posce: ut teni firmaret socie-
 tate **Et** qui adhuc eat ignari locoz atz iolaz itans: no
 cognouit finit eoz: neq diu itrogauit si nro nredidit
 adeo sa eat i illis ipibz fides: ut falle aquos posse no nred
 Cuius h iphendat in suis: qui ceteros de suo affectu estimat
Et q ipis amia ē veritas: meturi neime putat falle qd st
 ignorant: libeter nredit qd ipi st: nec possut suspetu
 bre qd no st **Vinc** salen aut **Vn**notes nredit oi v. no viti-
 perada faulitas: si laudada boitas **Hor** ē morete esse ig-
 norae qd noeat: et si ciuitas ibat ab aliq. de oibz in bn

iudicant qui fide esse in omnibus arbitrantur. **H**ac igitur mens
sue deuotione inclinatus ut credet: testamentum disposuit pa-
te dedit. confirmauit societate. **E**t ubi istius eorum vetus est
deprehensa finis quod non esset finitum aduenas se esse saluare
iunt misit. **T**u se plus patz indignari cepit: **I**bius in
parte quia debeat iuocanda non refuit: quia firma erat sacra-
ti religione: ne dum aliena perfidia arguit sua fide soluet
multum in eos vilioris obsequio ministerii. **C**lementior sicut
si diutius manet enim officii pena veteris astutiae: hedi-
tario in hunc diem ministerio deputati. **Q**uamquam et fraudulente

Non ergo in hereditatibus **h**ic **p**ropter deum tenentur. **ri.**
adeundis digitorum perussiones et nudi successoris sa-
lutationes notitio: nam hec etiam vulgo notitia non silate
piscationis copias ut emptoris illucetur: affinis su-
em in studiosus luxurie ac deliciae repleto. ut huius
fraude patetur: **Q**uid in scitu de syracusano illo ame-
no secreto quod recessu: et de simili huius nullitate. **E**t in pe-
grinu aq. repissu cognito quod cupido est ortorum venaliu ad-
rena in ortos rogauit promississe iuitatu post arduu venis-
se offendisse illic magna piscatorum multitudinem: exstis
copiis adornatu quum in ipsopectu renatu an ortulos co-
positos piscatores. ubi nunquam ante iacebat renia: vniuersique
quod reperiunt certati offebat epulanti. **S**up. mesa pisces
igerentur: resilietes oculos renubenu verbeabant an-
imam hospes tunc copia piscum: tantumque numerus ciborum. **R**es-
ponsu quarenti agnone illic esse: dulcis aq. gria inuabi-
les eo pisces conuere. **Q**uid multa: **P**lerit hospite ut si-
bi extorqueret ortos: videri volens cogitur. **P**ra. **G**uam sus-
cepit. **S**epti die extor in aq. ad ortu venit: nauigiu
nudum auenit. **P**ra. **V**nde aqua piscatoribus eo eff. die
feriaz solepmitas. **I**nde nulla: n. vni. **P**ter. **H**estitu
die piscari solutos. **Q**uia huc redanguedi habet auduitate
doli: quod in turpe captaret aucupiu deliciae. **E**t em alte-
ri per arguit: ipse a patre debz alienus esse. **N**o ergo huc
modi nugab ego in hanc ecclesiastice censionis auoitute

vortabo: q̄ gñaliter cōdēpnat oēs luctu turpis appetentiā:
 breuius sermōnis cōpeditio erudit lenitate atq̄ veraciā
 ita de illo qd loquar: q̄ de eo testamēto qd ab alijs lūz fām
 falsū tñ cognouerit hēditatē sibi aut legitīmū veditet et
 iurā q̄nt alieno nūmine. nī enā leges publicē enā q̄ sacīs
 falso vnt tñ reū facinorōs asstīgat. Regula at iustitiae ē
 manifesta. qd a vero dēdiate vno nō debeat bono. nec apūo
 iusto affire q̄q̄: nī doli aq̄uid anerte fraudis ve cōponē
 eidē eundē eo qd ānias q̄ fraudauit de pāo agri sui q̄
 ipe veditet et portione p̄terij tñ sume tōi nūmerū a
 ta p̄dēs posuit aploz: sic reus fraudis iteriit: licuit vñ
 q̄ illi nichil offerre. et hī sine fraude fessī. Et q̄ fraude ad
 misit nō libealūthō gñā reportauit: s̄ fallacie penā
 exsoluit. Et dñs in eadē mī dolo accēdēs repudiabat dñs
 vulpes foueas habet: qm̄ i simplicitate cordis et inorena ubi
 nos viuere Dauid q̄ ait Sicut nouacula acuta fessī doli:
 neq̄ne arguens p̄ditore: eo qd istrumentū huius ad hōis
 adhibet ornati et plerūq̄ vlcēnt. Si quis igit p̄tendat
 gñā et doli nectat p̄ditore ēre: ut enī quē relare et p̄te
 gē debeat p̄dat ad mortē istrumentū istū opandē cōfetur.
 qd ebrie mēis et titubātib vno mano vulnerie cōfueuit:
 sicut docti iste malicie ebrius vno p̄ fineste p̄dionis
 idiciū abymeletē sacdoti nescē dēdit: eo qd p̄phā hōspī
 suscepissī. quē rex iudie sanctus stimulis p̄sequēbatur.

P Vñ igitur ac *de mīlo temerarij iuramentū ca. m. 23.*
 Sincerū oportet esse affm̄ ut vniuersas siplūc fmoēs
 p̄ferat: vas suū i infirmitate possideat. nec fiantē tūssā
 one vbor iduāt. Nichil p̄mittat inoestū: ac si p̄miserit
 toleābilis ē p̄missū nō facē. q̄ facē qd turpe sit. Sepe plēi
 q̄ cōstringit se iurissimādi saciō: et nī ipi cognouerint
 p̄mittēdū nō fuisse. sacmētū tamē cōplendē faciūt qd spō
 sponderint: sicut de hēdē sup̄ sup̄ simo. q̄ saltatū p̄mū
 turpiter p̄misit. crudelē soluit. Turpe qd iūmū p̄ saltatū
 one p̄misit: crudelē qd mors p̄phē p̄ iurissimādi religioē
 dōtur. Cūto toleābilis tale fuisse p̄mū sacmēto: si tamē

puerum posset diu qd ebrius iter vna intrinuerat: qd deie-
 ctus iter saltatim choros pmissit. Inferitur dispo pphie
 mpt: et hoc estimatu e fidei esse qd amene fuit. Iteq: vni
 qd abducit ut credi no iuante pmississe pmppe repte ut
 imolaet deo qm sibi reitenti dicit lime domo sue or-
 retet: cu r ipm voti sue penituerit p qd filia occiderit
 sibi. Deniq: cosudit vestimenta sua r dixit. Veu me filia
 ipedisti me et stimulu dolor fuita es m. Et licet pio me
 tu ac formidine accerbitur diue solutiois iplener: tn
 luttu anuu ena posteis deploradu statuit ac deligt. Qu-
 ita pmissio: acerbior solutio: qua necesse habuit luge-
 ena npe qui fecit. Deniq: scin est pceptu r decretu i isrl:
 ex diebus i dies: abulabar iqt filie pli isrl lugetes fili
 a repte galaaditis qtuor diebus i ano. No possu amissare
 vnu q necesse habuit ipte que voueat: si tunc misceabilis
 necessitas q soluitur parricidio melius e no voue: q voue
 id qd sibi nu pmittitur: nolit tersolui. Deniq: i ysaac habet
 mo exempli: p quo arietis deus statuit imolari sibi. No sp
 igitur pmissa solueda oia st. Deniq: npe dñs frequer sua
 mutat sima: sicut septuag idiom. Nam et i eo libro q scri-
 bitur nu pposuerit pntu morte r p de plim: si postea
 rogato a moyse reconsiliatu e plo suo. Et iteru ad moyse
 r aaro ait. Diuidite vos de medio synagoge: et cosumabo
 eos siml. Quibz discedebz a reu dathan et abiro: pnto
 ipios tn prupto solum hiatu absorbit. Correllen et an
 qui istud ex m de filia repte: q d qd meorabile habetur
 apd phos de duobz pitagoreis: quoz alter cu a tyrano dy-
 nstio mptis dapnato esset pscripto mortis die poposat
 ut domu ppendi ei facultas daretur ut comedere suos
 Et ne reuerti nutaret fides vade mortis obtulit: ea adi-
 nione ut si npe deforet ad costitutu die tñs eo sibi p eo mo-
 riedu agnosceret. Ite q lunt sponsionis q offebat renisauit:
 costitutaq auo die nens pistolabatur. Itaq: alter se no sbitur
 it: alter adire cepit. Quod consp fuit mirabile: ut tyrano
 eos sibi i nictia asaseret quoz vergebat pntulu. Ad ergo

[illegible]

inspectatis et i eruditis viris plenū mirabili ē: h' i vigne
multo magnificatus multoq; illustr' deprehenditur: que
igemiscenti pū aut **Far** in ut erunt de ore tuo **S**z spānū
duoz mēsu poposat: nū ut cālib; ouētū ager i mōtib; q
vgmitatē e' pdestinatū neri pio affm psequētur: nec fle
tib; cāluū mouebat puellā: nec dolor flexit n' gemitū relan
dauit: n' dies pterijt n' fefellit hora **R**edit ad pter q' ad
uotū rediet: et volūtatē pua nūtatē ipulit: fēatq; arbi
trū spontaneo. ut qd' erat ppetitis fortuitū fiet pietatis
sacrificiū **Etū pūlm iudith hōestatis iūitū sber**

Ere tibi iudith se offert mirabilis q' formidatū **Ca. xiii.**
pplis virū hūphali ceptū aterua: que pūm forme
grā et vultus deore paulit: deinde h'mois cāstribit ele
gācia pūm hūphus eius fuit qd' itegru pudore de taber
naculo hostis reuerit: sedis qd' fēia de vno repōruit vic
tōriā: fugauit plos osilio suo. horruerūt pte autāā e'
Vtq; qd' m illis pitagoreis duob; miratū: nō expauit
pūluū mortis: h' nec pudoris qd' ē gūū' bois fēmis: nō
vni' iūitū carmificis: h' nec torius erātis tela nepidauit
Stetit iter tūneos bellatoz femia: iter vithina arma se
nūm mortis **Etū** ad molā spectat pūluū mōitūa pres
sit: q'ū ad fūe dimicaturū **hōestatem** igit' **Senita ē iudith:**
et dū eā sequit' utilitatē iuēit **hōestatis** em fuit phibe
ne pplis dei se pphamib; dederet: ne ntos patres et sac
mētā pderet: ne sacris vginib; viduas gues pudib; ma
nonas lūbaire sberet ipulitāt: ne obsidione dedacoe sol
ueret **hōestatis** fuit se malle p oibus partitū: ut oēs ex
imēt pūulo **Etā** hōestatis auctōitas: ut cōsilū de sū
mis rebo femia sibi vedimēt: nec pūcipib; ppli amittet
Etā hōestatis auctōitas: ut deū adiutozē psumet: q'ta
gna ut iuēret **Ad p hōestate sēstū utilitas. ca. xiiii.**

Quid vero helize? nisi honestate senitū ē: nū eratū
sue qui ad obsidendū eū veneat captiūū iūodur'
isamaia: aūo oculos centate obdureant et dicit **One** api o
culos eoz et uideant: et uiderūt **Utiq; nū rex isrl' pūtere**

ingressos vellet. eam sibi dari a p[ro]pria familia posset. Res-
pondit: n[on] p[ro]ficiendos quor[um] m[er]it[um] n[on] est m[an]u op[er]is
ar[ist]is q[ue] bellis: s[ed] m[ag]is s[ub]sidio alim[en]tor[um] iuuand[is]. De q[ui]p[ue]
epularib[us] refecti copis m[ag]is postea t[ame]n isid[or]us p[ro]p[ri]e syue
reuerend[us] putauit. Et hoc s[ub]lim[us] q[ui] e[st] g[ra]t[us] q[uo]d n[on] duo
p[ro]p[ri]i adu[er]su[m] se de gloria i[st]i[us]q[ue] d[er]erentur: et alter ex
h[uius] haberet copia q[uo]dmodu[m] naues alter[us] p[ro]p[ri]i r[ati]o[n]ulo
erueret. turpe credidit: maluit q[uam] n[on] posse honeste
q[uam] plus turpiter. Et isti q[ui]dem sine flagitio hoc facere ne-
quib[ant] ut eos quos osu[m]adi belli p[ro]p[ri]i i[n] g[ra]tia i[n] societa-
te conuenient[er] hac fraude temperent: quia licet possint
negat[is] n[on] possent t[ame]n n[on] erubescere. Velher[us] at n[on] fuit
de d[er]eptos licet s[ed] p[ro]p[ri]e d[omi]ni p[ro]p[ri]os. maluit t[ame]n ser-
uare q[uam] p[ro]p[ri]e: q[uo]d d[er]e[re] foret hosti p[ro]p[ri]e: adu[er]sario d[er]e[re]
uita[m] qua[m] potuiss[et] auferre nisi p[er]p[et]uiss[et]. Aque[re] igit[ur] id q[uo]d d[er]e-
re[re] est se esse utile. Ita r[ati]o iudic[is] s[ed] d[er]e[re] co[n]ceptu[m] p[ro]p[ri]e
salutis soluit obsidionis p[ro]p[ri]i: r[ati]o public[us] honestate p[ro]p[ri]a
acq[ui]sit[us] utilitate. Velher[us] g[ra]t[us] ignouit q[uo]d p[ro]p[ri]i: et
utili[us] i[n]feruauit hostes q[uo]d reperat. Quid ei aliud i[n] h[uius]m[od]o
nisi honestate osideauit: ut i[n] honestis nuptias ena[m] i[n] re-
ge n[on] possit p[ro]p[ri]i d[er]e[re] n[on] tibi licet illa v[er]ore h[uius]m[od]i: p[ro]p[ri]i
t[ame]n nisi d[er]e[re] sibi iudiciss[et] morib[us] metu v[er]u[m] n[on] d[er]e[re]: i[n]
d[er]e[re] regi p[ro]p[ri]i auctoritate adu[er]sario s[er]uare. Eni-
bat utq[ue] moriedu[m] sibi esse q[uo]d regi adu[er]sabat[ur]: s[ed] honesta-
te salu[m] p[ro]p[ri]i. Et t[ame]n quid utili[us]: q[uo]d q[uo]d p[ro]p[ri]i v[er]o
s[ed] adu[er]sit gloria. Quid q[uo]d susana d[er]e[re]nato falso tes-
timoni[us] f[er]re: cu[m] h[uius]m[od]i videt se v[er]ge[n]t[em] p[ro]p[ri]i i[n]de obp[ro]b[ri]o:
maluit honesta morte v[er]it[is] obp[ro]b[ri]u[m] q[uo]d studio salutis turpe
uita[m] subire ac sustine[re]. Itaq[ue] d[er]e[re] honesta[m] itendit: ena[m] vi-
ta[m] reseruauit. Cui[us] s[ed] id q[uo]d sibi videbatur ad uita[m] utile p[ro]p[ri]i
p[ro]p[ri]i n[on] t[ame]n rep[er]tiss[et] gloria: p[ro]p[ri]i ena[m] id q[uo]d n[on] so-
lu[m] i[n]utile s[ed] ena[m] p[ro]p[ri]i foret p[ro]p[ri]i v[er]it[is] f[er]re n[on] e-
ualiss[et] adu[er]tiss[et] igit[ur] q[uo]d id q[uo]d turpe e[st] n[on] p[ro]p[ri]i esse utile
neq[ue] rursu[m] id q[uo]d honestu[m] est i[n]utile: q[uo]d co[m]plet honestatis
e[st] semp[er] utilitas r[ati]o honestas utilitas. In memorabile f[er]uit

[illegible]

et attulit ea: et erat sicut carnis humane species: significans dñm
ihū pñm fulgore divinitatis. postea susceptione carnis: i qua
fide accē oēs gētes: et pñs oportet merito manū misit: q
dextera dei xps est: i cui⁹ dimitte: i iūmanoe: si qñ nō ac
dedit. qñ repñus flagellatur: sicut iste rex q qm signis
nō credidit euētib⁹: postea flagellat⁹ orabat ut veniā
meretur. Quātū igit⁹ hōestatis affect⁹ esse debeat ex hīs
phatur: et eo marie qd se obient p pñlo dices. ut i mitteret
pñlo deus. aut certe de libro viuentū se delet: et ad pños
paupis māne iūruet iopes. **C**astus pñpue q cōte
platione hōestatis nū rogatur ut filia suā i cōiugiu dicit:
vicia qd filie nō tñebat: ne tñuere videtur petitorē tñe
do. Itaq nū thobias filius thobis ut sibi eā daret puellā:
indit lege quādā nñ eā debē tñq pñm: s dedit eā iā
fer vñs. i oēs eos esse mortuos. Iust⁹ itaq vir plus ali
emib tñebat: et malebat inuptā sibi filia marie q pñ nūp
cias eius cñnos pñtari. **E**t breuit⁹ absoluit oēs questio
nes pñor. Illi de vñis tñant domoz: regenda an pñdā
videmur a vñdore: noster ner filie vñia relāda arbitri
tus ē. Et certe nō npe affectabat ut eā tñdet: s rogatur
cñto vñq iste honestior sit illis dubitā nō possu: si cō
feram⁹ qñto pñstancior sit filie causa qñ rei venalis perui
na. **C**onsideram⁹ aliud qd i arptitate gestū sūmū tenu
it hōestatis decorē. Nullis em aduñs honestis i peditur:
q i hīs eminet i mñis pñellit q i pñpñs. Inter vñmūla ita
qñ iter arma flāmas feruitute q libens oī sup lino gñoz
est. iter penas morientū eradia patre vñoz formidi
nē pñmptoz sanguē: nō erudit tñmē aūñ hōestatis
maiorib⁹ mñs: s ner iter euerse patre tñes i fauillas
rñā nū i pñdem ducet⁹ pñs mñ: q tñc dei opotētes
cultores erāt arepti igne de altari sacerdotes dñi occulte
i ualle absconderit. **E**rat illuc velut pñte pñtes aque feressu
Itaque ner populari usu pñtes ignoto i ab arbitris re
moto loco: id obfiguerūt iduo sacro pñter ac silēno igne
rñdūm. **E**t illis studio fuit auxi de fode argenti absconde
qd Teruaret posteris suis: s iter extima sua hōestatis

nūā habētes sacru igne suadu putauerit: ne eni uel i
 puri cōtinuarent uel defudor: sanguis eringuet. ut de
 formu ruinaru aeris abolet. **A**erit itaq i pside solare
 ligione liberi: qm sola illis p mptuitate extorquet nequit.
Post uo plūmū ipis qm deo placuit dedit hac mēte regi
Mari: ut i struunt i iudea tēpli: legittimō repuri dēso
 limos intus iubet. **S**ui gna munias neemia sacerdote ier
Mari dixerit. **A**t ille senū deduxit illoz: sacdotū nepotes:
 qui pfecturi de patris solo sacru ne puer igne abscondent
 ueneres aut ut pūm smoe ē pūm nō iuenerit igne fiasp
 et nō deess ignis quo adoleret altaria: haurie eos aq nee
 mas sacdos sibi q deferre: et asperge sup ligna prepit. **T**ur
 uisu mirabile nō esset reli iertū nubibz sol repete illurū:
 atēsus ē magno ignis: ita ut oēs i tā euicē dñi gna fūm
 stupētes leticia pfunderetur. **O**rabat neemias: psallebat sa
 credites unū deo. **U**tp osupit est sacrificiū: iussit itez neemi
 as residua aq maiores pfudi lapides. **Q**uo facto flāma ar
 resa est: hūc at i fulgens ab altari osupit illud ē. **H**i p
 refuto idino rer piaz eo loco i quo ignis fuerat abscondi
 ty: postea repta est aq tēpli fieri māduut: nū ifebat
 dona pluria. **A**pellauerit at illud q erit nō sō neemia
 eparchus: qd iert pūmoez hz pūmificationis: a plūibz nep
 te uocant. **I**nucitur at i desqnomibz iherm: pphē: qd
 iussit ampe eos de igne eos q postea esset venturi. **I**
 ē ignis q cecidit sup sacrificiū moysi: et osupit ē. **S**icut scptū
 ē: q eruit ignis a dño et osupit omnia q erit sup altare
 holocausti. **P**er igne oportebat sacrificare sacrificiū. **I**deoq:
 filios aqz qui alienū igne iferre uoluerūt: eruit ignis
 a dño et osupit eos. ita ut mortui erūt astra pueretur.
Venies at ihermias i loni iuēt dñi i modū spelūre: et
 tabernaculū et archā et altare itensi itulit illuc et obstruxit ostiū
 ead nō hū q simul uenerūt curiosi. **P**erstruxerūt ut nota
 ret sibi loni: neqz cōphende atq iuēre potuerit. **U**t aut
 cognouit ihermias qd affectuisset. dixit. **I**gnorū eū loni do
 net cōgreget dñs congregacionē ppli et pphē fiat: tūc de
 ostēdet her et apparebit maiestas dñi. **C**ongregacionēz tenem:

apud aione dñi agnoscam⁹: quā p̄pator i sua opatus
est passione Arbitror qd̄ nec igne q̄tu ignoraē possum⁹
cū legēim⁹ q̄ baptizat dñs ih̄s i spū scō ⁊ igne. Itē i euā
gelio dicit iohānes creito cōsuabat sacficiū: qm̄ p̄ p̄o
eat. Ille at̄ ignis typus sp̄s sancti fuit: q̄ descensura
post passionē dñi erat ⁊ reissum p̄m om̄: q̄ q̄si ignis
flāmat aīnat mētē fidelem. Vñ aut̄ semias accepto
spū. Et fūm est i corde meo ut ignis ardens flāmige
rans i ossib⁹ meis: et dissolut⁹ sū vndiq⁹ ⁊ ferre nō
possi. Et et i actib⁹ ap̄loz cū deendiss⁹ spū sup̄ ap̄los
⁊ p̄letosq⁹ q̄ exp̄bant p̄missa dñi: tāq̄ igne dīp
sas esse linguas legim⁹. Deniq⁹ s̄ uapōabat aīnas
singulor⁹: ut musto repleti esse q̄ accepērūt q̄natet
linguarū diuinitatē. Quid gō sibi vult qd̄ ignis aq̄
fact⁹ ē ⁊ aq̄ igne eruitur: nisi q̄ sp̄itū gr̄a p̄ ig
nē eruit p̄ aquā mūdāt p̄m m̄a. Fluit em̄ p̄m
⁊ eruitur. Vñ ⁊ ap̄lus ait. Vñ⁹ aut̄ opus q̄le sit
ignis p̄babit. Et infra. Si au⁹ opus arseat defunctū
parietur: ipe tñ salus eit. sic tñ quasi p̄ igne cō dō
posuim⁹ ut p̄barem⁹ p̄ igne eruit p̄m. Vñ tñ ē gō
huc esse vere igne sacz: q̄ tū i t̄pō futūe i missio
nis p̄oꝝ descendit sup̄ sacficiū. Hic igit̄ ignis ab
sacditur mptitatis t̄pē quo culpa rēgnat: t̄pē at̄ lib
tatis p̄mittit. Et licet i aq̄ specie mutato tñ seruat
ignis naturā: ut cōsumeret sacficiū. ⁊ t̄c m̄erit
cū legēis q̄ p̄z deus dicit: Ego sū ignis cōsumēs. Et
alibi. ne deliquit fontē aq̄ viue. t̄pē q̄ dñs ih̄s q̄
ignis flāmat audierū corda: q̄ fontē refrigēat. Vñ
ipe i euā suo dicit qd̄ ideo veniit ut igne i fias mit
teret. et potū sūctib⁹ aq̄ viue m̄straret. Vñ q̄
t̄pē dñdūt ignis: qm̄ p̄uocauit ap̄las gēnū ut altie
sine igne accēderent. Et cū illi nequissent facē hostia
sua terno p̄fudit aqua. ⁊ manauit aqua i artuū al
tū: et exlāuit: et cendit ignis a dño de celo. et cō

70

supplet holocaustum. **H**ostia illa tu es: considera tantum si-
 gula: ite dedit vapor spiritus sancti: te vide: exire a
 porta tua consuevit. **D**eus qui consuevit e sacrum ipse mori:
 sacrificium per patrem erat. **V**ni moyses aut. fuit i. machabeo
 in scriptis est libro: eo quod non sit manducatum quod eat per patrem
 consuevit est. **T**one f. unde: totum qui in baptismate sac-
 ramento iterit homo totus exterior: **V**etus homo non reformatus e
 noui apostolus clamat. **U**llus sicut per exemplum te docent
 et per demeritur: hebreus resurgit sicut renouatus
 spiritu cui etiam per mare rubrum iussu infuit vestigio:
 ubi baptizati sunt per sub nube et mari. **I**n diluuium quo
 noe ipse mortua e caro eius: iusto in aqua sua per gemio ser-
 uatus. **A**n non consuevit homo non absolutum mortale illud
 auita: **D**eus exterior corrumpit: si in noua interior: non so-
 lum in baptismate si etiam in prima sit annis iterit ad per-
 spiritus: sicut apostolus docem auctoritate. dicte sicut paulo.
Iudicium ut plenus est qui sit opatus e tunc huius. **S**a-
 thane in interitu annis: ut spiritus saluus sit in die domini
 ihesu christi. **P**olior exausa admirandi gratia misterij fuit
 videtur dum studemus reuelatum plenum sacramentum patet: quod
 consuevit plenum honestatis est ut sit plenum religionis. **C**on-
 ta at honestatis aut maioribus fuit ut vni milienis i
 iuria shipro illam iterit bello persequitur: et ut
 in populo tribus beniamin obtestaretur: coniugium se eis per
 prias fuit non daturus: imaterat tribus sine ullo pos-
 seitis subsidio nisi fraudis necessarie accepisset licetia
 que in indulgentia continuo ipse hinc supplendo non videt
 vacare: qui illis hoc solum permissu e ut rapti in et coniugi-
 o non comitibus sacramento. **E**t reuera dignum fuit: ut qualem
 in comitibus soluerat: ipse nuptiarum amitteret solep-
 nitate. **C**uia plena at miscanomis historia. **V**ni igitur le-
 uita accepit sibi coniugale: qua a comitibus comitibus ap-
 pellata arbitror. **C**ue aliquando post quibus ut fieri solz
 offensa rebus ad patrem se contulit: et fuit illis quatuor me-
 sibus. **E**xurrexit vni e et abiit ad domum sororis sui: ut

in sua coniugali iparet gna et renouaret ea ac educet. Or
rurrit ei mulier: atq; in domum patris sui introduxit maritum
Tertius est adolescens pater: venit obuiam et sedit in eo tribus die
bus et epulati sunt et quiescent. Et sequenti die surrexit leuisti di
luculo: et recessit a socero ut in cito non desereret coniugii iocun
ditate. Et alio: 3° die non permisit pater adolescentule perfringere
generum suum: donec letus et gressu inter eos omnibus assumaretur.
Et die septima non iam ad vespertinum rediaret dies post mensas
et letum coniugia non preteriret finitue noctis vitima ut apud
suos potius quam per extrinsecos requiescendum putaret nequit
teneri: et dimisit una cum filia sua virum. Veni ubi factum est ali
qua pergressio non vespere iam prope virget et appropinquanti foret ad
verba iheruzorum: dicens seruuulo ut ad eam dominus suus deflec
teret. non accessit dominus suus quia non erat ea iuxta filios israel.
Sed intendit peruenire usque ad gabaa quam habitabat a populo tribus
beniamin: nec erat quisquam qui aduenientes remperet hospino. nisi
vir peregrinus pergressa etate. et non asperis eos et in omnia
set leuiste quo vadis vel unde venis: quo respondente quod es
set viator: et repperet motem effrem et non esset qui colligeret
eum. hospitium ei operuit et adornauit coniugium. At ubi faciebant
epulandi factum est: mense remoto: inuictes pestilentes viri
inueniunt domum. Tunc senior filia sua virginem et cognatam eis
non qua nubente solitus esset offerebat viris iugibus: tunc ne vis
irrogaretur hospitii. Veni ubi parui maritus percessit et vis per
luit. cessit leuistes iugum suum: cognouerunt eam et tunc nocte
illuserunt ei. Quia atrocitate uel dolore vitam iniurie ante hos
tium hospitibus quo vir suus duxerat perierat se atque exalauit spi
ritu: superno licet vite munus affectu bene coniugis seruans:
ut eregas salute sui finibus marito reseruaret. Cuius cognito
ne nullus moreretur: omnibus pro populo israel in bellum exarsit: du
bio quod eueni non accepit manet. Plura tertia tunc pladi vice
traditus est populus beniamin populo israel: et diuina adiudicatus
sua penas impanie luit. et reprobatus quod ne quod ei
ex numeris pater filia sua in vixore tenderet. Tanquam confirmati
iuramentum sacramento est. Et copulati quod tam arborum in fructu
tulissent sententia ita seueritate repauerunt: ut orbatus

71

parentibus vigines i coniugiu sibi ascriberet quorum preces pro
delicto pempti forent. uel in phtu copula sonaret: quia p
ta turpis commissi facinore q' aliam minom ius viola
uerint idignos se ipenduo exhibue immomio. Et ne
queret una p'lo tribus: fraudis idulta e' conuena. Et
ta igit' honestatis cura maioribus fuit hic pditur: ut
adagnita milia viroz stringerent gladiu adu'so fies
suos de tribu beronim: du' vltima uoluit iunua ipudicicie
q' teneatores castitatis no' sufferebantur. Itaq' i eo bello
cetera se vtriusq' sexaginta quinq' milia bellatoz: et ceteris vites
Et in inferiori p'mo fuisse p'p'is isrl': in nec adu'si metu
belli p'p'is vndimice castitatis sequestrauit dolore. Mi
ebat in p'lu uel sanguine suo parentis commissi flagiti di
luere nota. **E**t quid miru si p'lo dei deoz illud atq'
honestu cure fuit: qn' etia leprosi sicut in libris regnoe
legimo honestatis no' defuit consideratio. **A**ames erat mag
i samaria: q' obsederat ea syroz exercitus. Rex militib' e'
crucibus supra muru tollentibus remiserat: iterpellauit
eu mulier dicens. **P**suasit michi hec mulier ut afferre
filium meum et attuli: et coxi et comedi: et p'misit ut et
ipe postea filium suum afferret: et carnes illius simul manu
tarem. **I**ur aut filium suum abscondit: et no' vlt eu affer
re motus rer qd' no' solu huams si etia parricidalib' m
dauicibus mulieres p'aste videretur: et ta atrocis calami
tatis ereplo p'teritus helizeo p'phe denunciat nec au'
i p'late ardet ut obsidione solueret. p'ulsaret fame: uel
q' no' p'miscat regi ut p'aret syros quos terribite p'fuerat
Excebat helizeo in seniorib' in bethel: et p'usq' i'rouiss ad
eu regis nua' aut ad seniores viros. **E**i vidistis qd' homine
filii misit auferre caput meum. **E**t i'rouit nua': mada
ni regis p'tulit: denuncians p'sens capitis p'iculu. **C**ui res
podit p'pha. **H**ec hora die anstima mesum simlagnum si
do: et due masure orde' st i porta samarie. **E**t in missa a
rege nua' no' credidisti dicens. si plueret dñs habundantia
de celo frumeti: nec sic qdem id possit effin. **D**ixit ad eu he

lyreus etiam non credidisti. oculis tuis videbis et non mandu-
cabis. Et factum est subito in castris syrie uelut quodugnum
sono et uox quasi multitudinis. et uox magnae virtutis atque
gens belli tumultus? et arbitrati sunt syri quod res israel in so-
licitate aduocassent philii regem egypti et regem amoritarum. et
fugerunt diluculo reliquies tabernacula sua. quoniam uidebat
ne ipsius aduentu nouorum opprimerentur hostium. et cunctis
regum uerbis non possint resistere. Id ignotum samarie erat.
quoniam uicti et metu et fame tabidi nec pretere audere. Erant
autem leprosi quatuor ad portam ciuitatis. quibus uita erat suppli-
cium et mori lucrum. Et dixerunt ad iuniorum. Ecce nos hic sedemus
et morimur? si ingredimur urbem moriemur fame. si manemus hic
nullum subsidium uideamus. suppetit nobis famis in castris syrie.
aut impedimur mortis est. aut salutis remedium. Querunt
itaque et intraverunt castra. et ecce omnia nuda. hostium ingressi
tabernacula. primum repleti alimentis fugauerunt famem. de-
inde auri et argenti quantum potuerunt diripiunt. Et cum soli pre-
cubarent disposuerunt tamen nuntiare regi fugisse syros.
quod id hostium arbitrabatur quod represso idcirco fonte fraudis
rapina. Cuius idcirco egressus est philius et diripuit castra sy-
rie. et comens hostium habundantiam fecit. anone uoluntate
reddidit. ut secundum prophetam dominum mensura similitudinis sicut.
et due mensure ordi parum prodest restaret. In hac letitia plebs
nuntius ille in quo quiescebat res constitutus in portam. iter ex-
citum festinatione et remeantem exultatione conuulsam a ple-
be mortuus est. **De comedendo hostatis Cap. 17.**
Quid hester regina? ratione ut philium suum periculo eru-
eret. quod erat deorum atque honestum morti se optulit?
nec imitibus regis trepidauit furor. Ipse quod res placet se-
uer atque tunc corde in deorum induruit. idcirco isidorus a sibi
pate forent gratia repuntare? philium quod liber a seruitute eri-
pere. erue nec. nec parte ei qui in idcirco suauissimam deus
que secundum a se sapienter iter omnes annos haberet erui ha-
didit. quod de honestati se eius fraudulenter consilium audiu-
tissi. En enim amicitia probabilis a honestate tuet. proferat

sane opibus. hōribus. pñtibus. honestati vero pferri
nō solet. si honestate sequi. q̄lis fuit ionatha qui p pie
tate nec offensa pñs nec salutis pñaliū refugiebat. q̄
lis fuit abimelech qui p hospitalitatis grāa offensis ne
re potius sui q̄ p dñone fugiens amin subeundi arbit
Nihil *De modamine amice roseruande* batui.
igitur pferendū hōestati. Que tamē *Caplin 16^m*
ne amice studio pterentur etiā scriptum admonet. Sunt
em̄ pleiq; phoz. questiones vtz ammi causa quis nā co
tra patriā sentie nec ne debeat ut aūo obediat. vtrū
oportet ut fide deserat dñi idulget atq; itendit ammi
comoditatib; Et scriptum qd̄ ait *Claua* et *gladi* et *sagit*
ta ferunt. Sic hō est testiomū tam falsū adiusus ammi
sui. Et osidem quid asstruat. nō testiomū iphendit
dñi i ammi. p falsū testiomū. Quid em̄ si dei causa?
qd̄ si patre cogatur aq̄is dñe testiomū. Quid ppon
derie deb; amica religioni. pponere autati virū.
In his tamē ipis rebus requirēdū ē veritas testiomū.
ne amicus appetatur ammi pñdia au? fide absolui debeat
Amici itaq; neq; norio deb; q̄tione. neq; inoreti isidi
ari. Cū si nre sit dñe testiomū. si quid i aūo vici
cognouit corripe omulte. Si nō audierit corripe pala
Eūt em̄ bone correptiones. et plerūq; meliores q̄ tanta
amitudo correptionis ammi eius vulnet. tu tamē corripe. Et si
pere ne verearis. Tolentibilia sūt ammi vulnere. q̄ ad
ulaciū oscula. Erantē igitur ammi corripe. inorete ammi
ne deserat. Constantis em̄ d; esse amica. pseuerne i affri.
nō pñeli modo aūos mutare vāga q̄dā debemus. Sina
Aperi pñti tui aūo ut fidelis sit tibi. et rapias ex eo
vite tue iocunditate. Fidehs em̄ ammi mediametū
ē uite imōrlitatis. et grāe. Defer aūo ut eqli. nec te pu
deat ut pñenias ammi officio. Amica ei nescit supbia
Deo em̄ sapiēs dicit. Ammi salutare nō erubescas. nō
deseris ammi i necessitate. nō reliquas neq; restituas.

qm̄ aīnā vite adiūmetū est. **D**eō i en onem nrā porta
mō: sicut aplūs donut. **D**icit em̄ hūb quos eadē cōplera
ē mītas. **E**tem si aīnā terūde res aīnōs adiūuat: nūc nō et
i adūsīs amīsi rebus amīuor adiūmetū suppetat. **T**ūue
mō osilio: cōferamō studio: cōpariam̄ affectu. **S**i nāc
ē tolēmō ppter amīuū etiā aspa. **P**lerūq̄ iūmiane sbe
ūde s̄ ppter aīnā inōtētiā: sepe obiectiōnes si resti
tens uel responderis cū amīuū arguitur: i amīuatur:
nec te penitent hūmōi offēsiōes. **I**usti em̄ vox ē. **E**t
si mala m̄ euenerit p amīuū sustineo. **I**n adūsīs em̄ aī
nūb pbatū: nā i pspens amīuū oēs videtur. **E**t ut i ad
uersīs amīa pānentiā i tolerātiā necessaria ē. sic i p
pens aīuōitās cōgrua ē: ut i solētiā extolletis se amī
nā repmat i redarguat. **E**t pulchre i adūsīs poitū iob
dicit. **M**iserem̄ mei aīnā mīsem̄. **N**ō quasi abiecti uor
ista est: s̄ quasi cōsona. **N**ā m̄ iūste arguitur ab aīnō
mīdet. mīsem̄ mei aīnā: hoc ē mīsericordiā debetis facē
Opponitis at uos i iūgnatīs hōiem cū cūpīs cōp
ti pzo aīnā uos oportebat. **C**ernate igit filii iūm
m̄ frībūs aīnā: quā mīhil est m̄ rebus hūmāis pulch
us. **S**olanū q̄ppe vite hūi ē ut habeas cū apīas tūi
pectus: cū quo archana p̄tapes: cū cōmittas secretū
pectoris tui: ut collores tibi fidēle virū qui i pspens
cōgruetur tibi: i tristibz cōpariat: i psecutionibz ad
hortetur. **E**m̄ boni aīnā hebrei pūci: quos a sui aīnō
nec formans ardētis flāma diuisit. **D**e quo loco sup̄ dī
mō bene ait s̄us dauid. **S**aul i ionathas spenosi i mīssi
i sepabiles iūta sua i morte nō s̄ sepāt. **H**ic ē aīn
nē fructus: ut aīuūata fide erigat: non ut fides p̄ aī
nā destruat. **N**on p̄t em̄ hōi aīnū esse: q̄ deo fūit
i fidus. **P**ietatis mīstos aīnā est i eglitatis mīstos:
ut sup̄ior i fēior se exhibeat eglēm. i fēior sup̄ior. **I**nter
disparēs em̄ mores nō p̄t esse aīnā: et ideo cōuenit
sibi utriusq̄ debz aīnā: nec aīuōitās desit inferiori si res
p̄poscerit. nec hūilitas sup̄ior. **A**udiat q̄si parē q̄si eglē:

et ille q̄si amicos moneat: obuiget nō iactantē studio
 si affm̄i ciuitatis. Neq̄ mōino appa sit: neq̄ oburgatio
 cōtueliosa. Sicut ei adulatorēs fugitans aīna debet
 esse: ita etiā aliena solēna. Quid est amicus nisi cōsors
 aōis ad quē am̄i tuū adiungas atq̄ applures: ita misce
 as ut vni uelis fieri ex duobus nū te tibi alteri cōmittas:
 a quo nichil timeas. nichil ip̄e cōmodi tui causa inuesti
 petas. Non em̄ vectigalis est aīna: si plena decoris
 plena gr̄ie. **V**irtus em̄ ē aīna nō questus: q̄ nō pe
 nūia paritū si gr̄ia: nec illatatione p̄noz si cōreitati
 one beniuolentie. Deiq̄ meliores aīne sūt iopu plerūq̄
 q̄ diuitū: et frequēter diuites sine aīis sūt quibz habū
 zant paupes. Non ē em̄ v̄ea aīna: ubi ē fallax adula
 tio diuitibz itaq̄ plerūq̄ assentatorie cōfiscantur: et q̄
 paup̄e nemo simulator est: verū est quicq̄ defertur
 paup̄i. huius aīna iūdia caret. **Q**uid aīna p̄osius:
 q̄ angelis cōis est et hoībus. Vnde dñs ih̄s dicit. Facite
 uobis am̄os de uquo māmōna: qui recipiat uos i et̄na
 tabernacula sua. Ip̄e nos deus am̄os ex seruulis facit:
 sicut ip̄e ait. Tam uos aīa mei estis: si feceritis q̄ p̄cipio
 uobis. Dedit formā aīne quā seq̄m̄: ut faciamus aīa
 uolūte: ut ap̄iamus secretū m̄i am̄o quicq̄ i p̄tore
 habemus: et illius archana nō ignoremus. ostendam⁹ nos
 illi p̄ctū m̄i: et ille nobis aperiat suū. Deo iquit uos
 dicit am̄os: q̄ oīa quicq̄ audiui a p̄e meo nota feci
 uob. **N**ichil ergo occultat am̄o si uerū est: effudit
 am̄i suū sicut effundebat miseria dñs ih̄s. Ergo q̄ facit
 mātū aīus est: hoc horatū nō ē. **E**ui ē vnāim̄is
 ip̄e am̄us est: qd̄ vnitas aīmoz i am̄is sit. Nec
 quisq̄ detestabili⁹: q̄ qui aīciā leserit. Vnde i p̄di
 tore dñs hoc gr̄uissimū inuenit quo eū d̄pnauit p̄
 fidā: qd̄ gr̄ie uir nō rep̄ntauerit. et cōiūis aīne
 ueneni malicie misauerit. Itaq̄ sic ait. Tu uero homo
 vnāim̄is dux me⁹ et not⁹ me⁹: qui semp̄ meū dulces
 cōpiebas ribos: hoc est nō p̄t sustineri istud. q̄ vnāim̄is

appetisti eū qui tibi donauerat grā. Et si inimicus meus
 maledixit michi sustinuisse utiq; et ab eo q̄ me oderat
 abscondere me. **A**mmis vitari p̄t. amicus nō p̄t si in
 fidari uelit. **U**llū autem? cui nō cōmittim̄ cōsilia nr̄a?
 hūc tūc nō possum? cui cōmisim? **U**tiq; ad acruādū
 p̄m iudiā nō dicit. tu uero seruis me? aplius me? si
 vnāim̄is meus. hoc ē nō me? si etiā tu? p̄ditor es. qui
 vnāim̄e p̄didisti. **D**ns ip̄e nū a tribu regibus offensa
 est? q̄ s̄c̄o iob nō detulissent? ignoscere hīs p̄ amia ma
 luit: ut aiāne suffragiū remissio fiet p̄c̄oz. **U**tiq; iob
 ḡnuit iob? et d̄ns ignouit. p̄fuit illis aiācia. q̄bus obfi
 ut isolēna. **H**ec apud uos deposui filij q̄ custodiat̄
 aiābus v̄ris? que utz aliquid p̄fecto habeāt uos p̄babi
 tis? iterum copā multa exēploz afferent. **E**t p̄ oīa
 maior exēpla pluriā quoz dictū hīs tribu iclusa libris
 tenetur: et ut si sermo nihil defeat gr̄ie. **S**eries tamē ve
 h̄statis quodā op̄edio expressa plūmū instructionis cō
 ferat Amen.

Explinit liber tertius b̄i Ambrosij
 ep̄i de officiis. finit̄ et cōplet̄.